

ههنگاو هکان بۆ مهسیح

1 بهشی یهکهه- خۆشهویستی خودا بۆ مرۆف
19 بهشی دووهه- پێویستی گوناهاار به مهسیح
33 بهشی سییهه- تهوبه
69 بهشی چوارهه- دانپێدانان
82 بهشی پێنجهه- تهه خانکردن
97 بهشی شهشهه- باوهه و قبولکردن
114 بهشی ههوهه- تاقیکردنهوهی شاگردی
137 بهشی ههشتهه- گهورهبوون بۆ ناو مهسیح
161 بهشی نۆیهه- کار و ژیان
179 بهشی ۱۰- ناسینی خودا
198 بهشی ۱۱- ئیمتیازاتی نوێژ
230 بهشی دوازهههه- چی بکهین لهگهه گومان
252 بهشی ۱۳- شادبوون به یهزدان

بەشى يەكەم- خۆشەويىستى خودا بۇ مروڧ

سروشت و وەحى بە يەكسانى شايتەتخالى
خۆشەويىستى خودان. باوكمان لە ئاسمان
سەرچاوەى ژيان و حيكمت و شادييه. سەيرى
شته ناياب و جوانهكانى سروشت بكن. بىر لە
گونجانى سەرسور ھينەريان بکەر ەو ە لەگەل
پیداويستى و بەختەورى، نەك تەنها مروڧ،
بەلكو ھەموو بوونەورە زیندووەكان. تيشكى
خۆر و باران، كە زەوى دلخۆش و تازە
دەكاتەو، گرد و دەريا و دەشتەكان، ھەموويان
باسى خۆشەويىستى دروستكەرمان بۇ دەكەن.
ئەو ە خودايە كە پیداويستى پوژانەى ھەموو
دروستكراوەكانى داين دەكات. لە قسە
جوانهكانى زبور نووسدا—

«چاوى ھەمووان چاوەرپى تو دەكەن؛

تۆش له كاتى خۆيدا گۆشتهكانيان پېدهدهيت.
تۆ دهستى خۆت دهكهپتهوه،
وه ئارهزووى ههموو زيندهوهران تير دهكات".
زبور ۱۴۵: ۱۵، ۱۶.

خودا مروقى به تهواوى پيروژ و دلخوش
کردووه؛ زهوييه جوانهكش وهك چون له
دهستى دروستكهروهه هاتووه، هيچ چهقويهكى
خراپوون و سيپيرى نفرهتى ههلهگر تبوو.
ئوه سهريپچى ياساى خودايه - ياساى
خوشهويستى - كه ئازار و مردنى بهدواى خويدا
هيناوه. بهلام تهناوت لهناو ئهو ئازارانهى كه له
ئهنجامى گوناههوه ديته ئاراهه، خوشهويستى
خودا ئاشكرا دهبيت. نووسراوه خودا له پيناو
مروقتا نفرهتى له زهوى كردووه. سهرهتاي
ژيان ۳: ۱۷. درك و چهقو - ئهه سهختى و

تاقیر دنهوه که ژیانی دهکاته ژیانیکی زحمهت
و چاودی - بۆ چاکهی ئهو دانرا بوو وهک
بهشیک لهو راهینانهی که پئویست بوو له پلانی
خودادا بۆ بهرز بوونهوهی له ویرانکاری و
دابهرینیک که گوناوه دروستی کردوه. دنیا
ههر چهنده کهوتوه، بهلام ههمووی خهم و
نههمهتی نییه. له سروشت خویدا پهیامی هیوا و
ئاسودهیی. گۆل لهسه چهقۆکان ههیه و
درکهکانیش به گۆلهپرۆژه داپۆشراون.

"خودا خوشهویستییه" لهسه ههموو
گۆلهپرۆژهیهکی کرانهوه، لهسه ههموو
تاوهریکی چیمهنی بههار نووسراوه. بالنده
خوشهویستهکان که به گۆرانیه خوشهکانیان
ههوا دهنگ دهن، گۆله ناسک
رهنگاورهنگهکان له کاملی خویاندا ههوا بۆن

دهكهن، داره بهرزهكاني دارستان به گه لا
دهوله مهندهكانيان له سهوزي زيندوو- ههموويان
شايهدي خهمخوري ناسك و باوكانهي
خوداكهمان و بو... ئارهزوي دلخوشكردي
مندالهكاني.

قسهي خودا سيفهتي ئهو ئاشكرا دهكات. خوي
خوشهويستي و بهزهيي بيكوتايي خوي
راگهياندوه. كاتيک موسا دوعاي كرد و وتي:
شكومهندي خوتم پيشان بده، يهزدان وهلامي
دايهوه: ههموو چاكهكار ييهكانم لهبهردهمتدا
تيدهپهريئم. دهرچوون ۳۳: ۱۸، ۱۹. ئهمه
شكومهندي ئهوه. يهزدان لهبهردهم موسادا
تتپهري و پرايگهياند: «يهزدان، يهزداني
پهروهردگار، ميهرهبان و ميهرهبان، دريژخايهن
و پر له چاكه و راستي، رهمهتي هزاران

کەسی دەپارێزیت، لە تاوان و سەرپیچی و گونا
خۆش بوو.» دەرچوون ٣٤: ٦، ٧. "درهوشاوه
لە تورەیی و میهرەبانییه"، "چونکه دڵخۆشه به
میهرەبانی. " یونا ٢: ٤؛ میکا ١٨: ٧.

خودا دلی ئیمه‌ی به نیشانه‌ی بی ژماره له
ئاسمان و له زه‌ویدا به‌ستوو‌هته‌وه. له ریگه‌ی
شته‌کانی سروشت، و قوولترین و ناسکترین
په‌یوه‌ندی زه‌مینی که دلی مرۆف ده‌توانیت
بزانییت، هه‌ولی داوه خۆی بو ئیمه ئاشکرا
بکات. به‌لام ئەمانه به‌لام به شیوه‌یه‌کی ناتهو‌او
نوینهرایه‌تی خۆشه‌ویستی ئه‌و ده‌کهن. هه‌رچه‌نده
هه‌موو ئەم به‌لگانه خراونه‌تەر وو، به‌لام دوژمنی
چاکه‌میشکی مرۆقه‌کانی کویر کرد، به‌جۆریک
به ترسه‌وه سه‌یری خودایان کرد؛ ئەوان وه‌ک
کەسیکی توند و بی لیبوردن بیریان لیده‌کرده‌وه.

شەیتان مەرقەکانی وای لیکرد که خودا وەک
بوونەوەرێک بێر بکەنەوہ که سیفەتی سەرەکی
دادپەر وەری توندە،- کەسێک که دادوەرێکی
توند و تۆلە، قەرز دەریکی توند و زەحمەتە. ئەو
خالقێکی وەک بوونەوەرێک وینا کرد که بە
چاویکی ئیرەیییەوہ سەیری دەکات بۆ ئەوہی
هەلە و هەلەکانی مەرقەکان بناسیتەوہ، تا
سەردانی حوکمەکانیان بکات. بۆ لابردنی ئەم
سەببە تارێکە بوو، بە ئاشکراکردنی
خۆشەویستی بیکۆتایی خودا بۆ جیہان، که عیسا
هات بۆ ئەوہی لەنیو مەرقەکاندا بژی.

کۆری خودا لە ئاسمانەوہ هات بۆ ئەوہی باوک
دەربخات. «هیچ کەسێک لە هیچ کاتێکدا خودای
نەبینیوہ؛ کۆرە تاقانەکە ی که لە سنگی باوکدایە،
ئەوی پراگەیاندووہ.» یۆحنا ۱ : ۱۸. واتە: هیچ

كەسپك باوك نانسپت جگه له كور و
هر كەسپك كور بيهوئت بوئ ئاشكرا بكات.
مهتا ۲۷: ۱۱. كاتپك پهكپك له شاگردەكان
داواي كرد: باوكمان پيشان بده، عيسا وهلامى
دايهوه: «ئايا من ئهوهنده ماوه لهگهت بووم،
بهلام تو منت نهناسيوه، فيليپ؟ ئهوهى منى
بينيوه باوكى بينيوه. كهواته چون دهئى: باوكمان
پيشان بده؟» يوحننا ۱۴: ۸، ۹.

له وهسكردنى ئهركى زهمينى خويدا، عيسا
وتى، پهروهردگار "مانى مهسح كردوووه بو
ئهوهى ئينجيل بو ههزاران بلئم؛ ئهوهى منى
ناردوووه بو چاكردنهوهى دلشكاوهكان،
بانگهشهى رزگار بوون بو ديلهكان و
چاكبوونهوهى بينين بو نابينايان، بو
رزگار كردنى ئهوانهى كه چهقويان ليداوه.» لوقا

۱۸:۴. ئەمە كارى ئەو بوو. ئەو بە چاكە كر دندا
 ده گەرا و ھەموو ئەو كەسانەى كە شەپتان
 ستەمیان لئده كر د، چاك ده كر دەو ھ. گوندىكى
 تەواو ھەبوون كە لە ھىچ مالىكدا نالەپەكى
 نەخۆشى نەبوو، چونكە بەناو ياندا تىپەر يبوو و
 ھەموو نەخۆشەكانيان چاك كر دبوو ھو ھ.
 كارەكانى بەلگەى مەسكردنى خودايى ئەويان
 ھىنايە ئار او ھ. خۆشەويستى و رەحم و بەزەبى لە
 ھەموو كرددارىكى ژيانيدا دەر كەوت؛ دلى بە
 ھاوسۆزىيەكى ناسكى بۆ مندالى مروقەكان ھاتە
 دەر ھو ھ. سروشتى مروقى وەر گرت، تا بگاتە
 خواستەكانى مروق. ھەزار ترين و
 خۆبەزلزانترىنەكان نەيانترسان لە نزيكبوونەو ھ
 لىي. تەنانت مندالە بچوو كەكانيش بەلايدا
 سەرنجيان رادەكيشا. ئەوان زورىان
 خۆش دەويست سەر كەونە سەر ئەژنۆكانى و

چاویان له دهمو چاوه بیر کر دنه وه که بیټ، که له
خۆ شهو یستیدا بیهۆش بوون.

عیسا یهک وشه ی پرستی سهر کوت نه کرد،
بهلام کو ههمیشه به خۆ شهو یستییه وه دهیگوت.
گهورهترین تهکتیک و بیر کر دنه وه و سهرنجی
میهره بانانه ی له په یو هندییهکانی له گهل خهلامدا
بهکار هینا. ههرگیز بی ئهدهبی نه بوو، ههرگیز
بی پیویست قسه یهکی توندی نه ده گوت، ههرگیز
ئازاریکی بی پیویستی به رۆحیکی ههستیار
نه ده دا. لاوازیی مروقی سهر زه نشت نه کرد.
پرستی قسه ی ده کرد، بهلام ههمیشه له
خۆ شهو یستیدا. دوور ووی و بیباوه ری و ناپاکی
ئیدانه کرد؛ بهلام فرمیسک له دهنگیدا بوو
کاتیک سهر زه نشته توندهکانی ده کرد. ئه وه له سهر
قودس گریا، ئه وه شاره ی خۆشی دهویست، که

ر هتیده کر دهو ه و ه ریگریت، ریگا و راستی و
ژیان. ئەوان ئەوی رزگار کەریان
ر هتکر دبو و ه ه، به لام ئەو به ناسکییه کی
بهز هییدار ه ه سهیری دهکردن. ژیا نی ئەو
ژیانی کی خۆ به دهسته و هان و چاودێر کردنی
بیر کردنه ه بوو بۆ ئەوانی تر. هه موو رۆحیک
له چاوی ئەودا به نرخ بوو. له کاتی کدا که
هه رگیز خۆی به کهر امهتیی کی ئیلا هییه ه
هه لگر توو ه، به لام به ناسکترین ریزه ه بوو
هه موو ئەندامیی کی بنه ماله ی خودا کړنۆشی
دهبرد. له هه موو مرۆقه کاندا رۆحی کهوتووی
بینی که ئەر کی ئەو بوو رزگاریان بکات.

سیفەتی مەسیح بەم شیوەییە که له ژیا نیدا
دهر کهوتووه. ئەمه سیفەتی خودایه. له دلی
باو کهوهیه که چه مەکانی بهزهی خودایی که له

مەسىھدا دەردەكەون، دەرژىنە دەرهو ە بو
منداڭانى مرقەكان. عىسا، رزگار كەرى ناسك
و بەزەبىدار، خودا بوو "لە جەستەدا
دەركەوت". يەكەم تىمۆتتۆس ۱۶:۳.

بو رزگار كەردنمان بوو كە عىسا ژيا و ئازارى
چەشت و مرد. ئەو بوو بە "پياوئىكى خەمناك"،
بو ئەوهى بىينە بەشدار لە خوئشى ەمىشەپى.
خودا رىگەى بە كورە خوئشەويستەكەى دا كە پر
بوو لە نىعمەت و راستى، لە جىهانئىكى
شكۆمەندى و ەسف نەكر او ەو ە بىتە جىهانئىك كە
بە گونا ە تىكچوو ە و تىكچوو ە، بە سىبەرى مردن
و نەفرەت تارىك بوو ە. رىگەى پىدا لە سنگى
خوئشەويستى خوئى، پەرسىتى فرىشتەكان
بەجىبەئىت، بو ئەوهى تووشى شەرمەزارى و
سووكاپەتى و زەلىبوون و رق و كىنە و مردن

بېت. واته: سزای نأشتيمان لهسەر ئهو بوو؛ و به
 لېدانهکانی چاک بووینهوه". ئیشایا ۵۳: ۵.
 سهیری بکه له بیابان، له گیتسمانیا، لهسەر خاچ!
 کوری بی پهلای خودا باری گوناھی لهسەر
 خوی ههنگرت. ئهو کسهی لهگهل خودا یهک
 بووه، له رۆحیدا ههستی بهو جیابوونهوه
 ترسناکه دهکرد که گونا له نیوان خودا و مرۆفدا
 دروستی دهکات. همه هاواریکی پر له ئازاری
 له لیوهکانیدا ههکیشا، "خودای من، خودای من،
 بوچی وازت لیهینام؟" مهتا ۴۶: ۲۷. ئهوه
 بارگرانی گونا بهو، ههستی گهورهی
 ترسناکههی بوو، جیابوونهوی رۆح بوو له
 خودا. ههه همه بوو که دلی کوری خودای
 شکاند.

بەلام ئەم قوربانىيە گەورەيە بۇ ئەو نەبوو ە كە
لە دلى باوكدا خوشەويستىيەك بۇ مروڧ
دروست بكات، نەك بۇ ئەو ەي ئامادە بىت
رزگارى بكات. نەخىر نەخىر! واتە: خودا
ئەو ەندە جىھانى خوشويست، تا كورە تاقانەكەي
خوى بەخشى. يۇحنا ۳: ۱۶. باوك ئىمەي
خوشدەويت، نەك لەبەر كەفارەتى گەورە،
بەلكو كەفارەتى دابىن كردوو ە چونكە ئىمەي
خوشدەويت. مەسىح ئەو مىدىيايە بوو كە لە
رېگەيەو ە دەيتوانى خوشەويستى بىكۆتايى خوى
برىژىتە سەر جىھانىكى كەوتوو. «خودا لە
مەسىحدا بوو، جىھانى لەگەل خۇيدا
ئاشتكر دەو ە.» ۲ كۆرنىيوس ۵: ۱۹. خودا
لەگەل كورەكەيدا ئازارى چەشت. لە ئازارى
گىتسمانى، مردنى كالفارى، دلى خوشەويستى
بىكۆتايى باجى رزگار بوونمان دا.

عیسا فەر مووی: «بۆیە باوکم خۆشی دەویم،
چونکہ گیانم بەخشی، تاکو بیگر مەوە.» یوحنا
۱۰: ۱۷. واتە: «باوکم ئەوەندە خۆشی و یستووی
تەنانت زیاتر خۆشی دەویم کہ ژیانم بەخشیو
بۆ ئەوەی تۆ رزگار بکەم. لە بوون بە جیگرەو
و گەرەنتی ئیو، بە تەسلیمکردنی ژیانم، بە
وەرگرتنی بەرپر سيار ئیتیه کانتان،
سەر پێچیه کانتان، من خۆشەو یستم بۆ باوکم؛
چونکہ بە قوربانیدانی من، خودا دەتوانیت
دادپەر وەر بپیت، بەلام راستودر وستکەری ئەو
کەسە باوهر بە عیسا هەیه.»

جگە لە کورپی خودا کەس نەیتوانی
رزگار بوونمان بە ئەنجام بگەیهنیت؛ چونکہ
تەنها ئەو کەسە لە باوہشی باوکدا بوو دەیتوانی

ئەو رابگەيەنئيت. تەنھا ئەو كەسەي كە بەرزى و
قوولايى خۆشەويستى خوداي دەزانى، دەيتوانى
ئاشكرائى بىكات. ھىچ شتتېك كەمتر لەو
قوربانىيە بېكۆتايەي كە مەسېح بەناوى مرۆقى
كەوتوو ھو دەيكر د، نەيدەتوانى خۆشەويستى
باوك بۆ مرۆقايەتى لەدەستچوو دەربېرئيت.

واتە: خودا ئەو ھندە جىھانى خۆشويست، تا كورە
تاقانەكەي خۆي بەخشى. ئەو نەك تەنھا بۆ
ئەو ھى لەناو مرۆقەكاندا بژى و گوناھەكانيان
ھەلبىگرئيت و قوربانىيەكەيان بمرئيت. ئەويشى
بەخشى بە رەگەزى كەوتوو. مەسېح دەبوو خۆي
لەگەل بەرژ ھو ھندى و پېداويستىيەكانى
مرۆقايەتى بناسئيت. ئەو كەسەي لەگەل خودا
يەك بوو، خۆي بە مندالانى مرۆقەو
بەستوو ھتەو بە پەيوەندىيەك كە ھەرگىز

ناشکینریت. عیسا "شەرمی ناکات بە برا"
(عیبرانییەکان ۲: ۱۱)؛ ئەو قوربانیمانە،
پاریزەرمانە، برامانە، فۆرمی مرۆییمان
لەبەردەم تەختی باوکدا هەڵدەگریت و لە
سەردەمە هەمیشەییەکاندا یەک لەگەڵ ئەو
رەگەزەیی کە پرزگاری بوو- کوری مرۆف. و
هەموو ئەمانەش بۆ ئەوەی مرۆف لە
وێرانکاری و دابەزینی گوناو بەرز بکریتەو تا
خۆشەویستی خودا ڕەنگ بداتەو و هاوبەشی
خۆشی پیرۆزی بێت.

ئەو باجەیی کە بۆ پرزگار بوونمان دراو،
قوربانیدانی بیکۆتایی باوکی ئاسمانیمان لە
پیدانی کورەکەیی بۆ ئەوەی لە پیناوماندا بمریت،
دەبیت چەمکی بەرزمان پیدات کە ڕەنگە لە
رێگەیی مەسیحەو بەینە چی. لە کاتیکیدا

یوحناى نیر در اوی ئیلها مبهخس بهرزی و
قوولی و فراوانی خو شهویستی باوکی بهر هو
رهگزی لهناو چوو دهبینی، پر بوو له پهرستن و
ریرگرتن؛ و، بههوی ئهوهی نهیتوانی زمانیکی
گونجاو بدوزیتهوه که گهورهی و ناسکی ئهم
خو شهویستییهی تیدا دهر بیریت، داوای له جیهان
کرد که سهیری بکات. «ئهوهتا باوک چ
خو شهویستییهکی به ئیمه بهخشیوه، تاکو به
کوری خودا ناوبریین.» یهکهمی یوحنا ۱: ۳.
ئهمه چ بههایهک به مروّف دادهنیت! له ریگهی
سهر پیچییهوه کورانی مروّف دهبنه ژیر دهستهی
شهیتان. له ریگهی باوهربوون به قوربانی
کهفارهتی مهسیحهوه رهنگه کورهکانی ئادهم بینه
کوری خودا. مهسیح به گریمانهدنی سروشتی
مروّقایهتی مروّقایهتی بهرز دهکاتهوه. پیاوه
کهوتوو هکان لهو شوینه دادهنریت که له ریگهی

پهيو هندی له گهڼ مهسيحه وه، رهنگه بهر استی
شایستهی ناوی "کورانی خودا" بن.

ئهو جوړه خو شهو یستییه بی هاوتهر ییبیه.
مندالانی پاشای ئاسمانی! بهلینی بهرخ!
تهوهر یک بو قولترین میدیتیشن! خو شهو یستی
بی هاوتای خودا بو دونیایهک که خوشی
نهو یست! بیرکردنوه هیزیکی ملکهچکردنی
لهسر رۆح ههیه و عقل دهخاته دیل بو
ئیرادهی خودا. تا زیاتر له پرووناکی خاچدا له
کارهکتیری ئیلاهی بکولینهوه، زیاتر دهبینین که
رحمتهی و ناسکی و لیبور دن تیکهڼ به
یهکسانی و دادپهروهری بووه و به پروونی
بهلگهی بپشوماری خو شهو یستییهک که بیکوتایه
و بهزهیبیهکی ناسک که له ئا هاوسوژی
تامهزرؤیی دایک بو منداله سهر پپچیکارهکی.

بهشی دووهم- پئویستی گوناھبار به مهسیح

مرؤف له بنه هتدا به دهسه لاته بهرز هکان و
عهقاییکی هاوسهنگ بهخشر ابوو. له بوونه کهیدا
تهواو بوو، و له گهل خودادا هاوئا ههنگ بوو.
بیر کردنه هکانی پاک بوون، ئامانجهکانی پیروژ
بوون. به لام له ریگهی نافه مانیهوه
دهسه لاتهکانی چهواشه و خو پهرستی جیگهی
خوشهویستی گرتهوه. سروشتی ئهوه له ریگهی
سه ریچییهوه هینده لاواز بوو، که مه حال بوو به
هیزی خوی، بهر هنگاری هیزی خراپه بیتهوه.
له لایهن شهیتانهوه به دیل کرا، و بو ههمیشه بهو
شیوهیه دهمایهوه ئه گهر خودا به شیوهیهکی
تایبته دستوره دانی نه کردبا. مه بهستی
وهسوه سهکار بوو که پلانی ئیلاهی له
دروستکردنی مرؤفدا پووچهل بکاتهوه، و زهوی

پِر بکات له ئاخ و ویرانکاری. وه ئاماژهی بهو
هه‌موو خراپه‌یه ده‌کرد وه‌ک ده‌رئهنج‌امی کاری
خودا له دروستکردنی مرۆفدا.

مرۆف له دۆخی بی‌گوناھی خۆیدا،
هاوبه‌شیه‌کی خوشی له‌گه‌ل ئه‌ودا هه‌بوو "که
هه‌موو گه‌نجینه‌ی حیکمه‌ت و زانستی تیدا
شاراوه‌ته‌وه. "کۆلۆسیان ۲:۳. به‌لام دوا‌ی
گونا‌هه‌که‌ی، چیت‌ر نه‌یتوانی شادی له پیرۆزیدا
بدۆزیته‌وه و هه‌ولیدا خۆی له ئاماده‌بوونی خودا
بدزیته‌وه. هه‌یشتا بارودۆخی دلی نوینه‌بووه‌وه به‌م
شیوه‌یه. له‌گه‌ل خودادا هاونا‌هه‌نگ نییه، و هه‌یچ
خۆشیه‌ک له هاوبه‌شی له‌گه‌ل خودادا
نادۆزیته‌وه. گونا‌ه‌بار نه‌یده‌توانی له‌بهرده‌م
خودادا دلخۆش بێت؛ له هاوریه‌تی بوونه‌وه‌ره
پیرۆزه‌کان بچووک ده‌بووه‌وه. ئه‌گه‌ر ریه‌گی

پېدرېت بچېته بههشتهوه، هېچ خوشييهكى بۇ
نهدهبوو. رۇحى خوشهويستى بى خوشهويستى كه
لهوى حوكم دهكات - ههموو دلىك وهلامى دلى
خوشهويستى بىكوتايى دهدهتهوه - دهستى له هېچ
ئاكوردىكى وهلامدەر هوه نهدهدا له رۇحيدا.
بىر كردهوهكانى، بهر ژه وهندييهكانى،
پالنههكانى، نامۆ دهبوون بهوانهى كه
دانيشتوانى بى گوناوه لهويدا كاردهكمن. نهوه
دهبووه نوټيكي ناتهبا له ئاوازي بههشتدا.
بههشت بۇ نهوه دهبووه شوينى نهشكهجهدان؛
تامهزرؤى نهوه بوو لىي بشاريتهوه كه
رووناكييهكهپهتى، و ناوهندى خوشييهكهپهتى.
هېچ فصرمانىكى ئارهزوومهندانه نييه لهلايىن
خوداوه كه خراپهكاران له ئاسمان دوور
بخاتهوه؛ بههوى ناشايستهيى خويانهوه بۇ
هاورپيهتپهكهى داخراون. شكومهندى خودا بۇ

ئەوان ئاگرىكى سوتىنەر دەبوو. ئەوان
پېشوازيان لە لەناوچوون دەکرد، بۆ ئەوھى لە
پروخسارى ئەو كەسە بشارنەوھ كە بۆ
پرزگار كر دنيان مرد.

مەھالە ئىمە، لە خۆمانەوھ، لەو چالە گوناھە
پرزگار مان بىت كە تىيدا نوقم بووين. دلمان
خراپە، ناتوانين بيگورين. «كى دەتوانىت شتىكى
پاك لە ناپاك دەر بهينىت؟ نەك يەك». واتە:
عەقلى جەستەيى دوژمنايەتتايە بەرامبەر بە
خودا، چونكە ملكەچى ياساى خودا نىيە و
ناتوانىت ملكەچى بىت. ئەيوب ۱۴ : ۴؛ پۆمیان
۸:۷. پەروەردە، پۆشنىرى، مومارەسەي
ئىرادە، ھەولى مرۆف، ھەموويان كايەي شياوى
خويان ھەيە، بەلام لىرەدا بىدەسەلاتن. لەوانەيە
پراستگۆيەكى دەرەكى پەفتار بەر ھەم بەينن،

بهلام ناتوانن دل بگورن؛ ناتوانن كانياوهكاني
ژيان پاك بكنهوه. دهبيت هيژيك له ناوهوه كار
بكات، ژيانئيكى نوئ له سهرهوه، پيش ئهوهى
مرؤقهكان له گوناههوه بگوردرين بو پيروزي.
ئهو هيژه مهيحه. تنها نيعمهتهكهى دهتوانيت
توانا بي گيانهكاني رؤح زيندوو بكاتهوه، و بو
لاى خودا، بو پيروزي رابكيشيت.

رزگار كمر فهرمووى: «مهگر مرؤف له
سهرهوه لهدايك نهبيت»، مهگر دلئيكى نوئ و
ئارهزوو و مهبست و پالنهرئيكى نوئ
وهر نهگريت، كه بهر هو ژيانئيكى نوئ دهبات،
«ناتوانيت شانشينى خودا ببينيت.» يوحنا ۳: ۳،
پهراويز. ئهو بيروكهيهى كه تنيا بو پههپيدانى
ئهو چاكهيه پيوسته كه به سروشت له مرؤفدا
ههيه، فيلئيكى كوشندهيه. «مرؤفى سرووشتى

شته‌کانی رۆحی خودا وەر ناگریت، چونکه بۆی
گه‌مژ هیه، ناتوانی بیاناسیت، چونکه له‌رووی
رۆحیهوه جیا ده‌کرینهوه.» واته: سه‌رسام مه‌به
که پیم وتوو: ده‌بی له‌دایک بینهوه. یه‌که‌می
کۆرنتیۆس ۲: ۱۴؛ یۆحنا ۳: ۷. له‌باره‌ی
مه‌سیحه‌وه نووسراوه، "ژیان له‌ناویدا بوو؛ و
ژیان‌رووناکی مرۆقه‌کان بوو" - تاکه "ناویک
له‌ژیر ئاسماندا که له‌نیوان مرۆقه‌کاندا دراوه،
که ده‌بیته‌به‌هۆیه‌وه رزگارمان بیته." یۆحنا
۴: ۱؛ کاره‌کانی پیغمبهران ۱۲: ۴.

به‌س نییه هه‌ست به‌میه‌ره‌بانی خودا بکه‌ین،
بینینی خیرخوازی، ناسکی باوکانه، له
کاره‌کتیری ئه‌ودا. به‌س نییه که حیکمهت و
دادپه‌روه‌ری یاساکه‌ی تپیگه‌ین، بزانی که
له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌میشه‌یی خۆشه‌ویستی

دامه ز راوه. پۆلسی نیر دراوی خودا ههموو
 ئەمانە ی بینی کاتیک هاوار دهکات: «من رازیم
 به یاسا که چاکه.» واته: یاسا پیروژه، فەرمانیش
 پیروژه و دادپهروهر و باشه. بهلام له تالیی
 ئازاری رۆحی و نائومییدا زیادی کرد، «من
 جهستهییم، له ژیر گوناهدا فرۆشراوم.» رۆمیان
 ۷: ۱۶، ۱۲، ۱۴. تامه ز رۆی ئەو پاکی و
 راستودروستیه بوو، که له خۆیدا بیدهسهلات
 بوو بۆ بهدهستهینانی، هاوار دهکات: «ئهی
 پیاوی بهدبخت که منم! کئی لهم جهستهی مردنه
 رزگارم دهکات؟» رۆمیان ۲۴: ۷، پهراویز.
 وهها هاواریکه که له دله بارگرانیهکانهوه له
 ههموو خاکهکان و له ههموو سهردهمهکاندا
 بهرز بووهتهوه. بۆ ههمووان تهنها یهک وهلام
 ههیه، «سهیر که بهرخی خودا که گوناهی جیهان
 دهبات.» یۆحهنا ۱: ۲۹.

زۆرن ئەو فيگھرانەي كە پڤوحي خودا
به هۆيانهوه ههولئى ويناكر دنى ئەم پراستىيهي
داوه، و پروونى بكاتهوه بۆ ئەو پڤوحانهي كە
تامه زڤوى پزگار بوون له باري تاوانبارين.
كاتئيك دواي گوناھه كهي له فریودانى عيسۆ،
ياقوب له مالى باوكي ههلهات، ههستكر دن به
تاوانباري قورس بوو. هه چهنده تهنيا و
دهر كراو بوو، له ههموو ئەو شتانهي كە ژيانيان
ئازيز كردووه، جيا بووهوه، ئەو كهسهي
پيوا بوو كە له سهرووي ههموو شتئكهوه
فشاري خستۆته سه پڤوحي، ترسي ئەوه بوو
كە گوناھه كهي له خودا پڤيوهتهوه، كە له
بههشت جيھيلراوه. له خه مباريدا پالكهوت بۆ
ئوهي له سه زهوييه پڤوتهكه پشوو بدات، له
دهور و بهریدا تهنيا گرده تهنياكان و له سه رهوش

ئاسمانهكان به ئهستیره گهشاوه بوون. لهكاتيكددا
خهوتبوو، رووناكويهكي سهير بهسهر بينينهكهيدا
شكا؛ و سهيركه، لهو دهشتهي كه لهسهرى
پالكهوتبوو، وا ديار بوو پليكانه سييهه
فراوانهكان بهر هو سهر هو دهچوونه
دهروازهكاني ئاسمان و فرشتهكاني خودا
بهسهر ياندا تيدهپهريين و دههاتنه خوار هو. له
كاتيكددا له شكومهندي سهر هو، دهنگي خودايي
له پهياميكي ئاسوودهيي و هيوادا بيسترا. بهم
شيوهيه به ياقوب ناسيندرا كه پيوستي و
حهسرهتي روحي دابين دهكات- رزگار كهريك.
به خوشي و سوپاسگوزار ييهوه بيني ريگهيهكي
ئاشكرا بوو كه بههويهوه ئهو، گوناهباريك،
بتوانر يت بگهريتهوه بو هاوبهشي لهگهل خودا.
پليكانه عير فانيي خهونهكهي نوينهرايهتي

عیسا دهکرد که تاکه میدیای پهیوهندی نیوان
خودا و مروّف بوو.

نایا سهیری رحمتی خودا ناکهین؟ لهوه زیاتر
چی دهتوانیت بکات؟ با خوّمان له پهیوهندییهکی
دروستدا دابنّین لهگهّل ئهو کهسهی که خوّشی
ویستووین ئهمه ههمان ئهو فیگهرهیه که مهسیح
له گفتوگوی خویدا لهگهّل ناتانیل ئماژهی
پیکردوه، کاتیک وتی: «ئیوه دهبینن ئاسمان
کراوه دهبیت، و فریشتهکانی خودا بهسه
کور هکدا بهرز دهنهوه و دادهبزن له مروّف.»
یوحنا ۱: ۵۱. له لادهرایهتیدا مروّف خوئی له
خودا دوور خستهوه؛ زهوی له ئاسمان پردرا.
لهم بهری ئهو کهنداوهی که له نیوانیاندا بوو،
ندهکرا هیچ هاوبهشییهک ههبیت. بهلام له
رپّگی مهسیحهوه، زهوی دیسانهوه

بهستر او هته وه به ئاسمانه وه. مهسيح به
شايسته ييه كاني خوي پردي ئهو كه ندا وييه
دروست كرد وه كه گوناه دروستي كرد بوو، بو
ئهو ي فرشته خزمهتكاره كان بتوانن هاوبهشي
له گهل مرو قدا بگرن. مهسيح مرو قي كه وتوو له
لاوازي و بيده سه لاتي خويدا به سه رچاوه ي
هيزي بي سنوره وه ده به ستته وه.

به لام بيهوده خهوني پيشكه وتتي پياوان، بيهوده
هه موو هه وله كان بو به رز كردنه وه ي
مرو قايه تي، نه گهر يه كسه رچاوه ي ئوميد و
يار مه تي بو ره گه زي كه وتوو پشتگوي بخهن.
"هه موو ديار ييه كي باش و هه موو ديار ييه كي
ته واو" (ياقوب ۱: ۱۷) له خودا وه يه. جگه له
ئهو هيچ باش ييه كي راسته قينه ي كار هكته ري نييه.
وه تاكه ريگا بو خودا مه سيحه. ده لئيت: «من

رېځگا و راستی و ژيانم، کس نايهت بو لای
باوک جگه له رېځگه منوه.» یوحنا ۱۴ : ۶.

دلی خودا به خوشهويستیهکی بههیزتر له مردن
تامه زوی منداله زهمینییهکانییه. له وازهیان له
کورکهیدا، به پهک دیاری ئاسمانی بو
هموومان رژاندووه. ژیان و مردن و
شفاعتی رزگارکر، خزمهتکردنی
فریشتهکان، داوای پوچ، کارکردنی باوک له
سرووی همووانهوه و له رېځگه همووانهوه،
بهژه وهندی بیوچانی بوونههره ئاسمانییهکان،-
هموویان بهناوی رزگارکردنی مرؤقهوه
وهرگیراون.

ئای با بیر لهو قوربانیه سهرسور هینره
بکهینهوه که بو ئیمه دراوه! با ههول بدهین

قەدرى ئەو كار و وزەيە بزائين كە بەھەشت بۆ
وەرگرتنەوہى ونبووہكان خەرج دەكات، و
بىانھيئىنەوہ مالى باوك. پالئەرە بەھيترەكان، و
دەزگا بەھيترەكان، ھەرگىز نەدەكرا بخريئە
بوارى جئىبەجئىكر دئەوہ؛ پاداشتى زيادەرۆيى بۆ
راستكر دئەوہ، چيژوەرگرتن لە بەھەشت،
كۆمەلگەى فرىشتەكان، ھاوبەشى و
خۆشەويستى خودا و كورەكەى، بەرزكر دئەوہ و
دريژكر دئەوہى ھەموو دەسەلاتەكانمان بە
دريژايى سەردەمە ھەميشەييەكان- ئايا ئەمانە
ھاندان و ھاندانى بەھيژ نين بۆ ھاندانى ئيمە بۆ
ئەوہى خزمەتئىكى پر لە خۆشەويستى دل بەدين
بە دروستكەر و فريادەرەسمان؟

وہ، لە لايەكى ترەوہ، ئەو حوكمانەى خودا كە لە
دژى گوناھ و تۆلەسەندئەوہ حەتمىەكان و

تیکدانی کاره کتەرمان و لهناوچوونی کۆتایی، له
قسهی خودادا خراوته پروو بو ئهوهی ئاگادارمان
بکاتهوه له خزمهتکردنی شهیتان.

خۆشهویستی سهرسور هینهر. با سوود لهو
ئامرازانه وهر بگرین که بۆمان دابین کراوه تا
بگۆردرین بو هاوشیوهی ئهو، و بگهر پینهوه بو
هاوبهشی لهگهڵ فریشته خزمهتکارهکان، بو
هاوسهنگی و هاوبهشی لهگهڵ باوک و کور.

بهشی سئیهم- تهوبه

مرؤف چۆن دادپهروهر دهبیئت لهگهڵ خودا؟
چۆن گوناھبار راستودروست دهکریئت؟ تنها له
رئگهی مهسیحهوه دهتوانین لهگهڵ خودادا
هاوئاھهنگ بین، لهگهڵ پیروزییدا؛ بهلام چۆن
بئینه لای مهسیح؟ زۆریک ههمان پرسیار
دهکهن که جهماوهه که له رۆژی پهنتهکووستدا
کردیان، کاتیکی به گوناھ تاوانبار بوون،
هاواریان کرد و وتیان: «چی بکهین؟» یهکهم
وشهیی وهلامی پهترۆس ئهوه بوو: «تهوبه
بکه». کردهوهکانی پیغمبهران ۲: ۳۷، ۳۸. له
کاتیکی تردا، کهمیک دواي ئهوه، وتی: «تهوبه
بکهن، ... و بگۆردرینهوه، تاکو گوناھهکانتان
بسپردرینهوه.» کارهکانی پیغمبهران ۳: ۱۹.

تەوبە بریتییە لە خەم و پەژارە بۆ گوناھ و لادان
لێی. ئێمە دەستبەر داری گوناھ نابین تا
گوناھبارییەکی نەبین؛ تا لە دڵەوێ لێی دوور
نەخەینەو، هیچ گۆرانکارییەکی راستەقینە لە
ژیاندا روونادات.

زۆرن ئەوانە لە سروشتی راستەقینە تەوبە
تێناگەن. جەماوەریک خەمبار دەبن کە گوناھیان
کردوو و تەنانت چاکسازییەکی دەرەکش
دەکەن، چونکە ترسیان هەیە کە هەڵەکانیان
ئازار بەسەر خۆیاندا بهێنن. بەلام ئەمە بە مانای
کتییی پیرۆز تەوبە نییە. ئەوان گریانی
ئازارەکان دەکەن نەک گوناھەکە. خەم و
پەژارە عیسۆ بەم شیوەیە بوو کاتیک بینی
مافی لەدایکبوونی بۆ هەمیشە لەدەستچوو.
بەلام کە بەهۆی ئەو فریشتەیی کە بە

شمشیر یکی کیشراوه وه له ریگاکیدا وهستابوو،
ترساوه، دان به تاوانهکیدا نا، نهک ژیا نی
لهدهست بدات؛ بهلام تهوبه ی راستهقی نه بو گونا
نهبوو، نه گورینی ئامانج و رق لیوونه وه له
خرایه. یههودا ئهسقریوت دوا ی ئهوه ی خیانهت
له پهر وهردگار هکی کرد، هاوار یکی کرد و
وتی: گونا هم کردوو ه که خیانهتم له خوینی
بیئاوان کردوو ه. مهتا ۴: ۲۷.

دانپیدا نانه که به زور له رۆحی تاوانبار هکیه وه
بههوی ههستیکی ترسناک وه له ئیدانهکردن و
گهرا نیکی ترسناک له حوکمدان. ئهوه
دهر ئهجامانه ی که دهبوو بهسهریدا بییت، پریان
کرد له ترس، بهلام هیچ خهمیکی قوول و
دلتهزینی له رۆحیدا نهبوو، که خیانهتی له کوره
بی پهله ی خودا کردوو ه و ئینکاری له پیروزی

ئیسرائیل کردووه. فیر عهون کاتیک له ژیر
حوکمهکانی خودادا نازار دهچیژیت، دان به
گوناههکهیدا دهنیت بو ئهوهی له سزای زیاتر
رزگاری بیت، بهلام ههس که بهلاکان پراگیران
گهراپهوه بو سه پچیکردنی بهههشت. ئەمانه
ههمووین گریانی دهرئهجامی گوناهیان دهکرد،
بهلام خهمیان بو خودی گوناههکه نهبوو.

بهلام کاتیک دل ملکهچی کاریگری رۆحی
خودا دهبیت، ویزدان زیندوو دهبیتهوه و
گوناهبار شتیک له قوولایی و پیروزی یاسای
پیروزی خودا، بناغهی حکومهتهکهی له ئاسمان
و لهسه زهویدا، تیدهگات. "رووناکی که ههموو
مروفتیک رووناک دهکاتهوه که دیته جیهان"،
ژووره نهینییهکانی رۆح رووناک دهکاتهوه و
شته شاراوهکانی تاریکی دهردهکهون. یوحنا

۹:۱. قەناعەت دەستی بەسەر دەروون و دۇدا
دەگریت. گوناھبار ھەست بە راستودروستی
یەھوفا دەکات و ھەست بە ترسی دەرکھوتن
دەکات، لە تاوانباری و ناپاکی خۆیدا، لەبەر دەم
گەر ان بەدوای دڵەکاندا. خۆشەویستی خودا،
جوانی پیرۆزی، شادی پاکی دەبینیت؛
تامەز رۆی پاکبوونەویە و بگەریتەوہ بۆ
ھاوبەشی لەگەڵ بەھەشت.

دوعای داود دوای کھوتنی، سروشتی خەم و
پەژارەیی راستەقینە بۆ گوناھ دەخاتە روو.
تەوبەیی دڵسۆز و قوول بوو. هیچ ھەولێک
نەبوو بۆ کەمکردنەوی تاوانبارییەکی؛ هیچ
ئارەزووی رزگار بوون لە حوکمەکی ھەر ھەشی
لەسەر بوو، ئیلاھامبەخش بوو بۆ دوعاکەیی. داود
گەرەیی سەر پێچییەکی بینی؛ پێسبوونی

رۆحی خۆی بینی؛ له گوناهاههکهی بیزار بوو.
تهنها بو لیخووشبوون نهبوو که نوێژی دهکرد،
بهلکو بو پاکی دل بوو. تامهزرۆی خوۆشی
پیرۆزی بوو - بو ئهوهی بگهریتهوه بو
هاوسهنگی و هاوبهشی لهگهڵ خودا. ئهمه
زمانی رۆحی ئهو بوو:

«خوۆشبهخته ئهو کهسهی سههر پێچیهکهی لی
خوۆش بوو،

که گوناهاههکهی داپووشراوه.

خوۆشبهخته ئهو پیاوهی که یهزدان بوو
ناپاکی نازانی،

وه که له رۆحی ئهودا فیئل و تهلهکه نییه". زبور
۳۲: ۱، ۲.

واته: رهحم پئی بکه ئهی خودایه بهپئی...

میهر هبانییه کهی تو:
 بهیپی زوری ناسکه کهت
 رحمه کان سه ریچییه کانم بسرنه وه...
 چونکه من دان به سه ریچییه کانمدا ده نییم، و
 من...
 گونا هه همیشه له بهر ده ممدایه...
 به هیسۆپ پاکم بکه ره وه، پاک ده بمه وه.
 بمشو، له بهر سپیتر ده بم...
 دلئیکی پاک له مندا دروست بکه ئه ی خودایه؛
 وه رۆحیکی راست له ناومدا نوی بکه ره وه.
 له ئاماده بوونی تو دوورم مه خه ره وه؛
 وه رۆحی پیروزی خۆت له من وه ره مه گره.
 خوشی رزگاری خۆتم بو بگه ری نه ره وه؛
 و به رۆحی ئازادی خۆت پشتگیریم بکه...
 له تاوانباری خوین رزگارم بکه ئه ی خودایه تو
 خودای رزگاری من:

زمانم به دهنگی بهرز گۆرانی تو دهآیت
راستودروستی.» زبور ۵۱: ۱-۱۴.

تەوبەپەکی وەک ئەم، لە دەرهووی توانای ئیمەیه
بۆ بەدیھێنایی؛ تەنھا لە مەسیحەو بەدەست دێت،
کە بەرزبوووە و بەخششەکانی بە مرقەکان
بەخشیوە.

تەنھا لێرەدا خالێک ھەیه کە ڕەنگە زۆریک
ھەلە بکەن و لێرەو شکست دەھێنن لە
وەرگرتنی ئەو یارمەتیەیی کە مەسیح ئارەزووی
پێدانی دەکات. ئەوان پێیان وایە کە ناتوانن بێنە
لای مەسیح مەگەر سەرەتا تەوبە نەکەن و تەوبە
ئامادەکاری دەکات بۆ لێخۆشبوونی
گوناھەکانیان. راستە تەوبە پێش لێخۆشبوونی
گوناھەکان دێت؛ چونکە تەنھا دلی شکاو و

په‌شیمانہ کہ هه‌ست به پئو‌یستی رزگار کهریک
دهکات. به‌لام ده‌بیت گونا‌هبار چاوهری بکات تا
ته‌وبه دهکات پیش ئه‌وه‌ی بتوانیت بیته لای
عیسا؟ ئایا ته‌وبه بگریته به‌ر به‌ست له نیوان
گونا‌هبار و رزگار کهر؟

ئینجیل فی‌ری ئه‌وه ناکات که گونا‌هبار ده‌بیت
ته‌وبه بکات پیش ئه‌وه‌ی گوی له بانگه‌یشتی
مه‌سیح بگریت که ده‌لایت: "ئیه‌وه‌ی هه‌موو
ئوانه‌ی زحمه‌ت ده‌کیشن و بارگرانیتان
له‌سه‌ره، وهرن بو لای من، منیش پشوو‌تان پی
ده‌دهم." مه‌تا ۲۸: ۱۱. ئه‌وه ئه‌وه فه‌زیله‌ته که له
مه‌سیحه‌وه دیته ده‌ره‌وه، که ده‌بیته هوی ته‌وبه‌ی
راسته‌قینه. په‌ترۆس له لیدوانه‌که‌پیدا بو
ئیسرائیلییه‌کان بابه‌ته‌که‌ی روون کردۆ ته‌وه
کاتیک وتی: «خودا به‌ ده‌ستی راستی به‌رزی

کردهوه بۆ ئهوهی بپیته سازاده و رزگار کهر، بۆ
ئهوهی تهوبه به ئیسرائیل بکات و لیخووشبوونی
گوناهاهکانیش بیټ. « کارهکانی پیغه مبهرا
۵:۳۱. ئیمه ناتوانین بهبی رۆحی مهسیح تهوبه
بکهین بۆ ئهوهی ویزدان بهئاگا بهینینهوه لهوهی
که بهبی مهسیح لیمان خووش بین.

مهسیح سهراچاوهی ههموو پالنه ریکی راسته.
ئهو تاکه کسه که دهتوانیټ دوژمنایهتی له دژی
گوناهاه له دادا بچینیټ. ههموو خواستیگ بۆ
راستی و پاکی، ههموو قهناعهتیگ به
گوناهاهاری خوومان، بهلگهیه لهسهه ئهوهی
رۆحی ئهو بهسهه دلماندا دهجوولیټ.

عیسا فهرموویهتی: «من ئهگهر له زهویهوه
بهرز بیهوه، ههموو مروقهکان بۆ لای خووم

رادهکیشم». یوحنا ۳۲: ۱۲. مەسیح دەبیت بۆ
گوناھبار ئاشکرا بیت وەک رزگار کەریک که له
پیناو گوناھهکانی جیهاندا دەمریت؛ و کاتیک
بەرخی خودا لەسەر خاچی کالقاری دەبینین،
نەینی رزگار بوون دەست دەکات بە ئاشکرا بوون
بۆ مێشکمان و چاکەیی خودا بەرەو
تەوبەکردنمان دەبات. له مردن بۆ گوناھباران،
مەسیح خۆشەویستییهکی دەرخواست که
تێنەگەشتووە؛ و کاتیک گوناھبار ئەم
خۆشەویستییه دەبینیت، دل نەرم دەکات و
دەروون سەرسام دەکات و ئیلهام بەخشە بۆ
پەشیمانی له پۆحدا.

راسته مرقهکان هەندیک جار شەرم له ریگا
گوناھبارەکانیان دەکەن، و دەستبەرداری
هەندیک له خووە خراپەکانیان دەبن، پیش

ئەو ھى ئاگادار بن كە بەر ھو مەسىح پرادەكئىشئىن.
بەلام ھەر كاتئىك ھەولئى چاكسازى دەدەن، لە
خواستئىكى دئسۆز ھو ھو بۆ ئەنجامدانى راست،
ئەو ھىزى مەسىحە كە ئەوان پرادەكئىشئىت.
كارىگەرئىيەك كە ئەوان نائاگائىن كار لەسەر
پرۆح دەكات و وئىژدان زىندوو دەبئتەو ھو و ژيانى
دەر ھو ھىش ھەموار دەكرئتەو ھو. ھو ھەك چۆن
مەسىح پرادەكئىشئىت بۆ ئەو ھى سەئىرى خاچەكەئى
بەكەن، بۆ ئەو ھى ئەو كەسە ببىنن كە
گوناهەكانىيان كونىيان كرددو ھو، فەرمانەكە دئتەو ھو
مائلەو ھو بۆ وئىژدان. خراپەئى ژيانى ئەوان،
گوناهى قوولئى پرۆح، بۆيان ئاشكرا دەبئت.
ئەوان دەست دەكەن بە تئگەئىشتن لە شتئىك لە
پراستودروستى مەسىح، و ھاوار دەكەن، "گوناه
چئىيە، كە پئوئىستى بە قوربانئىيەكى لەو شئو ھىيە
ھەبئت بۆ رزگار كردنى قوربانئىيەكەئى؟ ئايا ئەم

هه‌موو خوۆشه‌و‌یستییه، ئەم هه‌موو ئازاره، ئەم
هه‌موو زه‌لیلییه، داوای لێ‌کرا‌بوو، بوۆ ئەوه‌ی
له‌ناو نه‌چین، به‌لکو ژیا‌نی هه‌تا‌هه‌تاییمان
هه‌بیت؟”

رهن‌گه‌ گونا‌ه‌بار به‌رهن‌گاری ئەم خوۆشه‌و‌یستییه
بیت‌ه‌وه، رهن‌گه‌ ره‌تی بکاته‌وه بوۆ لای مه‌سیح
ر‌اب‌کیش‌ریت؛ به‌لام ئە‌گه‌ر به‌رهن‌گاری نه‌بیت‌ه‌وه
ئ‌ه‌وا بوۆ لای عیسا ر‌اده‌کیش‌ریت؛ زانینی پلانی
ر‌زگار‌بوون ده‌یباته‌ پێی خا‌ج له‌ ته‌وبه‌کردن بوۆ
گونا‌هه‌کانی، که‌ بوون‌ه‌ته‌ هۆی ئازاره‌کانی کوره
ئازیزه‌که‌ی خودا.

هه‌مان عه‌ق‌لی ئیلا‌هی که‌ کار له‌سه‌ر شته‌کانی
سروش‌ت ده‌کات، قسه‌ له‌گه‌ڵ د‌لی مرۆقه‌کان
ده‌کات و ئاره‌زووی ده‌ر‌پ‌رینه‌کراو بوۆ شت‌یک

دروست دهکات که نهیانکر دووه. شتهکانی دونیا
ناتوانن حسرهتی ئهوان تیر بکن. رۆحی خودا
داوای لیبور دنیان لیدهکات بهدوای ئهو شتانهدا
بگهرین که تنها دهتوانن ئارامی و پشو و بدن-
نیعمهتی مهسیح، خوشی پیروزی. له ریگی
کاریگریه بینراو و نهبینراوهکانهوه،
رزگار کهرمان بهردهوام له کار دایه بو ئهوهی
میشکی مروفهکان له چیژه تیر نهبووهکانی
گوناههوه بو ئهو نیعمهته بیکو تایانه رابکیشیت
که رهنگه له ناویدا هی ئهوان بیت. بو ههموو
ئهم رۆحانه که بیهوده بهدوای خوار دنهوه له
کانییه شکاوهکانی ئهم جیهانه دهگهرین، پهیامی
ئیلاهی دهگواز ریتهوه، "با ئهوهی تینوو ه بیت.
هر کسێک ویستی با ئوی ژیان به ئازادی
وه ربگریت". پهخشانی ۲۲: ۱۷.

تو که له دلّهه تامه ز روی شتیکی باشتره لهوهی
ئهم دونیایه بتوانیت بیهخشیت، ئهم حسرهته
وهک دهنگی خودا بو رۆحت بناسه. داوای لئیکه
تهوبهت پیدات، مهسیحت بو ئاشکرا بکات له
خۆشهویستییه بیکۆتاییهکهیدا، له پاکیهکی
تهواودا. له ژیانی رزگار کهردا بنهماکانی یاسای
خودا- خۆشهویستی بو خودا و مروّف- به
تهواوی نموونهیان لی هاتبوو. خیرخواری،
خۆشهویستی بی خۆپهرست، ژیانی رۆحی ئهو
بوو. ئهوه کاتیکه که ئیمه دهیبینین، وهک چۆن
رووناکی له رزگار کهرمانهوه دهکهوئته
سهرمان، که گوناهباری دلی خۆمان دهیبینین.

لهوانهیه ئیمهش وهک نیکۆدیمۆس خۆمان چهپله
لیدابیت، که ژیانمان راست بووه، که سیفهتی
ئهخلاقیمان راسته، و پیمان وابیت که پئویست

ناکات دل لہبہردہم خودادا زہلیل بکہین، وەک
گوناهباری باو: بەلام کاتیک پرووناکی لە
مەسیحەوہ دەدرەوشیتەوہ بو ناو ئیمە رۆحەکان،
دەبینین کە چەندە ناپاکین؛ ئیمە خۆپەرستی
پالەنەر، دوژمنایەتی دژی خودا، کە ھەموو
کردەوہیەکی ژیاکی پێس کردووە، دەستتیشان
دەکەین. پاشان دەزانین کە راستو دروستی
خۆمان بەراستی وەکو پەرۆیەکی پێسە، و تەنھا
خوینی مەسیح دەتوانیت لە پێسبوونی گوناھ
پاکمان بکاتەوہ، و دلمان لە ھاوشیوہی خۆیدا
نوێ بکاتەوہ.

یەک تیشکی شکۆمەندی خودا، یەک
درەوشاوہیی پاکی مەسیح، دەچیتە ناو رۆحەوہ،
ھەموو پەلەییەکی پێسبوون بە ئازارەوہ جیاواز
دەکات و شیواوی و کەموکورییەکانی

کارهکتەری مروّف ئاشکرا دەکات. ئارەزوو
ناپیرۆزەکان، ناپاکی دڵ، پیسی لیوہکان ئاشکرا
دەکات. کردەوہی ناپاکی گوناہبار لە
پوچەڵکردنەوہی یاسای خودا، بەر چاوی ئەو
دەکەوئیت و رۆحی لە ژیر کاریگەری گەڕانی
رۆحی خودادا لێدەدرئیت و تووشی ئازار دەبئیت.
لە خۆی بیزارە، چونکە سەیری کارهکتەری
پاک و بێ پەلەمی مەسیح دەکات.

کاتیکی پیغەمبەر دانیال شکۆمەندی دەور و بەری
ئەو نێردراوہ ئاسمانییەیی بینی کە بۆی
نێردراوو، هەستیکی لاوازی و ناتەواوی خۆی
بەسەردا هات. لە باسکردنی کاریگەری ئەو
دیمەنە ناوازییەدا دەئیت: "هیچ هیزیک لە مندا
نەماوو، چونکە جوانیم لە مندا گۆرا بو گەندەلی
و هیچ هیزیکم نەهێشتەوہ." دانیال ۱۰: ۸. ئەو

رؤحہی کہ بہم شیوہیہ دەستی لئدەدریت رقی لە
خۆپەرستی خۆی دەبیتهوہ، رقی لە خوشەویستی
خۆی دەبیتهوہ و لە ریگہی راستودروستی
مەسیحەوہ بەدوای پاکی دلدا دەگەریت کہ لەگەل
یاسای خودا و سیفەتی مەسیحدا ھاوئاھەنگ
بیت.

پۆلس دەلیت کہ سەبارەت بە "دەست لئدانی ئەو
راستودروستیہی کہ لە یاسادا ھەبە" - تا ئەو
شوینەہی کہ پەیوہندی بە کردەوہی دەرەکییەوہ
ھەبوو - ئەو "بئی تاوان بوو" (فیلیپیان ۳ : ۶)؛
بەلام کاتیک سیفەتی رؤحی یاساکە دەستنیشان
کرا، خۆی وەک گوناھبار بینی. بە پئی پیتی
یاسا وەک چۆن مرقەھکان بو ژیانى دەرەکی
بەکاری دەھینن، دادگایی کرابوو، خۆی لە گوناھ
بەدوور گرتبوو؛ بەلام کاتیک سەیری قوولایی

فهرمانه پیرۆزه‌کانی کرد و خۆی بینی وهک
ئهو هی خودا ده‌بینی، به زه‌لیله‌وه کړنووشی دا و
دان به تاوانه‌کهیدا نا. ده‌فر مویت: "جاریک
به‌بی یاسا زیندوو بووم، به‌لام کاتیک فهرمانه‌که
هات، گونا زیندوو بووه‌وه و مردم". رۆمیان
۷:۹. کاتیک سروشتی رۆحی یاسای بینی،
گونا له قیزه‌ونییه راسته‌قینه‌کهیدا ده‌رکهوت و
خۆبه‌گه‌وره‌زانیی نه‌ما.

خودا هه‌موو گونا‌هه‌کان به‌قه‌باره‌ی یه‌کسان
نازانیی؛ پله‌ی تاوانباری له‌خه‌ملاندنی ئه‌ودا
هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌خه‌ملاندنی مرۆفیشدا؛ به‌لام
هه‌رچه‌نده ئه‌م یان ئه‌و کاره هه‌له‌یه له‌چاوی
مرۆقه‌کاندا بچووک بیی، هه‌یچ گونا‌هه‌یک
له‌به‌رده‌م خودادا بچووک نییه. حوکمدانی مرۆف
به‌شه‌کییه، ناته‌واو؛ به‌لام خودا هه‌موو شته‌کان

وهك خۆي دهخهملئيت. سهر خۆشهكه
سووكايهتي پئدهكريت و پئي دهوتريت كه
گوناههكهه له ئاسمان دووري دهخاتهوه؛ له
كاتيكدان غرور و خۆپهرستي و تهماح زورجان
بي سهر زهنشت دهملئنهوه. بهلام ئهمانه گوناهن
كه به تايبهتي بو خدا هيرش دهكهنه سهر؛
چونكه پئچهوانهه خيڤر خوازي كار هكتهره
ئهون، پئچهوانهه ئهه خۆشهويستيه بي
خۆپهرستانهيه كه خودي كهشوههواي
گهر دووني نهكهوتوووه. ئهه كهسهه كه دهكهويته
ههنديك له گوناهه گهورهكانهوه، رهنگه ههست
به شهر مزارهه و ههژارهه خۆي بكات و
پئويستي به نيعمهتي مهسيح ههبيت؛ بهلام
لووتبهري ههست به پئويستي ناكات و بهه
شيوهيه دل له دژي مهسيح و ئهه نيعمهته
بيكو تايپانهه كه هاتوووه بيدات دادهخات.

ئەو باجگرە ھەزارەى كە دوعاى دەکرد، "خودا بەزەى پىمدا بىتەوہ كە گوناھبارم" (لوقا ۱۸ : ۱۳)، خۆى وەك پىاوئىكى زۆر خراپەكار سەىر دەکرد و ئەوانى دىكەش بە ھەمان پرووناكى سەىرى دەکرد؛ بەلام ھەستى بە پىوئىستى خۆى كرد و بە بارى تاوانبارى و شەرمەزار بىھكەپەوہ ھاتە بەردەم خودا و داواى رەھمەتى لىكرد. دلى كراوہ بوو بۆ ئەوہى رۆحى خودا كارى مېھربانى خۆى بكات و لە ھىزى گوناھ رزگارى بكات. دوعاى شانازى و خۆراگرى فەرىسىيەكان دەرىخست كە دلى لە بەرامبەر كارىگەرى رۆحى پىرۆزدا داخراوہ. بەھۆى دوورى لە خوداوە ھەستى بە پىسبوونى خۆى نەدەکرد، بە پىچەوانەى كامبۇونى

پیرۆزی ئیلاهی. ههستی به پئویستی نهدهکرد و
هیچی وهر نهدهگرت.

ئهگهر گوناهباری خۆت بینی چاوهڕی مهکه بو
ئهوهی خۆت باشتر بکهیت. چند کس ههن که
پێیان وایه ئهوهنده باش نین که بینه لای مهسیح.
ئایا چاوهڕی ئهوه دهکهیت له ریگهی
ههولکهانی خۆتهوه باشتر بیت؟ - ئایا ئهسیوپی
دهتوانیت پئستی بگۆریت، یان پلنگ پهلهکانی؟
جا ئیوهش چاکه بکهن، ئهوانهی راهاتوون به
خراپه. « یهرمیا ۲۳: ۱۳. تهنها له خودادا
یارمهتی ههیه بو ئیمه. نابیت چاوهڕی
رازیکردنی بههیزتر، دهرفتهی باشتر، یان
تورهیی پیرۆزتر بین. ئیمه ناتوانین له خۆمانهوه
هیچ بکهین. ئیمه دهبی ههر وهک خۆمان بینه
لای مهسیح.

به لام با کس خوین بهو بیر کر دنه وه نه خه له تین
که خودا به خوشه ویستی و میهره بانیه
گهوره که یه وه، هیشتا ته ناهت ره تکره وه هکانی
نیعمه ته که ی رزگار دهکات. گونا هباری زوری
گوناه ته نها له ژیر ره شنایی خاچدا ده توانریت
بخه ملیندریت. کاتیک مرۆقه کان هان ده دن که
خودا زور باشه بو ئه وه ی گونا هبار فری بدات،
با چاویان له کالقاری بییت. له بهر ئه وه بوو که
هیچ ریگه یه کی تر نه بوو که مرۆف بتوانییت
رزگاری بییت، چونکه به بی ئه م قور بانیکردنه
مه حال بوو ره گهزی مرۆف له هیزی پیسکهری
گوناه رزگاری بییت، و بگه ریته وه بو هاوبه شی
له گه ل بوو نه وه ره پیرو زه کان،- مه حال بوو بو
ئه وان دیسانه وه بینه به شدار بووی ژیانی
رۆحی،- هه ره له بهر ئه مه ش بوو که مه سیح

تاوانباری سهر پيچیکارانی گرتە ئەستۆ و لەبری
گوناھبارەکە ئازاری چەشت. خۆشەویستی و
ئازار و مردنی کۆری خودا ھەموویان شایەدی
گەورەیی ترسناکی گوناھ دەدەن و ڕایدەگەینن
کە ھیچ دەر باز بوونیەک لە دەسەلاتەکی نییە،
ھیچ ھیواپەکی بۆ ژيانی بالاتر نییە، بەڵکو لە
ڕیگەیی ملکەچبوونی ڕۆحەوہ بۆ مەسیح.

ھەندیک جار کەسانی بێ پەشیمان خۆیان بە
بیانوی خۆیان دەھیننەوہ و لەبارەیی ئەو
کەسانەیی کە خۆیان بە مەسیحی دەزانن، "منیش
وہک ئەوان باشم. ئەوان لە من زیاتر
خۆبەدەستەوہدان و ھۆشیارتر و وریاتر نین لە
ڕەفتارەکانیاندا. ئەوانیش وەک من چێژ و
خۆبەخشینیان خۆش دەوێت". بەم شیوہیە عەیبی
ئەوانی تر دەکەنە بیانوو بۆ پشتگوێخستنی

ئەرکهکانی خوڤان. بهلام گوناہ و عیب و
کهموکوری کهسانی تر بیانوی کهس نادات،
چونکه پەر و ەردگار نہخشیکی مروی ههلهی
پینهداوین. کوری بی پهلهی خودا وەک نموونہی
ئیمه هاتووہ و ئەوانہی گلہی له روتی ههلهی
ئەو کهسانہی که خوڤان به مەسیحی دہزانن،
ئەوانن کہ دەبی ژیانیکی باشتر و نموونہی
بەرزتر نیشان بدەن. ئەگەر تیروانینیکی ئەوہندە
بەرزیان هەبیت کہ مەسیحی دەبی چی بیت، ئایا
گوناہی خوڤان ئەوہندە گەورەتر نییە؟ ئەوان
دەزانن چی راستە، لەگەڵ ئەوہشدا رەتیدەکنەوہ
بیکەن.

ئاگاداری دواخستن بن. کاری وازھێنان له
گوناھەکانت و گەران بەدوای پاکی دایا له
رێگەي عیساوہ دوا مەخە. لێرەدایە کہ ہزاران

لهسەر هزاران ههڵهیان کردوووه بۆ لهدهستدانی
ههمیشهیی خۆیان. لێرهدا لهسەر کورتی و
نادلنیایی ژیان دانانیم؛ بهلام مهترسییهکی
ترسناک ههیه - مهترسییهک که به پرادهی
پۆیست تینهگهشتوون - له دواکهوتنی
خۆبهدهستهوهدان به دهنگی داوای لیبوردنانهی
رۆحی پیرۆزی خودا، له ههلبژاردنی ژیان له
گوناهدا؛ بۆ وهها ئهم دواکهوتنه بهراستی وایه.
گونا هه چهنده بچووک بییت، بهلام تهنیا له
مهترسی لهدهستدانی بیکوتاییدا دهتوانریت خۆی
پێ بهخشیت. ئهوهی ئیمه بهسهردا زال نین،
بهسهرماندا زال دهبییت و ویرانکاریمان کاری
لهسەر دهکات.

ئادهم و حهوا خۆیان قهناعت پیکرد که له
شتیکی هینده بچووکدا وهک خواردنی میوهی

قەدەغەکر اودا ناتوانیت دەر ئەنجامە تر سناکه کانی
وا لیبکه ویتەوه که خودا پرایگه یاندبوو. بەلام ئەم
بابەتە بچووکه سەرپیچی یاسای نهگۆر و
پیرۆزی خودا بوو و مروّقی له خودا جیاکردهوه
و دەر وازەهی لافاوه کانی مردن و ئاخی
نهگیر دراوی بهسەر جیهانه کهماندا کردهوه.
سەر دەمی که له دواي تهمه نیک هاواریکی
بهر دهوامی ماته مینی له زه ویمانەوه
بهر زبوو هتەوه و هه موو دروستکر او هکان له
ئەنجامی نافهرمانی مروّقدا له ئازاردا پیکه وه
ده نالین و ده نالین. به ههشت خوی ههستی به
کار یگه ریبه کانی یاخیوونی له خودا کردووه.
کالفاری وهک یادگار ییهک بو ئەو قوربانیه
سەر سوپه یه ره وه ستاوه که پیویسته بو
که فاره تی سەر پیچی یاسای ئیلاهی. با گونا به
شتیکی بی بایه خ سهر نه کهین.

هه مو و کرده وهیهکی سه ریچی، هه
پشتگو یخستنیکی یان ره تکر دنه وهی نیعمه تی
مه سیح، کار دانه وهیه له سه ره خوت؛ نه وه
ره فکر دنه وهی دله، خراپکردنی ئیراده،
بیهیزکردنی تیگه یشتن و نهک هه ره وا دهکات
که متر مهیلی خوبه دهسته وه دانت هه بییت، به لکو
که متر توانای خوبه دهسته وه دانت هه بییت، بو
داوای ناسکی ره وحی پیروزی خودا.

زه ریکی بهو بیرکردنه وه ویژدانیکی پر له کیشه
بیده نگ دهکن که ده توانن کاتیک هه لیده بژیرن
رپر هویکی خراپه کاری بگورن؛ که ده توانن به
بانگه یشته کانی میهره بانیه وه بچووک ببنه وه، و
له گه ل نه وه شدا دووباره و سیباره سه سه سام بن.
نه وان پییان وایه که داوای نه وهی سه ره رای

راستی ئیلاهی دەر دهکەوئیت، تهنیا دروینهی ئهو
شته دهچنیتهوه که خوی چاندووه. له ههموو
کتیبي پیرۆزدا هۆشداریهکی ترسناکتر له
قسهکانی ئهو پیاوه دانایه نییه که گوناھبار "به
پهروکانی گوناھهکانی دهگیریت". پهندهکانی
. ۵:۲۲

مهسیح ئامادهیه له گوناھ رزگارمان بکات، بهلام
ئیراده به زور ناکات؛ و ئهگهر به سه پینچیهکی
بهردهوام خودی ئیراده خوی به تهواوی لهسه
خرابه چهقاوه و ئیمه ئارهزوی ئازادکردنمان
نهکات، ئهگهر نیعمهتهکهی قبول نهکهن، چی
زیاتر دهتوانیت بکات؟ ئیمه به رهتکردنهوهی
یهکلاکهروهوهی خوشهویستی ئهو خۆمان
لهناوبردووه. «ئهو هتا ئیستا کاتی قبولکرداره؛
سهیرکه، ئیستا پرۆژی رزگار بوونه». واته:

ئەمرو ئەگەر گویتان لە دەنگی ئەو بێت، دلتان
رەق مەكەنەو. ۲ كۆرنتیۆس ۲: ۶؛
عیبرانییەكان ۳: ۷، ۸.

"مرۆف سەیری پروالەتی دەرەو دەكات، بەلام
پەرەردگار سەیری دل دەكات" - دلی مرۆف،
بە هەستە ناکۆكەكانی خوۆشی و خەمەو؛ دلی
سەرگەردان و سەرگەردان، كە شوینی ئەو
هەموو پیسی و فیله. یەكەم ساموئیل ۱۶: ۷.
پالەنرەكانی دەزانیت، مەبەست و مەبەستەكانی
دەزانیت. رۆحت هەمووی وەك خووی پەله پەله
بۆ لای ئەو. وەك زبور نووس، ژوورەكانی
بەرەوی چاوی هەموو بینەردا فری بدە و هاوار
بکە: «خودا، لە مندا بگەری و دلم بناسە، تاقیم
بکەرەو و بیرکردنەو هەكانم بزانه، بزانه ئایا
رێگایەکی خراب لە مندا هەیه و پیشەنگایەتی

بکه من له ریځای ههتا هتاییدا". زبور ۱۳۹:
۲۳، ۲۴.

زوریک ئاینیکی روښنیری قبول دهکن،
جوړیکه له خوداپه رستی، کاتیک دل پاک
نه بیتهوه. با دوعای تو بیت، "خودا دلکی پاکم
له مندا دروست بکه؛ و روځیکی راست له
ناومدا نوی بکه هوه". زبور ۱۰: ۵۱. به راستی
مامه له له گهل روځی خوت بکه. وهک چون
نه گهر ژیانی فانیت له مهترسیدا بوایه، به
جددی، بهو جوړه خوړاگر به. همه بابته تیکه که
ده بیت له نیوان خودا و روځی خوتدا یه کلایی
بکریتهوه، بو نه به دیهت یه کلایی بکریتهوه.
هیوایه کی گومانای، و هیچی زیاتر،
ویرانبوونی تو دهسه لمینیت.

به نوڙه وه قسهی خودا بخوڙنه وه. ئه و شهبه
له بهر دهمتدا، له یاسای خودا و ژبانی مهسیددا،
بنهما گهوره کانی پیرۆزی دهخاته روو، که بهبی
ئهوان "هیچ کهسیک یهزدان نابینیت."
عیرانییهکان ۱۲: ۱۴. قهناعت به گونا
دهکات؛ به روونی ریگهی رزگار بوون ئاشکرا
دهکات. گوئی لی بگره وهک دهنگی خودا که
قسه له گهل روحت دهکات.

وهک چۆن گهورهی گونا دهبنیت، وهک چۆن
خۆت وهک ئه وهی بهراستی ههیت دهبنیت، واز
له نائومییدی مهینه. ئه وه گونا هباران بوون که
مهسیح هات بو رزگار کردن. ئیمه نابیت خودا
له گهل خۆمان ئاشت بکهینه وه، بهلکو - ئهی
خۆ شهویستی سه رسور هینهر! - خودا له
مهسیددا "جیهان له گهل خۆیدا ئاشت دهکاته وه."

۲ کۆرنتیۆس ۵: ۱۹. ئەو بە خۆشەوېستىيە
ناسكەكەى دلى مندالە ھەلەبوو ھەكانى
رادەكېشىت. ھىچ داىك و باوكىكى زەمىنى
نەيدەتوانى ئەو ھەندە سەبر لە ھەلە و ھەلەكانى
مندالەكانىدا ھەبىت، ھەك چۆن خودا لەگەل
ئەوانەى كە بەدواى رزگار كرنىدا دەگەرېت.
كەس نەيدەتوانى بە ناسكىتر داواى لىبور دن لە
سەرىچىكار بكات. ھىچ لىوئىكى مرؤف لە ئەو
داوايە ناسكىترەى بۆ سەرگەر دانەكە نەرژاندوو ھ.
ھەموو بەلئىنەكانى، ھۆشدار بىيەكانى، تەنھا
ھەناسەدانى خۆشەوېستى نەگىر دراون.

كاتىك شەيتان دىت پىت بلىت كە تۆ
گوناهبارىكى گەورەيت، سەرت بەرز بکەر ھو ھ
بۆ فرىادرەسەكەت و باسى شاپستەبىيەكانى بکە.
ئەو ھى يار مەتت دەدات ئەو ھىە كە سەبرى

رووناکی ئهو بکھیت. دان به گوناھه کهتدا بنی،
به لام به دوژمن بلی که "مسیح عیسا هاتوو به بو
جیهان بو ئهوهی گوناھباران رزگار بکات" و
رهنگه تو به خوشهویستییه بیهاوتاکهی رزگارت
بی. یه کهم تیموتیوس ۱: ۱۵. عیسا پرساریکی
له شیمون کرد سهبار هت به دوو قهرزدار.
یه کیکیان بره پارهیهکی کهم قهرزاری
پهروهردگار کهی بوو، ئهوی تریان بره
پارهیهکی زور گهوره قهرزاری بوو؛ به لام له
ههردووکیان خوش بوو، مهسیحیش پرساری له
شیمون کرد که کام قهرزدار زورترین
پهروهردگاری خوشدهویت. شیمون وه لامی
دایهوه: «ئهو کهسهی که زورترین لی خوش
بوو.» لوقا ۷: ۴۳. ئیمه گوناھباری گهوره
بووین، به لام مسیح مرد بو ئهوهی لیمان خوش
بی. شایسته یهکانی قوربانیدانی بهسه بو ئهوهی

بهناوی ئیمهوه پيشكەشى باوك بکهين. ئەوانه
زۆرترين ليين خوش بووه زۆرترين خوشيان
دهويت، و له نزيکترين تهختي تهختهکهيهوه
دههستن بو ستايشکردني بو خوشهويستيه
گهورهکهی و قوربانیه بي سنورهکهی. کاتيکه
که به تهواوی له خوشهويستی خودا تیدهگهين که
به باشترين شیوه درک به گوناھباری گوناھ
دهکهين. کاتيک دريژی ئەو زنجيرهيه دهبينين که
بو ئيمه کهوته خوارهوه، کاتيک شتيک لهو
قوربانیه بيکو تايه تیدهگهين که مەسيح بهناوی
ئيمهوه کردوويهتی، دل به ناسکی و پەشيمانی
دهتويتهوه.

بهشی چوارهم- دانپیدانان

واته: ئهوهی تاوانهکانی داپوشیت سهر فراز
نابیت، بهلام ئهوهی دانیان پيدا بنیت و وازیان
لیبهینیت، بهزهیی پيدا دیتهوه. پهندهکانی
۲۸:۱۳.

مه رجهکانی بهدهستهینانی رحمهتی خودا ساده
و دادپهروهر و مه عقوله. پهروهر دگار داوامان
لیناکات هندیکی کاری ناخوش بکهین بو ئهوهی
لیخوشبوونی گوناهمان ههبنیت. پیویست ناکات
زیارهتیکی دریز و ماندوو بکهین، یان تهوبهیی
پر له ئازار ئه انجام بدهین، بو ئهوهی پرۆحمان بو
خودای ئاسمان بهرز بکهینهوه یان کهفارهتی
سهر پیچییهکانمان بکهین؛ بهلام ئهوهی دان به
تاوانهکهیدا بنیت و واز له گوناههکهی بهینیت،
بهزهیی پيدا دیتهوه.

نیر در اوی خودا ده فصر مویت: "عدا به
 عهپیه کانتاندا بگرن بو یه کتر و دوعا بو یه کتر
 بکن، تاکو چاک بینه وه." "یاقوب ۱۶: ۵. دان به
 گونا هه کانتاندا بنین بو خودا که تنها ده توانیت
 لنین خوش بیت و له عهپیه کانتان بو یه کتر.
 نه گهر تو تور هی له هاوریکهت یان
 در اوسیکهت کرد بیت، نهوا ده بیت دان به
 هله که تدا بنیت و نهر کی نه وه به نازادی لیت
 خوش بیت. پاشان ده بیت داوای لیخوشبوونی
 خودا بکهیت، چونکه نهو بر ایهی که بریندارت
 کردو وه مولکی خودایه و له بریندار کردنیدا
 گونا هت کردو وه بهرامبهر به دروستکهر و
 فریادر سه که ی. دوسیه که ده خریت به ردهم تاکه
 ناو بژیوانی راسته قینه، سه روک کاهینی
 گهور همان، که "له هه موو خاله کاندان وهک نیمه

تاقیکر ایوهه، بهلام بی گوناہ" و "هستی
لاوازییهکانمان دهستی لیده‌دا" و توانای
پاککردنوهی ههیه له هه‌موو په‌لهیهکی
خراپه‌کارییهوه. عیبرانییهکان ۴:۱۵.

ئهوانهی له داننان به تاوانه‌که‌یاندا، رۆحی
خویان له‌بهردهم خودادا زه‌لیل نه‌کردوهه، هیشتا
مه‌رجی یه‌که‌می قبولکردنیان جیبه‌جی
نه‌کردوهه. ئه‌گهر ئیمه ئه‌و ته‌وبه‌یه‌مان ئه‌زموون
نه‌کردییت که ناییت ته‌وبه‌بکه‌ین، و به
زه‌لیلبوونی راسته‌قینه‌ی رۆح و شکاندنی رۆح
دانمان به گونا‌هه‌کانماندا نه‌ناوه، به‌رق له
تاوانکارییه‌کانمان، هه‌رگیز به‌راستی به‌دوای
لیخۆشبوونی گونا‌هدا نه‌گه‌راین؛ و ئه‌گهر
هه‌رگیز به‌دوایدا نه‌گه‌راین، هه‌رگیز ئارامی
خودامان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه. تاکه هۆکارییک که

لِيخُوْشبوونمان له گوناھهکانی رابر دوو نییه
ئو هیه که ئاماده نین دلمان زهلیل بکهین و
پابهندی مهر جهکانی وشه ی حهقیقهت بین.
رینمایی پروون سهبار هت بهم بابهته دهدریت.
دانییدانان به گوناھ، جا گشتی بیت یان تایهت،
پیویسته له دلهوه بیت و ئازادانه دهر بیردریت. بو
ئو ه نییه له گوناھبار هوه هان بدریت. ناییت به
شیوهیهکی چهقبهستوو و بییاکانه دروست
بکریت، یان به زور له لایهن ئو کهسانهوه بیت
که هیچ ههستیکی در ککر دنیان به سیفهتی
قیزهونی گوناھ نییه. ئو دانییدانهیهی که رژیانی
رؤحی ناوهوهیه، ریگهی خوی بو خودای
بهزهیی بی سنوور دهدوزیتهوه. زبور نووس
دهلیت: «یهزدان له ئهوانه ی دلیان شکاوه نزیکه؛
ئهوانه ی رؤحی پهشیمانن رزگاری دهکات».
زبور ۳۴: ۱۸.

دانیپدانانی راسته‌قینه همیشه کاره‌کتیری
تایبته‌تی هه‌یه، و دان به‌گونا‌هه‌ تایبته‌کاندا
ده‌نیت. له‌وانه‌یه سروشتیکی وایان هه‌بیت که
ته‌ن‌ها بخرینه به‌رده‌م خودا؛ له‌وانه‌یه هه‌له‌ بن که
پئویسته دانیان پئدا بنریت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که له
رئگه‌یان‌ه‌وه بریندار بوون؛ یان له‌وانه‌یه
کاره‌کتیری گشتیان هه‌بیت، و دواتر ده‌بی به‌و
شیوه‌یه‌ی که به‌ئاشکرا دانیان پئدا بنریت. به‌لام
هه‌موو دانیپدانانیک ده‌بیت دیاریکراو و به
مه‌به‌ست بیت، دان به‌و گونا‌هان‌دا بنییت که تۆ
تاوانباریت.

له‌ سه‌رده‌می ساموئیلدا ئیسرائیلییه‌کان له‌ خودا
سه‌رگه‌ردان بوون. ئه‌وان تووشی
ده‌رئه‌نجامه‌کانی گونا‌ه‌ بوون؛ چونکه باوه‌ریان

به خودا لهدستدابوو، تیگه‌یشتنیان له هیز و
حیکمه‌ته‌که‌ی لهدستدابوو بو حوکمرانی
میلله‌ت، متمانه‌یان به توانای بهرگریکردن و
چه‌سپاندنی دۆزی ئهو لهدستدابوو. ئه‌وان له
فه‌رمانه‌وای گهوره‌ی گهردوون وهرگهران و
ئاره‌زووی ئه‌وه‌یان ده‌کرد که وه‌ک گهلانی
ده‌ورو به‌ریان حوکمرانیان بو بکریت. پيش
ئهو‌ی ئاشتی بدۆزنه‌وه ئهم دانپیدانانه‌یان به
دانیاییه‌وه کرد: "ئیمه ئهم خراپه‌یه‌مان بو ههموو
گوناهه‌کانمان زیاد کردوه، تا داوای پاشامان
لیبکریت." 1 ساموئیل 12:19. ههر ئهو
گوناهه‌ی که سزایان به‌سه‌ر دا سه‌پیندرابوو،
ده‌بوو دانیان پیدا بنریت. بی منه‌تی ئه‌وان
رۆحی ده‌چه‌وسانده‌وه و له خودا جیای
ده‌کرده‌وه.

دانیپیدانان بهبی تهبوی دلسوزانه و چاکسازی
 له لای خودا قبول نابیت. دهبیت گور انکاری
 یه کلاکهر هوه له ژیاندا هه بیت؛ هه موو شتیک که
 هیرش دهکاته سهر خودا دهبیت لایبری. ئەمەش
 دەر ئەنجامی خەم و پەژارە ی راس تهقینه دهبیت
 بو گونا. ئەو کارە ی که دهبیت له لایەن
 خو مانه وه بیکهین، به روونی له بهر دهمان
 دانهراوه: «بتانشۆ، پاکتان بکه نه وه؛ خراپه ی
 کاره کانت له پیش چاوم دوور بخه ره وه؛ واز له
 خراپه بهینه؛ فیر به باش ئەنجام بدهیت؛ به دوای
 حوکما بگه رین، ستهملیکراوان رزگار بکن،
 حوکم له سهر بی باوکه کان بدهن، داوای بیوه ژن
 بکن». ئیشایا ۱: ۱۶، ۱۷. «ئه گهر خراپه کار
 به لاینامه که ی گه رانده وه، ئەوه ی تالانی کردبوو
 بیداته وه، به یاساکانی ژیاندا پروون، بهبی ئەوه ی
 تاوان بکن. به دنیاییه وه دهژی، نامریت».

حەزەقەیل ۳۳: ۱۵. پۆلس باسی کاری
 تەوبەکردن دەکات دەلیت: «ئۆه خەمبار بوون
 بە جۆریکی خوداپەرستانە، چ وریایەکی لە
 ئۆهدا کردوو، بەلی، چ پاککردنەو هیەکی لە
 خۆتان، بەلی، چ توورەیی، بەلی، چ ترسیک،
 بەلی، چ ئارەزووی توند، بەلی، چ زەوقیک،
 بەلی، چ تۆلەیهکی! لە هەموو شتیکدا خۆتان
 پەسەند کرد که لەم بابەتەدا روون بن". ۲
 کۆرنیتیۆس ۱: ۷.

کاتیک گوناھ تیروانینە ئەخلاقییەکانی مردوو،
 ستەمکارەکی ناتەواوەکان کەموکۆرییەکانی
 کارەکتەری خۆی دەستنیشان ناکات و نە درک
 بە گەورەیی ئەو خراپەییەکی کە کردوو یەتی؛ و
 مەگەر ملکەچی هیزی قەناعەتپێکەری رۆحی
 پیرۆز نەبیت ئەوا لە کویرایی بەشەکیدا

دهمئیتتهوه بهرامبهر به گوناهاهکهی.
دانیپیدانانهاکانی دلسوزانه و به جددی نین. بو
ههر دانیپیدانانیک به تاوانهکهیدا داوای
لیبور دنیک زیاد دهکات وهک بیانووی
کورسهکهی، رایدهگهپهنیت که نهگهر ههندیک
بارودوخ نهبوايه نهم کاره یان نهو کاره ی
ندهکرد که بههویهوه سهرزهشت دهکریت.

دوای نهوهی نادهم و حهوا له میوهی
قهدهغهکراویان خوارد، پربوون له ههستکردن
به شهرمهزاری و ترس. سهرهتا تاکه
بیرکردنهویان نهوه بوو که چون بیانووی
گوناهاهکهیان بهیننهوه و له سزا ترسناکهکهی
لهسیداره دان رزگاریان بیت. کاتیک
پهروهردگار پرسیاری لهبارهی گوناهاهکهپانهوه
کرد، نادهم وهلامی دایهوه و تاوانهکههی بهشیکی

خسته سەر خودا و بەشیکیشی خسته سەر
 هاو له کەمی: «ئەو ژنەیی که تو پیت دا تا له گەلم
 پیت، له دارە کەمی پیدام و منیش خواردم.» ژنەکه
 تاوانە کەمی خسته سەر مارە که و وتی: مارە که
 فیلی لیکردم، منیش خواردم. سەرەتای ژیان ۳:
 ۱۲، ۱۳. بۆچی مارە کهت دروست کرد؟ بۆچی
 ریگەت پیدای پیتە عەدەن؟ ئەمانە ئەو پرسیارانە
 بوون که له بیانوو و هە کەیدا بۆ گونا هە کەمی
 ئاماژەیان پیدە کرا، بەم شیوەیەش بەر پرسیاریتی
 کەوتنیان بە خودا وە تو مەتبار دە کرد. رۆحی خو
 رەو ابوون له باوکی درۆ وە سەر چاوەی گرتوو وە
 و لە لایەن هەموو کور و کچەکانی ئادە مەو وە
 نمایش کرا وە. دانپیدانانەکانی ئەم ریپازە له
 رۆحی ئیلاهی ئیلهام وەر گیراون و لە لایەن
 خودا وە قبول ناکرین. تەو بەی راستە قینە دە پیتە
 هۆی ئەو هی مروّف خوئی تاوانە کەمی هە لگرت

و بهبئ فیل و دوورووی دان بهوهدا بنییت. وهک
باجگره ههژارهکه، ئهوهنده چاوهکانی بهرهو
ئاسمان بهرز ناکاتهوه، هاوار دهکات و دهلیت:
"خودا بهزهیی پیمدا بیتهوه که گونا بهباریکم"،
ئهوانهی دان به تاوانه که یاندا دهئین، رهوا دهبن،
چونکه عیسا داوای خوینی خوئی دهکات
بهناوی... رۆحی تهوبهکار.

نمونهکانی ناو قسهی خودا له تهوبهی
راستهقینه و زهلیبوون، رۆحیکی دانپیدانان
ئاشکرا دهکن که تییدا هیچ بیانوو یهک بو گونا
یان ههولدان بو خوړاستکردنهوه نییه. پۆلس
ههولی نهدهدا خوئی بهپاریزیت؛ گونا ههکهی به
تاریکترین رهنگی خوئی دهکشیت، ههولی
که مکردنهوهی تاوانباری نادات. دهلیت:
«زۆریک له پیرۆزهکانم له زیندان داخست،

دهسه لّاتم له سهروك كاهينه كانه وه هر گرت.
كاتيك كوژران، دهنگي خومم له دژي ئهوان دا.
زور جاريش له هه موو كه نيسه كان سزام دها و
ناچارم ده كردن كو فر بكن. زور شيت بووم
به رامبهريان، تا شاره كانى نامو گوشه گيريم
لي كردن. « کرده وه كانى پيغه مبهران ۱۰: ۲۶،
۱۱. كه من سهروكم". يه كه م تيموتيووس ۱: ۱۵.

دلى خوبه لزان و شكاو، كه به هوى تهوبه
راسته قينه وه چوك بووه، شتيك له خوشه ويستى
خودا و تپچووى كالفارى بهرز دهنر خيئت؛ و
وهك چون كورپك دان به باوكيكي
خوشه ويستدا دهنيت، تهوبه ي راسته قينه هه موو
گوناهه كانى ده خاته بهر دهم خودا. وه نووسراوه:
ئه گهر دان به گوناهه كانماندا بنين، ئهوا دلسوز
و دادپهروهره بو ئه وه ي له گوناهه كانمان خوش

بیت و پاکمان بکاتوه له هه موو نار ه وایه ک .
یه که می یۆحه نا ۹ : ۱ .

بهشی پینجهم- تهرخانکردن

بهلئینی خودا ئهوهیه، "ئیهوه بهدوای مندا دهگهرین، و من دههوز نهوه، کاتیک به ههموو دلئیکهوه بهدوایمدا دهگهرین". یهرمیا ۱۳: ۲۹.

دهبیت ههموو دل تهسلیمی خودا بیت، یان هرگیز ناتوانریت ئهوه گور انکارییه له ئیمهدا بکریت که بههویهوه دهبی بگهریننهوه بو هوشیوهی ئهوه. به سروشت ئیمه له خودا نامو بووین. رۆحی پیروژ به وشهی وهک ئهمانه باسی بارودۆخی ئیمه دهکات: «مردوو له سههرپیچی و گوناهاهکاندا؛» «ههموو سههر نهخۆشه و ههموو دل بیهیزه؛» «هیچ ساغییهکی تیدا نییه.» ئیمه له تهلهی شهیتاندا به توندی راگیراوین، "به ئارهزووی خوی له لایهن ئهوهوه به دیل گیراوین." ئهفسیان ۲: ۱؛ ئیشایا ۱: ۵،

٦؛ ٢ تیمۆتیۆس ٢:٢٦. خودا ئاره زووی
چاکر دنه وه مان دهکات، ئاز امان بکات. به لام
بهو پیهی ئه مه پئویستی به گۆر انکار پیه کی
تهو او ههیه، نوێکر دنه وهی تهو او ی
سروشته که مان، ده بیټ خو مان به تهو او ی ته سلیم
به ئه و بکهین.

شهری خود گهوره ترین شهره که تا ئیستا کراوه.
خوبه دهسته وه دانی خود، ته سلیم کردنی هه مو وان
به ئیراده ی خودا، پئویستی به مملانی ههیه؛
به لام رۆح ده بیټ ملکه چی خودا بیټ پیش
ئه وه ی بتوانریت له پیرۆزیدا نوئ بکریته وه.

حکومهتی خودا، وهک شهیتان وا دهر بخات،
له سه ر ملکه چبوونیکی کویرانه، کۆنترۆلیکی بی
عهقلانه دامه زراوه. بانگهوازی عهقل و ویردان

دهکات. "ئىستا وەرە، با پىكەوہ عهقل بکەين"
 بانگهيشتى دروستکەرە بۆ ئەو بوونەوەرانەى
 که دروستى کردووە. ئيشايا ۱: ۱۸. خودا
 ئىرادەى دروستکراوەکانى بە زۆر ناکات.
 ناتوانىت پىزىک قبول بکات که بە ئارەزووى
 خۆى و بە زىرەكى نەدرىت. تەنها
 ملکهچبوونىكى زۆرەملى پىگرى لە هەموو
 گەشەسەندنىكى راستەقىنەى دەروون يان
 کارەکتەر دەکات؛ مەرووف دەکاتە ئوتوماتىکىيەكى
 سادە. مەبەستى خالق بەم شىوہىە نىيە. ئەو
 ئارەزووى ئەوہ دەکات که مەرووف، کارى تاجى
 سەرى هيزى داھىنەرەکەى، بگاتە بەرزترىن
 گەشەسەندنى مومکىن. ئەو بەرزايى نىعمەتتىک
 لەبەر دەمان دادەنىت که ئارەزووى ئەوہ دەکات
 لە پىگەى نىعمەتەکەپەوہ بمانگەپەنىتە ئەوى.
 بانگهيشتمان دەکات که خۆمان بەدەينه دەستى، بۆ

ئەوھى ويىستى خۆى له ئيمەدا كار بکات. ئەوھ
بۆ ئيمە دەمئيتەوھ که هەلبەتيرين که ئايا له
کۆيلايەتى گوناھ رزگارمان دەبیت يان نا،
هاوبەشى ئازادى شکۆمەندى کورانى خودا بين.

له خۆبەخشين به خودادا، بەپيوستى دەزانریت
دەستبەردارى هەموو ئەو شتانه بين که لێى
جيامان دەکەنەوھ. لێرەوھ رزگارکەر
دەفەر مویت: «هەرکەسێک له ئيوه بێت و واز له
هەموو شتێک نەهێنیت که هەيەتى، ناتوانیت
ببیتە شاگردى من.» لوقا ۱۴:۳۳. هەر شتێک
دل له خودا دوور بخاتەوھ، دەبیت وازى
لێهێنریت. مامۆن بتى زۆر کەسە. خۆشەويستى
پارە، ئارەزووى سەرۆت و سامان، ئەو
زنجيرە زيرينهيه که به شەيتانەوھ
دەيانبەستیتەوھ. ناوبانگ و شەرەفى دونيا

ئايىنىكى لەو جورە ھىچ بەھايەكى نىيە. كاتىك
مەسىح لە دالدا نىشتەجى دەبىت، رۇح ئەو ھندە پىر
دەبىت لە خۆشەويستىيەكەي، بە خۆشى
ھاوبەشى لەگەلدا، كە بەو ھو ھەلكىت؛ و لە
بىر كرنەو ھە ئەودا، خود لەبىر دەكرىت.
خۆشەويستى بۇ مەسىح بەھارى كىردار دەبىت.
ئەوانەي ھەست بە خۆشەويستى
سنووردار كەرى خودا دەكەن، ناپرسن كە رەنگە
چەندە كەم بدرىت بۇ جىيەجىكر دنى
داواكارىيەكانى خودا؛ داواي نزمترىن ستاندارد
ناكەن، بەلكو ئامانجيان ئەو ھىە كە بە تەواوى
لەگەل وىستى رزگار كەرەكەياندا بگونجىت. بە
ئارەزووى جددى ھەموو شتىك دەدەن و
بەرژەو ھەندىيەكى ھاوتاي بەھاي ئەو شتە
دەر دەخەن كە بەدوايدا دەگەرېن. پىشەي مەسىح

بهی نهم خوشهویستییه قووله، تهنیا قسهکردن و فورمالیزمی وشک و زحمهتکیشانی قورسه.

ئایا هست دهکویت قوربانیهکی زور گهورهیه بو ئهوهی ههموو شتییک بدهیت به مهسیح؟ ئهو پرسیاره له خوت بکه، "مهسیح چی بو من بهخشیوه؟" کوری خودا ههموو شتیکی بهخشی- ژیان و خوشهویستی و ئازار- بو

رزگار بوونمان. وه ئایا دهکریت ئیمه، که شته ناشایستهکانی خوشهویستییهکی هینده گهورهن، دلمان لئی رابگرین؟ له ههموو ساتیکی ژیانماندا بهشدار بووین له نیعمهتهکانی نیعمهتهکهی و

هر لهبهر نهم هوکارهش ناتوانین به تهواوی درک بهو قوولاییه نهزانی و نههامهتییه بکهین که لئی رزگارمان بووه. ئایا دهتوانین سهیری ئهو کسه بکهین که گوناهاهکانمان کونیان

به لام واز له چي دههينين، له كاتيكا ههمومان
دهبهخشين؟ دليكي پيسكراوي گونا، بو نهوهي
عيسا پاكي بكاتهوه، به خويني خوي پاكي
بكاتوه و به خوشهويستيه بي هاوتاكهي
رزگاري بكات. و لهگل نهوشدا پياوان پيان
وايه سهخته واز له ههموو شتيك بهين! شهرم
دهكم بيبيستم باسي ليوه دهكريت، شهرم دهكم
بينوسم.

خودا داوامان ليناكات دهستبرداري هيچ شتيك
بين كه له بهرژهوندي نيميه بهيائينهوه. له
ههموو نهو كارانهي كه دهيكات،
خوشگوزهراني مندالهكاني لهبرچاوه. نايا
ههموو نهوانهيه مسيحيان ههانهزاردوه،
بزنان كه شتيكي زور باشتري ههيه بو

پیشکەشکر دنیان لەو هی که ئەوان بەدوای
خۆیاندا دەگەڕێن. مەزۆف گەورەترین بریندار و
نادادپەر وەری بەرامبەر رۆحی خۆی دەکات
کاتیک بە پێچەوانەی ویستی خودا بێردەکاتەو و
رەفتار دەکات. هیچ خۆشییەکی راستەقینە لەو
رێگایدا نادۆز ریتەو و ئەو کەسە ی دەزانیت
چی باشترینە و پلان بۆ چاکە ی
دروستکراو هکانی دادەریژیت. رێگای سەرپێچی
رێگای نەهامەتی و لەناوچوونە.

هەلەیه که ئەو بێرکردنەو سەرقال بکەیت که
خودا دلخۆشە بە بینینی مندالەکانی ئازار
دەچیژن. هەموو بەهەشتەکان حەزیان لە
بەختەو و مەزۆفە. باوکی ئاسمانیمان رێگاکانی
خۆشی بەرووی هیچ کام لە بوونەو و هکانیدا
داناخات. مەرجە ئیلاهیەکان بانگەوازان بۆ

دهكهن كه خوومان لهو خوږهزلز انينانه بهدوور
بگريڼ كه نازار و نائوميدي دههينن، دهركاي
بهختهوهرى و بههشتمان لى دادهخهن.
فريادرهسى جيهان مروقهكان وهك خويان قبول
دهكات، لهگهل هموو خواست و ناتهووى و
لاوازيهكانيان؛ و نهك هر له گوناه پاك
دهكاتوه و رزگارى به خوئينى خوئى
دهبهخشيت، بهلكو دلى هموو نهوانهئى رازى
دهبن به بهستنى يوغهكهئى، بو ههلگرتنى
بارگرانبيهكهئى تير دهكات. مهبهستى نهويه
نارامى و نارامى به هموو نهوانهئى دينه لاي بو
نانى ژيان. نهو داوامان ليدهكات تنها نهو
نهركانه نهجام بدهين كه ههنگاو هكانمان بهرهو
بهرزاييهكانى بهختهوهرى دهبات كه نافهرمانى
ههرگيز ناتوانيت پيى بگات. ژيانى راستهقينه و

خۆشى رۆح ئەو ھىيەتە كە مەسىح لەناو ھو ھە دروست
بەت، ھىوای شۆمەندى.

زۆر كەس پرسىار دەكەن، "چۆن خۆم تەسلىم
بە خۇدا بكەم؟" تۆ ئارەزووى ئەو ھەت ھەيە
خۆت بەدەيت بە ئەو، بەلام لە ھىزى ئەخلاقىدا
لاوازىت، لە كۆيلايەتى گوماندا، و خووەكانى
ژيانى گوناھەكەت كۆنترۆل دەكرىت. بەلەن و
بەريارەكانت وەك پەتى خۆل وایە. ناتوانىت
بەركردنەوەكانت، پالەنرەكانت، سۆزەكانت
كۆنترۆل بكەيت. زانىنى بەلەنە شكاوەكانت و
بەلەنە زەوتكر اوەكانت، متمانەت بە دلسۆزى
خۆت لاواز دەكات، و دەبەتە ھۆى ئەو ھى
ھەست بەكەيت كە خۇدا ناتوانىت قبوالت بكات؛
بەلام پەويست ناكات بەھىوا بەت. ئەو ھى پەويستە
لەى تەبگەيت ھىزى راستەقىنەى ئىرادەيە. ئەمە

دهسه لاتی حوکمرانییه له سروشتی مروقتا،
دهسه لاتی بریاردان، یان ههلبژاردن. ههموو
شتیک بهنده به کرداری دروستی ئیراده. ئهو
هیزهی ههلبژاردن که خودا به مروقتی بهخشیوه؛
وهرزکردن هی ئهوانه. ناتوانی دلت بگوریت،
ناتوانیت له خوتهوه سۆزهکانی بدهیت به خودا؛
بهلام دهتوانیت ههلبژیریت بو خزمهتکردنی.
دهتوانیت ویستی خوټ پیی بدهیت؛ پاشان له تودا
کار دهکات بو ئهوهی به ئارهزوی خوټ و به
پیی رهزامندی خوټ بیکهیت. بهم شیوهیه
ههموو سروشتهکات دهخریته ژیر کۆنترۆلی
رۆحی مهسیحهوه؛ سۆزهکانت لهسهه ئهو
کۆدهبنهوه، بیرکردنهوهکانت لهگهڵیدا
هاوئاهنگ دهبن.

ئارەزوو ەکان بۆ چاکە و پیرۆزی تا ئەو شوینەى
کە دەروڤن راستن؛ بەلام ئەگەر لێرە بوەستیت،
هیچ سوودیکیان لى وەرناگرن. زۆریک
لەدەست دەچن لەکاتیکیدا هیوا و ئارەزووی
مەسیحی بوونیان هەیه. ناگەنە ئەو ئاستەى کە
ئیرادە بدەنە دەست خودا. ئیستا ئەوان مەسیحی
بوون هەلناپزێرن.

لە رێگەى بەکارهێنانى دروستى
و هەستەنامەکەو، رەنگە گۆرانکارىیەکی تەواو
لە ژياندا ئەنجام بدریت. بە تەسلىمبوونى
ئیرادەى خۆت بۆ مەسیح، خۆت هاوپیەمان
دەکەیت لەگەڵ ئەو هیزەى کە لە سەر ووی
هەموو میرنشین و دەسلەتەکانەو هیه. لە سەرەو
هیزت دەبیت بۆ ئەو هیه بە چەقبەستووی
بتگریت و بەم شیوەیه لە رێگەى تەسلىمبوونى

بهردهوام به خودا توانات پیدهدریت ژیانی نوی
بژیت، تهناهت ژیانی ئیمانیش.

بەشى شەشەم- باوەر و قبولکردن

وەك چۆن ویزدانت بەھۆی رۆحی پیرۆزەوہ
زیندوو بووئەتەوہ، شتیکت بینوہ لە خراپەى
گوناه، لە ھیزەكەى، لە تاوانباریەكەى، لە
ئازارەكەى؛ و بە رقییەوہ سەیری دەكەیت.
ھەست دەكەیت گوناه تۆی لە خودا
جیاكردۆتەوہ، كە لە كۆیلایەتى ھیزی
خراپەدايت. تا زیاتر خەبات بكەیت بۆ ھەلھاتن،
زیاتر درك بە بێدەسەلاتى خۆت دەكەیت.
پالئەركانت ناپاكن؛ دلت پیسە. دەبینیت ژیانەت
پر بووہ لە خۆپەرسى و گوناه. تامەزرۆى
لێخۆشبوون، پاكکردنەوہ، ئازادبوون.
ھاوئاھەنگى لەگەڵ خودا، ھاوشیوھى ئەو- چى
بكەیت بۆ بەدەستھێنانى؟

ئهوه ئاشتییه که پیوستت پییهتی- لیخوشبوونی
 بههشت و ئارامی و خوشهویستی له رۆحدا.
 پاره ناتوانیت بیکریت، عقل ناتوانیت دهستی
 بکهویت، حکمت ناتوانیت پیی بگات؛ هرگیز
 ناتوانیت هیوای ئهوه بخوازیت، به ههولهکانی
 خۆت، بۆ دهستهبرکردنی. بهلام خودا وهک
 دیاری پیشکەشت دهکات، "بهبی پاره و بی
 نرخ". ئیشایا ۵۵: ۱. ئهوه هی تویه ئهگەر
 بتهویت بهلام دهستت درێژ بکه و دهستی پی
 بگره. یهزدان دهفر مویت: «ئهگەر
 گوناوهکانتان وهک سوور بن، وهک بهفر سپی
 دهبن. هههچنده وهک سوور سوور بن، بهلام
 وهک پشم دهبن. "ئیشایا ۱: ۱۸. «دلێکی نویت
 پی دهبهخشم و رۆحیکی نویت دهخهمه ناوهوه.»
 حهزهقیل ۲۶: ۳۶.

تو دانت به گونا هه کانتدا ناوه و له دأدا دایاننا.
بر یارت داوه خو ت بدهیته دهستی خودا. ئیستا
برو بو لای، داوا بکه گونا هه کانت بشوات و
دایکی نویت پی ببه خشی ت. پاشان باوهر بکه ن
که ئهو ئه مه دهکات چونکه به لینی داوه. ئه مه
ئهو وانه یه یه که عیسا له کاتی له سه ر زه ویدا
فیری کرد، که ئهو به خشی شه ی که خودا به لینی
پیداوین، ده بی ت باوهر مان به وه هه بی ت که
وه ریده گرین و ئه وه هی ئی مه یه. عیسا
خه لکه که هی له نه خو شی هه کانیان چاکر ده وه
کاتی ک باوهر یان به هی زی ئهو هه بو و؛ ئهو
یار مه تیان دا لهو شتانه ی که ده یان توانی بی بین،
به م شی وه یه ئی له ام به خش بو و بو متمانه کردن بهو
شتانه ی که نه یان ده توانی بی بین- وای لی کردن
باوهر یان به هی زی ئهو هه بی ت بو لی خو شی بوون له
گونا هه کان. ئه مه ی به روونی له چاک بو و نه وه ی

پیاوه نهخۆشهکهی ئیفلیجیدا رایگهیاندوه: «تا بزائن که کوری مروّف دهسهلاتی ههیه لهسه زهوی له گوناهاههکان خوش بیّت، (پاشان به نهخۆشانی ئیفلیجی دهلیت: ههسته، جیگاکت ههلبگره، و برۆ بۆ مالهکت. ” مهتا ۶: ۹. ههروهها یوحنا ئینجیلیست، باس له موعیزههیهکانی مهسیح دهکات، دهلیت: «ئهمه نووسراون بۆ ئهوهی باوهر بکهن که عیسا مهسیحی کوری خودایه. و بۆ ئهوهی به باوهر بوون ژیاانتان به ناوی ئهوه ههبیّت.” یوحنا ۳۱: ۲۰.

له باسی سادهی کتییی پیروزهوه که چۆن عیسا نهخۆشهکانی چاک کردهوه، رهنگه شتیک فیربین دهر بارهی چۆن باوهرمان پیی ههبیّت بۆ لیخۆشبوونی گوناهاههکان. باروو له چیرۆکی

ئىفليجەكە بىكەين لە بىئىسدا. ئازار چىشتوو
هەزارەكە بىدەسەلات بوو؛ سى و هەشت سأل
بوو ئەندامەكانى بەكار نەهينابوو. بەلام عيسا
فەرمانى پىكر د: «هەستە، جىگاكەت هەلبگرە و
برۆن.» لەوانەپە نەخۆشەكە بلىت: پەر وەر دگار
ئەگەر چاكم بىكەپتەو، گوپراپەلى قسەكەت دەبم.
بەلام، نەخپىر، ئەو باوهرى بە قسەى مەسىحى
هەبوو، باوهرى و ابوو كە تەواو بوو و يەكسەر
هەولەكانى دا؛ ئەو ئامادە بوو بە پى بروات، و
بەر استى رۆپىشت. ئەو بە قسەى مەسىح مامەلەى
كرد و خودا دەسەلاتى بەخشى. ئەو تەواو بوو.

بە هەمان شيوە تو گوناھبارىت. ناتوانىت
كەفارەتى گوناھەكانى رابردووت بدەپتەو؛
ناتوانى دلت بگۆرىت و خۆت پىرۆز بىكەپت.
بەلام خودا بەلپن دەدات هەموو ئەمانەتان بو

بکات له ریځه ی مەسیحەوہ. تۆ باوهرت بهو
بهلینه ههیه. تۆ دان به گوناوهکانندا دهنییت و
خۆت دهدهیت به خودا. تۆ دتهوئیت خزمەت بهو
بکەیت. ههروهک چۆن به دنیاییهوه ئەم کاره
دهکەیت، خودا قسهی خۆی بو تۆ جیبهجی
دهکات. ئەگەر باوهرت به بهلینهکه ههبییت،-
باوهرت بهوه ههبییت که لیت خوش بوویت و
پاک بوویتهوه،- خودا راستیهکه دابین دهکات؛
تۆ چاک بوویتهوه، ههروهک چۆن مەسیح هیزی
نیفلیجی بهخشی بو روشتن کاتیک پیاوهکه
باوهری وابوو که چاک بووتهوه. ئەگەر
باوهرت پئی ههبییت ههروایه.

چاوهری مهکه ههست بکەیت که تۆ تهواو
بوویت، بهلکو بلی: "من باوهرم پییهتی؛ وانیه،

نهك لهبر ئهوهى ههستى پئدهكهم، بهلكو لهبر
ئهوهى خودا بهلئىنى داوه.

عيسا دهلئيت: "هه شتتېك ئاره زوى دهكهن،
كاتتېك نوئز دهكهن، باوهر بكهن كه وه رېدهگرن
و بهدهستيان دههئىن." مارك ۲۴: ۱۱. مهر جېك
لهم بهلئىندا ههيه- كه بهپئى وىستى خودا نوئز
بكهين. بهلام وىستى خودا به كه له گوناه پاكمان
بكاتهوه و بمانكاته مندالى خوى و بتوانين
ژيانئىكى پيروژ بژين. بوئه رهنگه داواى ئهم
نعمهتانه بكهين، و باوهرمان بهوه ههبيت كه
وهرياندهگرين، و سوپاسى خودا بكهين كه
وهرمانگرتوه. ئىمتيازئىكى ئيمهيه كه بچينه لاي
عيسا و پاك بېينهوه، و بهبئى شهرم و پەشيمانى
لهبردهم ياسادا بوهستين. «بوئه ئىستا هېچ
سزايهك نييه بو ئهوانهى له عيسا مهسېحدان،

که بهیپی جهسته نارۆن، بهلکو بهیپی رۆح
دهرۆن. «رۆمیان ۱: ۸.

لهمهودوا تۆ هی خۆت نیت؛ به نرخیک
دهکر درییت. «ئیه به شته خراپهکان، وهک زیو
و زپر نهکرانهوه. ... بهلام به خوینی بهنرخ
مهسیح، وهک بهرخیکی بی کهموکوری و بی
پهله. ” بهکهمی پهترۆس ۱: ۱۸، ۱۹. له ریگهی
ئهم کاره سادهیهی باوهر هینان به خودا، رۆحی
پیرۆز ژیانیکی نویی له دلتدا لهدایک کردوه.
تۆ وهک مندالیکی لهدایک بوویت له بنهمالهی
خودا، ئهویش تۆی خوشدهویت وهک چۆن
کور هکهی خوشدهویت.

ئیستا که خۆت بهخشیوه به عیسا، پاشهکشه
مهکه، خۆت لیی دوور مهخه، بهلکو رۆژ به

رۆژ بلی: من هی مەسیح؛ خۆم بەخشیوه به
ئەو؛" و داوای لێیکە رۆحی خۆیت پی
بەخشیت و بە نیعمەتەکە ی بتپاریزیت. وهک
چۆن به بەخشینی خۆت به خودا، و باوەرکردن
پی، که دەبیتە مندالی ئەو، به هەمان شیوه
دەبیت لەناو ئەودا بژیت. پیغمبەر دەفەر مویت:
«هەر وهک چۆن مەسیحی عیسا یەزدانتان
وهرگرتووه، به هەمان شیوه لەناو ئەودا برۆن.»
کۆلوسیان ۲: ۶.

پێدەچیت هەندیک هەست بکەن که دەبیت له
تاقیکردنەو هەدا بن، و دەبیت بو پەر وەر دگار
بیسەلمینن که چاکسازیان تیدا کراوه، پیش
ئەو هی بتوانن داوای نیعمەتەکە ی بکەن. به لام
رەنگه ئیستاش ئیدیعیای نیعمەتی خودا بکەن.
دەبیت نیعمەتی ئەویان هەبیت، رۆحی مەسیح،

بۆ ئەو هی یارمەتی لاوازییەکانیان بدات، یان ناتوانن بەرەنگاری خراپە ببنەو. عیسا زۆری خۆش دەوێت کە ئێمەش وەک چۆن خۆمان، گوناھبار، بێدەسەلات، وابەستە، بێینە لای. لەوانە یە ئێمە بە ھەموو لاوازی و گەمژەیی و گوناھباری خۆمانەو بێین و لە تەوبەدا بکەوینە بەر پێی ئەو. شکۆمەندی ئەو کە لە باوەشی خۆشەویستی خۆیدا گەمارۆمان بدات و برینەکانمان ببەستێتەو، لە ھەموو پیسییەک پاکمان بکاتەو.

لێرەدایە کە ھزاران کەس شکست دەھێنن؛ ئەوان باوەرێان بەو نییە کە عیسا بە شیوەیەکی شەخسی و تاکەکەسی لێیان خۆش بێت. ئەوان خودا بە قسە ی ئەو وەرناگرن. ئیمتیازاتی ھەموو ئەوانە ی پابەندن بە مەرجەکانەو کە بۆ خۆیان

بزائن که لیخو شبوون به ئازادی دریز دهکریتهوه
بو ههموو گوناھیک. ئهو گومانه دوور بخهروهوه
که بهلینهکانی خودا بو تو نییه. بو ههموو
سه ریچیکاریکی تهوبهکارن. هیز و نیعمهت له
ریگهی مهسیحهوه دابین کراوه بو ئهوهی به
خزمهتکردنی فریشتهکان بو ههموو روحتیکی
باوهردار بهئیریت. هیچیان ئهوهنده گوناھبار نین
که هیز و پاکی و راستودروستی له عیسادا
بدوزنهوه که بویان مرد. چاوهریی ئهوه دهکات
که جل و بهرگی پهلهدار و پیسکراویان به گونا
لاببات و جل و بهرگی سپی راستودروستیان
له بهر بکات؛ فرمانی ژیانیان پیدهدات و
نهمرن.

خودا مامهله له گهل ئیمهدا ناکات وهک چون
مروقه سنووردار هکان مامهله له گهل پهکتردا

دهكهن. بىر كر دنه وهكانى بىرى مېهرهبانى و
 خوْشهويستى و ناسكترىن بهزهيه. دهئيت: «با
 خراپهكار رېگاي خوْى و ناراستگوش بىرهكانى
 خوْى بهجيبهئيت، با بگهريتهوه بو لاي يهزدان،
 رحمتى پندهدا؛ و بو خوداكهمان، چونكه زور
 لى خوْش دهئيت». «من وهك ههورىكى
 ئهستور سهر پيچيهكانتم سرييهوه و وهك
 ههورىك گوناههكانتم سرييهوه.» ئيشايا ۵۵: ۷؛
 44:22.

«من دلخوش نيم به مردنى ئهوكهسهكى كه
 دهرئيت، يهزدانى پهروهردگار دهفهر موئيت،
 بوئه خوْتان بگهريتهوه و بژين.» حزهقيل
 ۱۸: ۳۲. شهيتان ئامادهيه دنيايه پيروزهكانى
 خودا بدزئيت. ئارهزووى ئهوه دهكات ههموو
 تيشكىكى هيووا و ههموو تيشكىكى رووناكى له

رُوح وەر بگریت؛ به لَام نابیت رِیگهی پِیبدهیت
ئهم کاره بکات. گوئی له تاقیکهر هوه مهده، به لکو
بلی: عیسا مردوو ه تا بژیم. ئهو منی
خۆشدهویت، و نایهویت لهناو بيم. باوکیکی
ئاسمانی بهزه پیدارم ههیه؛ ههر چهنده
خۆشهویستی ئهوم خراب بهکار هیناوه،
ههر چهنده ئهو نیعمهتانهی که پئی بهخشیووم
به فیرو دراون، به لَام ههلهستم و دهچمه لای
باوکم و ده لیم: گوناهم کردوو ه بهرام بهر به
ئاسمان و له بهر دهه تودا و چیتر شایهنی ئهوه نیم
بیم بانگی کور هکته کرد: من وهک یهکیک له
خزمهتکاره به کریگیراوه کانت بکه. «مهته له که
پیت ده لیت که چون سهر گهر دانه که پیشوازی
لیده کریت: «کاتیک هیشتا له دوور هوه بوو،
باوکی بینی و بهزه یی پیدا هاتهوه و رایکرد و

كهوت لهسەر ملی، و ماچی كرد. « لوقا ۱۵ :
۲۰-۱۸ .

به لام تهناخت ئهم مهتهلش، هەر چهنده ناسک و
کاریگهره، له دهر برینی بهزهیی بیکوتایی باوکی
ئاسمانی کهمتره. یهزدان له ریگهی
پیغهمبهره کهیهوه رایده کهیهنیت: «من به
خۆشهویستییهکی ههمیشهیی خۆشم ویستوویت،
بۆیه به میهره بانی تۆم راکیشاوه.» یهرمیا
۳: ۳۱. له کاتیگدا گوناهاهار هیشتا له مالی
باوکهوه دووره و له ولاتیکی نامۆدا مادهکهی
بهفیرۆ دهدات، دلی باوک تامهزرۆی ئهوه؛ ههر
حهسهتیک که له پۆحدا بهئاگا دیتهوه بۆ
گهرانهوه بۆ لای خودا تهنها داوای ناسکی
پۆحیهتی، راکیشان، داوای لیبوردن، راکیشانی
سهرگهردان بۆ دلی خۆشهویستی باوکی.

بهو بهلئنه دهولهمندانهه كتيبي پيروژ
لهبهردهمتدايه، دهتوانيت جيگهه گومان
بكههتهوه؟ ئايا دهتوانيت باوهر بكههت كه كاتيک
گوناهباري ههژار تامهزرؤي گهرايههويه،
تامهزرؤي وازهينانه له گوناههكاني،
پهروهردگار به توندي ريگري لئدهكات له هاتنه
سهه پئيهكاني بو تهوبهکردن؟ دوور لهه جوړه
بهرکردنهوه! ههچ شتيك لهوه زياتر ناتوانيت
رؤحي خوت ئازار بدات كه تيروانينيكي لهوه
شيويه لهبارهي باوكي ئاسمانيمانهوه
وهه بگريهت. رقي له گوناههه، بهلام گوناهباري
خوشدهويته، خوي له كهسايهتي مهسيحدا
بهخشي، بو ئهوههي ههموو ئهوانههي دهيانهويته
رزگاربان بيته و له شانسيني شكومهنديدا
نيعههتيكي هههميشهبيبان ههبيته. چه زمانينيكي

بههيزتر يان ناسكتر لهوهى كه نهو
ههلييزار دووه بهكار بهينرييت بو نهوهى
خوشهويستى خوى بهرامبهرمان دهر بيرييت؟
رايدهگهيه نييت: ئايا ژن دهتوانيت منداله
مژهرهكهى لهبير بكات، كه بهزهيه به كورى
سكى خويدا نه دات؟ بهلى، لهوانهيه لهبير يان
بچييت، بهلام من تو لهبير ناكم". ئيشايا
٤٩:١٥.

ئيوه كه گومانان ههيه و دهلهرزن، سهرتان
بهرز بكه نهوه؛ چونكه عيسا دهژى بو نهوهى
شهفاعهتمان بو بكات. سوپاسى خودا بكه بو
ديارى كوره نازيزهكهى و دوعا بكه كه له
پيناوتدا نهمردبييت به بهتالى. روچ ئهمرو
بانگهيشتت دهكات. به ههموو دلتهوه وهره بو
لاى عيسا، رهنگه داواى نيعمهتهكهى بكهيت.

لهگهل خویندنهوهی بهلینهکان، لهبیرت بیټ
دهر برینی خو شهویستی و بهزهیی نهگوتراون.
دلی گهورهی خو شهویستی بیکوتایی به بهزهیی
بی سنوور بهر هو گونا هبار راده کیشریټ. واته:
ئیمه رزگار بوونمان ههیه له ریگهی خوینی
ئهوه وه، لیخوشبوونی گونا ههکان. ئهفسیان ۱: ۷.
بهلی تنها باوهر بهوه بکه که خودا یار مهتیده ری
تویه. دهیهویټ وینهی ئهخلاقی خو ی له مرو قدا
بگهرینیتتهوه. وهک چۆن به دانپیدانان و تهوبه
لیی نزیک دهبیتهوه، ئهویش به رحم و لیبور دن
لیټ نزیک دهبیتهوه.

بهشی حهوتهم- تاقیکردنهوهی شاگردی

«ئهگهر ههر مرۆفئیک له مهسیحدا بیټ، ئهوا
بوونهوه ریکی نوییه، شته کۆنهکان تیپهرین.
سهیرکه، ههموو شتیک نوئ بووهتهوه.» ۲
کۆرنتیۆس ۵:۱۷.

لهوانهیه کهسێک نهتوانیټ کات و شوینی وردی
بزانیټ، یان شوینیپی ههموو زنجیره
بارودۆخهکان بگریټ له پرۆسهی گۆرانکاریدا؛
بهلام ئهمه ئهوه ناسهلمینیت که ئهوه نهگۆراوه.
مهسیح به نیکۆدیمۆسی وت: «با له کوئ
دهیهوئیت دههژیت، تۆش گوئیت له دهنگی
دهبیټ، بهلام ناتوانیت بزانیټ له کوئوه دیت و
بو کوئ دهروات، ههرکهسێک له رۆح لهدایک
بووه ههروا.» یۆحنا ۸:۳. وهک با که

نه بئير او ه، به لام كار يگه ريبه كاني به رووني
 ده بئيرين و ههستييان بيده كرئت، روحي خودايه
 له كاره كانيدا له سه ر دلي مروف. نهو هيزه
 نو بو وه وه كه هيچ چاويكي مروف ناتواني
 ببيني، ژيانكي نوي له رو خدا له دايك دهكات؛
 بو ونه و ر يكي نوي له وي نه ي خودادا دروست
 دهكات. له كاتيكا كاري روحي بيدهنگ و ههست
 پينه كرا وه، كار يگه ريبه كاني ئاشكران. نه گه ر دل
 به روحي خودا نوي بو ويته وه، ژيان شايه تحالي
 نهو راستييه ده بيت. له كاتيكا ناتوانين هيچ
 شتيك بكهين بو نه وه ي دل مان بگورين يان
 خو مان له گه ل خودادا ها وئا ههنگ بكهين؛ له
 كاتيكا نابيت به هيچ شيويهك متمانهمان به
 خو مان و كار ه باشه كانمان هه بيت، ژيانمان
 نهو همان بو ده ر ده كه وي ت كه ئايا نيعمه تي خودا
 له نا وماندا نيسته جييه يان نا. گور انكار يبهك له

کاره کتەر ، خووه کان ، شوینکه وتنه کاندای
دهبیریت. کۆنتراسته که پروون دهبیته وه و بریار
دهدریت له نیوان ئه وهی که بوون و ئه وهی
بوون. کاره کتەر که ئاشکرا نابیت، نهک به
کرده وهی چاکه ناوبه ناو و خراپه کاری ناوبه ناو،
به لکو به مهیلی قسه و کرداره خووییه کان.

راسته رهنگه راستگویی دهره کی له رهفتاردا
هه بیت به بی هیزی نویوونه وهی مه سیح. رهنگه
خۆشه ویستی کاریگری و ئاره زووی
ریزگرتنی کهسانی دیکه ژیانیکی ریک و پیک
به رههم بهینیت. رهنگه ریزگرتن له خو بمانباته
دوور کهوتنه وه له دهر کهوتنی خراپه کاری.
رهنگه دلایکی خو پهرست کرده وهی به خشنده
ئه نجام بدات. کهواته به چ ئامرازیک دیاری
بکهین که له لای کین؟

كئ دلى ههيه؟ بير كر دنه وهكانمان لهگهل كئدايه؟
ئيمه زورمان خو شده وئت باسى كئ بكهين؟ كئ
گهر مترين سوز و باشترين وزه مان ههيه؟
ئهگهر ئيمه هئ مەسئح بين، بير كر دنه وهكانمان
لهگهل ئه ودايه و شيرينترين بير كر دنه وهكانمان
لهبارهئ ئه وههيه. ههموو ئه و شتانهئ كه
ههمانه و ههين بو ئه و پيروزه. ئيمه تامه زروئ
ئه وهين وئنهئ ئه و ههلبگرين و روحي ئه و
ههناسه بدهين و ويستئ ئه و ئه نجام بدهين و له
ههموو شتئكدا دلى خوش بكهين.

ئه وانهئ له عيسا مەسئحدا دهبنه بو ونه وهريكي
نوئ، بهر ههمهكانئ روحي دههئنه ئاراه،
"خوشه ويستئ، خوشئ، ئاشتئ، سهبر، نهرم و
نيانئ، چاكه، باوهر، نهرم و نيان، خوگرتن."

گه لاتیهکان ۵: ۲۲، ۲۳. چیتز خویان بهیپی
 شه هوه تهکانی پیشوو دروست ناکهن، بهلکو به
 باوهر به کوری خودا شوین ههنگاو هکانی
 دهکهن و سیفستی ئهو پرهنگ دهدهنهوه و خویان
 پاک دهکهنهوه ههروهک چون ئهو پاکه. ئهو
 شتانهی که رۆژیک رقیان لی بوو ئیستا خوشیان
 دهویت، ئهو شتانهی که رۆژیک خوشیان
 دهویست رقیان لییه. سهربهرز و خوبهزلزانهکان
 له دلدا نهرم و نیان و نزم دهبنهوه. بیهوده و
 خوبهزلزانهکان دهبنه جدی و بیدهنگ.
 سهرخوشهکان هوشیار دهبنهوه و بهفیرۆدهرهکان
 پاک دهبنهوه. داب و نهریت و مؤدهی بیهودهی
 جیهان لادهبریت. مسیحیهکان بهدوای
 "رازاندنهوهی دهرهوه" دا ناگهرین، بهلکو
 بهدوای "پیاوی شاراوهی دلدا دهگهرین، له
 شتیکیدا که خراب نییه، تهناهت رازاندنهوهی

رؤحیکی نهرم و نیان و بیدهنگ". یهکهمی
پهترؤس ۳:۳، ۴.

هیچ بهلگهیهک نییه لهسهر تهوبهی راستهقیینه
مهگهر کاری چاکسازی نهکات. ئەگهر
بهلیننامهکهی گهر اندهوه و دووباره ئەوهی تالانی
کردوه، دان به گوناهاهکانیدا بنییت و خودا و
هاو مرؤقهکانی خویشبویت، گوناهاههکه
لهوانیه دُنیا بییت که له مردنهوه بو ژیان
تئیهر یوه.

کاتییک وهک بوونههریکی ههله و گوناهاهار
دیینه لای مهسیح و دهبینه بهشدار له نیعمهته
لیخویشبووهکهی، خویشهوپیستی له دادا
ههلههقولییت. ههموو بار گرانیهک سووکه،
چونکه ئەو یهخهی که مهسیح دهیسهپیینییت

ئاسانە. ئەرک دەبیتە خوۆشى، و قوربانیکردنی
چیزیک. ئەو ریگایەیی که پیشتر وا دیار بوو له
تاریکیدا پوشرابوو، به تیشکهکانی خوۆری
راستودروستی گەشاوه دەبیت.

خوۆشهویستی کارهکتەری مەسیح له
شوینکهوتوو انیدا دەبینریت. ئەوه خوۆشحالی ئەو
بوو که ویستی خودا جیبهجی بکات.
خوۆشهویستی بو خودا، زهوقی بو شکومەندی
ئەو، هیزی کۆنترۆلکەر بوو له ژیانی
رزگارکەرماندا. خوۆشهویستی هەموو
کردارەکانی جوان و بەرز کردەوه. خوۆشهویستی
هی خودایه. دلی ناپیروۆز نهکراو ناتوانیت
سەری هەلبادات و بەر هەمی بهینیت. تەنها لهو
دلەدا دەبینریت که عیسا حوکمرانی دهکات.
واته: ئیمه خوۆشمان دهوئ، چونکه ئەو سەرەتا

خۆشى ويستووین. یۆحنا یه کهم ۴: ۱۹، ر.ق.
له دلی نوپوووه به نيعمهتی خودایی،
خۆشهويستی بنه‌مای کرداره. دهستکاری
کاره‌کتر دهکات و پالنه‌هکان به‌پۆه‌دهبات و
خولیاکان کۆنترۆل دهکات و دوژمنایهتی دهخاته
ژیر رکيفی خۆیه‌وه و سۆزه‌کان به‌رز دهکاته‌وه.
ئهم خۆشهويستییه که له رۆحدا به‌نرخي
دهزانی، ژيان شیرين دهکات و
کاریگه‌رییه‌کی پالوته له‌سه‌ر هه‌موو ده‌ور و به‌ر
ده‌رژیت.

دوو هه‌له هه‌یه که منداڵانی خودا - به‌تایبه‌تی
ئهوانه‌ی که تازه هاتوون متمانه‌یان به
نيعمه‌ته‌که‌ی هه‌بیت - به‌تایبه‌تی پپووستیان به
پاراستنیان هه‌یه. یه‌که‌میان که پپشتر له‌سه‌ری
دانیشتوو، ئه‌وه‌یه که چاویان له‌کاره‌کانی

خۆيان بېت، متمانه به هر شتېك بكنه كه
بتوانن بېكن، بۆ ئوهى خۆيان له گهل خودادا
هاوئاھنگ بكن. ئوه كسهى ههولدهدات به
كارهكانى خوى له جيبه جيكردنى ياسادا پيروۆز
بېت، ههولى مهحاليك ده دات. هه مو و ئوه
شتانهى مرؤف به بى مەسيح ده توانيت بېكات، به
خوپهرستى و گوناھ پيس بووه. ئوه تهنها
نيعمهتى مەسيحه، له رېگهى باوهره وه، كه
ده توانيت پيروۆز مان بكات.

ههلهى پېچهوانه و كه متر متر سیدار نييه ئوهيه
كه باوهر بوون به مەسيح مرؤقهكان له
پابه ندبوون به ياساى خودا ئازاد دهكات؛ كه
له بهر ئوهى تهنها به باوهر ده بينه به شدار له
نيعمهتى مەسيح، كارهكانمان هيچ پهيوه ندييه كيان
به رزگار بوونمانه وه نييه.

به لام لیر هدا سهرنج بدن که گویر ایله تهنه
 پابه ندبو و نیکی دهره کی نییه، به لکو
 خرمه تکر دنی خوشه ویستیه. یاسای خودا
 دهر برینی سروشتی خویتی؛ بهر جهسته کردنی
 بنه مای گهوره ی خوشه ویستیه، لیر هوش
 بناغه ی حکومه ته که یه تی له ئاسمان و زه ویدا.
 نه گهر دلمان له شیوه ی خودادا نوئی بیته وه،
 نه گهر خوشه ویستی ئیلاهی له رۆحدا بچینریت،
 ئایا یاسای خودا له ژیاندا جیبه جی ناییت؟ کاتیک
 بنه مای خوشه ویستی له دلدا دهچینریت، کاتیک
 مروّف دوای وینه ی نهو کهسه ی که دروستی
 کردو وه نوئی ده بیته وه، به لینی پهیمانی نوئی
 جیبه جی ده بیته، "یاساکانم دهخمه ناو دلپانه وه
 و له میشکیاندا دهیاننوسم." عیبرانییهکان ۱۰:
 ۱۶. وه نه گهر یاسا له دلدا نووسرا بیته، ئایا

ژیان له قالب نادات؟ گوږ ایهلی - خزمهت و بهیعت به خو شهویستی - نیشانهی راسته‌قینهی شاگردیه. بهم شیوهیه کتیبی پیروژ ده‌لایت:

«ئهمه خو شهویستی خودایه، که فصرمانه‌کانی جیبه‌جی بکهین.» واته: ئهوهی بلایت: من دهیناسم و فصرمانه‌کانی ناپار یزیت، دروژن و راستی له ناویدا نییه. یه‌که‌می یوحنا ۳: ۵؛ ۲: ۴. له‌بری ئهوهی مروژ له گوږ ایهلی ئازاد بکهین، ئهوه ئیمان، و تنها ئیمان، که و امان لیده‌کات به‌شدار بین له نیعمه‌تی مه‌سیح، که و امان لیده‌کات گوږ ایهلی بکهین.

ئیمه به گوږ ایهلی خو مان رزگاری به‌دهست ناهینین؛ چونکه رزگار بوون به‌خششیکه بیهر امبهری خودایه، که به باوهر وهر یبگیریت. به‌لام گوږ ایهلی بهرهمی ئیمان. «ئیه ده‌زانن

که ئهو بۆ لابر دنی گوناهاهه کانمان دهر کهوتوو ه؛ و
 له ناویدا هیچ گوناهایک نییه. ههر کهسیک لهناو
 ئهو دا بمینیتهوه گوناها ناکات، ههر کهسیک گوناها
 بکات نهیینیه و نهیناسیه. «یهکهه یوحنا ۳:
 ۵، ۶. لیر هدا تاقیر دنهوهی راستهقینه
 دهخهینهروو. ئهگهر ئیمه له مهسیحدا بمینیهوه،
 ئهگهر خووشهویستی خودا له ئیمهدا نیشتهجی
 بیت، ههستهکانمان، بیر کردنهوهکانمان،
 مهبهستهکانمان، کردار هکانمان، هاوئاهاهنگ
 دهبن لهگهل ویستی خودا وهک له فهرمانهکانی
 یاسا پیرۆزه کهیدا دهر بر دراوه. «مندا لانی
 بچووک، با کهس فریوتان نه دات، ئهوهی
 راستودروستی بکات، راستودروسته، ههر وهک
 چون ئهو راستودروسته. «یهکهه یوحنا ۳:
 ۷. راستودروستی به پیوه ره کهه یاسای پیرۆزی

خودا پیناسه ده کریت، وهک له ده فەرمانه کهدا
دهر کهوتوو ه که له سهر سینا دراوه.

ئهو باوه ره ی که پیی دهوتریت به مهسیح که دان
بهو هدا ده نیت که مرۆقه کان له ئهرکی گوپرایه لی
خودا ئازاد ده کات، ئیمان نییه، به لکو گریمانه.

«به نیعمهت له ریگه ی باوه ره وه رزگار تان

بووه.» به لام «باوه ر ئه گهر کاره کانی نه بیت،

مردوو ه.» ئه فسیان ۲: ۸؛ یاقوب ۱۷: ۲. عیسا

پیش هاتنی بو سهر زهوی دهر باره ی خو ی

فه رمووی: «ئهی خودای من، خوشحالم به

جیبه جیکردنی ویستی تو، به لی، یاسای تو له ناو

دلمدایه.» زبور ۸: ۴۰. وه تنها پیش ئه وه ی

جاریکی تر بهر زیته وه بو ئاسمان پرایگه یاند،

“من فەرمانه کانی باو کمم پاراستوو ه و له

خوشه ویستی ئه ودا ده مینمه وه.” یوحنا ۱۰: ۱۵.

کتیبي پيرو ز ده لیت: "نه گهر فهر مانه کانی
جیبه جی بکهین، لیر هوه دهر انین که دهیناسین...
ئوهی بلیت لهناو ئه ودا ده مینیت هوه، پیویسته
خویش بهو شیوهیه بروات که ئه و رویشتوو ه."
یه کهم یوحنا ۲: ۳-۶. «چونکه مسیحیش له
پیناو ئیمه دا نازاری چهشت و نموونهی بو
به جیهیشتین، بو ئه وهی شوین ههنگاو هکانی
بکهون.» یه کهمی په ترۆس ۲: ۲۱.

بارودوخی ژیانی ههتا هتایی ئیستا تنها ئه وهیه
که هه میشه بووه، - تنها ئه وهی که له به ههشتدا
بووه پیش کهوتنی دایک و باوکی یه که ممان، -
گوپرایه لی تهواو بو یاسای خودا، راستودروستی
تهواو. نه گهر ژیانی ههتا هتایی به ههر
مه رجیک که متر لهم مه رجه به خشرایه، ئه و
به خته وهی هه موو گهر دوون ده بووه

مهتر سیهوه. ریگا کراوه دهبوو بو ئهوهی گوناوه،
بهو ههموو شهمندهفرههی نازار و
نههامهتییهکهیهوه، نهمر بیټ.

دهکرا ئادهم، پیش کهوتن، به گویرایهلی یاسای
خودا سیمایهکی راستگو دروست بکات. بهلام
ئهو نهیتوانی ئهمه بکات و بههوی گوناوهکهیهوه
سروشتهکانمان کهوتون و ناتوانین خوومان
راستگو بکهین. بهو پییهی ئیمه گوناهار،
ناپیروژ، ناتوانین به تهواوی گویرایهلی یاسای
پیروژ بین. ئیمه هیچ راستودروستییهکی تایهت
به خوومان نییه که بههوییهوه ئیدیعاکانی یاسای
خودا جییهجی بکهین. بهلام مهسیح ریگایهکی
رزگار بوونی بو ئیمه دروست کردووه. ئهو
لهسه زهوی له نیوان تاقیکردنهوه و
وهسوهسهی وهک ئهوهی که دهبیټ بهرهوروی

ببینهوه ژیاوه. ژیانیکی بی گوناھی بهسهر برد.
ئهو بو ئیمه مرد، ئیستاش پیشکش دهکات که
گوناههکانمان وهر بگریت و راستودروستی
خویمان پی بهخشیت. ئەگەر خۆت بدهیتی، و
وهک رزگار کهری خۆت قبول بکهیت، ئەوا،
ههر چهنده ژیانت گوناهار بوویت، له پیناو
ئهو دا تو به راستودروست داده نریت. سیفهتی
مهسیح له شوینی کارهکتهری تو وهستاوه، توش
وهک ئەوهی گوناهت نهکردییت لهبهر دهم خودادا
قبول دهگریت.

لهمهش زیاتر مهسیح دل دهگوریت. به ئیمان له
دلتدا دهمنیتهوه. تو دهبی ئەم پهوهندییه لهگهل
مهسیحدا به باوهر و تهسلیمبوونی بهردهوامی
ئیرادهت بو ئەو بیاریزیت؛ و تا ئەو کاتهی ئەم
کاره دهکهیت، ئەو له تودا کار دهکات بو ئەوهی

به ئاره زووی خۆی و به ئاره زووی خۆی
بیکهیت. کهواته رهنگه بلئیت: "ئهو ژيانهی
ئێستا له جهستهدا دهژیم، به باوه رهکههی کوری
خودا دهژیم، که منی خویشووست و خۆی له
پیناومدا بهخشی." گهلاتیهکان ۲:۲۰. جا عیسا به
شاگردهکانی گوت: «ئیهو نین که قسه دهکهن،
بهلکو روچی باوکتانن که له ئیهویدا قسه
دهکات.» مهتا ۱۰:۲۰. پاشان لهگهڵ کارکردنی
مهسیح له تودا، تو ههمان روچ دهردهخهیت و
ههمان کاره باشهکان دهکهیت. کارهکانی
راستودروستی، گویرایهلی.

کهواته ئیمه هیچ شتیکمان له خوماندا نییه که
شانازی پیوه بکهین. ئیمه هیچ زهمینهیهکمان نییه
بو خۆ بهرزکردنهوه. تاکه زهمینهی هیوامان له
راستودروستی مهسیدایه که بهسهرماندا حساب

کراوه، و لهوهدا که رۆحی ئهو کاردهکات
لهناوماندا و لهریگهی ئیمهوه.

کاتیک باسی ئیمان دهکهن، جیاوازییهک ههیه
که پئویسته لهبهرچاو بگرییت. جوړیک له
باوهر ههیه که به تهواوی جیاوازه له ئیمان.
بوون و هیزی خودا، راستی قسهکهی،
راستییهکن که تهناوت شهیتان و خانهخوئیکانیش
ناتوانن له دلوه ئینکاری بکن. ئینجیل دهلیت
"شهیتانهکانیش باوهر دهکن و دهلهرزن؛" بهلام
ئهمه ئیمان نییه. یاقوب ۲: ۱۹. لهو شوینهی که
تهنیا باوهر به قسهی خودا نییه، بهلکو
ملکهچبوونی ئیراده بو ئهو؛ لهو شوینهی دل
تهسلیمی ئهو بییت، سۆز و سۆزهکان لهسهری
جیگیر دهبن، ئیمان ههیه- باوهر که به
خۆشهویستی کاردهکات و رۆح پاک دهکاتهوه.

له رِیگهی ئەم ئیمانەوه دڵ له وینەهی خودادا نوێ
 دەبیتەوه. وه ئەو دڵەهی که له دۆخی نوینەکراوهی
 خۆیدا ملکهچی یاسای خودا نییه، بەراستی
 ناتوانیت بێت، ئیستا به فرمانه پیرۆزهکانی
 دلخۆشه، لهگهڵ زبور نووس هاوار دهکات،
 "ئهی چهنده یاسای تۆم خۆشدهوێت! ئەوه به
 درێزایی رۆژ میدیتەیشنی منه". زبور
 ۹۷: ۱۱۹. وه راستودروستی یاسا له ئیمهدا
 بەدی دیت، "که به پپی گوشت نارۆین، بهلکو به
 پپی رۆح". رۆمیان ۱: ۸.

کهسانیک ههن خۆشهویستی لیخۆشبووی
 مهسیحیان ناسیوه و بەراستی ئارهزووی ئەوه
 دهکهن مندالی خودا بن، بهلام لهگهڵ ئەوهشدا
 درک بهوه دهکهن که کارهکتەری ئەوان
 ناتەواوه، ژيانیان ههلهیه و ئامادهن گومان بکهن

که ئایا دلایان به هوی رۆحی پیرۆزه وه نوئ
بووه تهوه یان نا . بو ئهو جوړه کهسانه دهئیم، له
نائومیدیدا مهکشینهوه. زور جار به هوی
کهموکوری و ههلهکانمانهوه ناچار دهبین
له بهر دهه پئی عیسادا کرئوش بیهین و بگرین،
بهلام نابیت بیهیوا بین. ئهگهر دوژمنیش
به سهرماندا زال بووین، فری نادرین و وازمان
لیناهینریت و له لایهن خوداوه رهتئا کریتهوه.
نهخیر؛ مهسیح له دهستی راستی خودایه، ئهویش
شهفاعهتمان بو دهکات. یوحنا خوشهویسته که
وتی: ئهمانهتان بو دهنووسم، بو ئهوهی گونا
نهکن. وه ئهگهر کهسیک گونا بهکات، ئیمه
پاریزه ریکمان ههیه لای باوک، عیسا مهسیحی
راستو دروست". په کهمی یوحنا ۱: ۲. وه
قسهکانی مهسیح له بیر مهکن که دهئیت: باوک
خوی خوشی دهوئیت. یوحنا ۱۶: ۲۷. ئهو

ئارەزووی ئەو دەکات تۆ بگەر ئینیتەو بو لای
خۆی، پاکی و پیرۆزی خۆی لە تۆدا ڕەنگ
بداتەو. ئەگەر بتەوئیت خۆت بدەیتە دەستی ئەو،
ئەو کەسەي که کاریکی باشی لە تۆدا
دەستپیکردووە، دەبیاتە پیشەو بو ڕۆژی عیسا
مەسیح. بە گەرمیتر نوێژ بکە؛ باوەر بە تەواوی
زیاتر بکەن. وەک چۆن دین بئیمتانه بە هیزی
خۆمان بکەین، با متمانەمان بە هیزی
ڕزگارکەرمان هەبیت، و ستایشی ئەو بکەین که
تەندروستی ڕووخسارمانە.

تا زیاتر لە عیسا نزیک بیتەو، زیاتر لە
چاوەکانی خۆتدا هەڵە دەردەکەوئیت؛ چونکە
بینینەکت ڕوونتر دەبیتەو، ناتەواوییه کانتان بە
جیاوازییه کی فراوان و دیار لەگەڵ سروشتی
تەواوەکیدا دەبینرین. ئەمەش بەلگەیه لەسەر

ئەو ەى كە و ەھمەكانى شەپتان ەئزى خۇيان
لەدەستداو ە؛ كە كارىگەرى زىندوو كەر ەو ەى
رۇحى خودا خەرىكە تۆ ورووژىنىت.

ەپچ خۇشەو ىستىپەكى قول بۆ عىسا ناتوانىت لە
دلىكدا نىشتەجى بىت كە درك بە گوناھبارى
خوى نەكات. ئەو رۇحەى كە بە نىعمەتى مەسىح
دەگورىت، سەر سام دەبىت بە سىفەتى خوداى
ئەو؛ بەلام ئەگەر شىواوى ئەخلاقى خومان
نەبىنن، ئەو بەلگەپەكى ەلە نىپە كە
دەدگاپەكمان بۆ جوانى و نایابى مەسىح نەبوو ە.

تا كەمتر بىبىنن كە لە خوماندا رىز بگرىن،
زىاتر دەبىنن كە لە پاكى و خۇشەو ىستى
بىكۆتایى رزگار كەرماندا رىز بگرىن.
روانگەپەك بۆ گوناھبارىمان دەمانباتە لای ئەو

كەسەى كە دەتوانىت لىي خۆش بىت؛ و كاتىك
رۇح كە درك بە بىدەسەلاتى خۆى دەكات،
دەستى بۇ دواى مەسىح درىژ دەكات، ئەوا خۆى
بە ھىزەوہ ئاشكرا دەكات. تا ھەستى پىويستىمان
زىاتر بەرەو ئەو و قسەى خودامان بىات، دىدگا
بەرزترەكانمان دەبىت بۇ كارەكتەرى ئەو و
زىاتر وىنەى ئەو بە تەواوى رەنگدانەوہى
دەبىت.

بهشی ههشتهم- گهوره بوون بۆ ناو مهسیح
ئهو گۆرانهی دل که بههۆیهوه دهبینه مندالی
خودا له کتییی پیروژدا وهک لهدایکبوون
باسکراوه. دیسانهوه بهراورد دهکریت به
رواندنی ئهو تۆوه باشهی که جووتیاره که
چاندویهتی. به ههمان شیوه ئهوانهی که تازه
گۆراون بۆ مهسیح، "وهک کۆرپهی تازه
لهدایکبوو"، بۆ ئهوهی "گهوره بین" تا قهبارهی
ژن و پیاو له عیسا مهسیحدا. یهکهمی پهترۆس
۲:۲؛ ئهفسیان ۴:۱۵. یان وهک تۆوی باش که له
کیلگهدا دهچیریت، دهبی گهشه بکهن و بهرهم
بهینن. ئیشایا دهلیت که ئهوان "پییان دهوتریت
درهختی راستودروستی، چاندنی یهزدان، تا ئهو
شکۆمهند بیت." ئیشایا ۳:۶۱. کهواته له ژیاپی
سروشتییهوه، ویناکردنهکان دهکیشرین، بۆ

ئەوہی یارمەتیدەرمان بن بۆ ئەوہی باشتر لە
راستیہ نہینیہکانی ژیانی رۆحی تییگہین.

ہہموو حیکمەت و لیہاتووی مروّف ناتوانیّت
ژیان لە بچووکتین تہنی سروشتدا بہرہہم
بہینیّت. تہنہا لە ریگہی ئەو ژیانہوہیہ کہ خودا
خۆی بہخشیویہتی، کہ یان پرووہک یان ئازہل
دہتوانن بژین. کہواتہ تہنہا لە ریگہی ژیان
خوداوە ژیان رۆحی لە دلی مروّفہکاندا لہدایک
دہبیّت. تا مروّفیک "لہ سەرہوہ لہدایک نہبیّت"،
ناتوانیّت بیّتہ بەشداربوو لہو ژیانہی کہ مہسیح
ہاتووە بۆ ئەوہی بیہخشیّت. یوحنا ۳:۳،
پہراویژ.

وہک چۆن لہگہل ژیاندا، بہ ہہمان شیوہ لہگہل
گہشہکردندا. ئەوہ خودایہ کہ گولہبەرۆژہ

دههينٽه گولگردن و گولگهش بو بهر همهينان.
 به هيزي نهو تووهكه گهشه دهكات، "سرهتا
 تيغ، پاشان گوي، دواي نهو گهنمشامي پر له
 گوي. "مارك ۲۸:۴. وه حسيني پيغمبريش
 سبارهت به ئيسرائيل دهليت، "وهك سوسن
 گهشه دهكات. "«نهوان وهك گهنمشامي
 زيندوو دهنهوه و وهك رووهكي تري گهشه
 دهكهن.» هوشي ۱۴: ۵، ۷. وه عيسا فرمانان
 پيدهكات "بير له سوسنهكان بكهينهوه كه چون
 گهشه دهكهن. "لوقا ۲۷:۱۲. رووهك و گولگهكان
 نهك به چاوديري يان دلهر اوكي يان ههولي
 خويان گهشه دهكهن، بهلكو به وهرگرتني نهو
 شتانهي كه خودا بو خزمهتگردني ژيانيان دابين
 كردوو. منداال ناتوانيت به هيچ دلهر اوكيهك
 يان هيزيكي خوي، بالاي خوي زياد بكات.
 چيتر ناتوانيت به دلهر اوكي يان ههولي خوت

گەشەکردنی رۆحی مسۆگەر بکەیت.

رۆوهکەکه، مندالەکه، بە وەرگرتنی ئەو شتە لە دەور و بەری خۆیەوه گەشە دەکات که خزمەت بە ژيانی دەکات- هەوا و تیشکی خۆر و خۆراک.

ئەم بەخششانهی سروشت چیه بۆ ئازەل و رۆوهک، مەسیحیش بۆ ئەوانەي متمانهیان پێی هەیه بەم شیوهیه. ئەو "رۆوناکی هەمیشەیی" ئەوانە، "خۆر و قەلغان". ئیشایا ۶۰: ۱۹؛ زبور ۱۱: ۸۴. وەک "شەبنەم بۆ ئیسرائیل" دەبییت. واتە: وەک باران بەسەر چیمەنی براودا دادەبەزێت. هۆشع ۱۴: ۵؛ زبور ۶: ۷۲. ئەو ئاوی زیندوو، "نانەکهی خودا ... که له ئاسمانهوه دادەبەزێت و ژيان بە جیهان دەبەخشێت." یوحنا ۶: ۳۳.

له بهخششیکي بیهاوتای کور هکیدا، خودا
هموو جیهانی به کشیکي نیعمتی هیئدهی
ههواي پر استهقینه که به دهوری جیهاندا
دهسور پتهوه، گهمار و داوه. هموو ئهوانهی
ههله بژیرن ههناسهدان بهم کeshوههواي
ژیانبهخشه دهژین و گهوره دهبن تا قهبارهی ژن
و پیاو له عیسا مهسیحدا.

وهک چۆن گولهکه پروو له خۆر دهکات، بۆ
ئهوهی تیشکه پرووناکهکان یار مهتیدهر بن له
تهواوکردنی جوانی و سیمیترییهکهی، به ههمان
شیوه دهبی پروو له خۆری راستودروستی
بکهین، تا پرووناکی ئاسمان بهسهرماندا
بدرهوشیتهوه، تا سیفهتمان گهشه بکات و بییته
هاوشیوهی مهسیح .

عیسا هه مان شت فیر دهکات کاتیک دهلیت: "له مندا بمینر هوه، منیش له نیوه دا. وهک چون لقهکه ناتوانیت بهر ههمی خوی هه بییت، مه گهر له روهکی تریدا بمینیت هوه. چیتر ناتوانن، مه گهر له مندا بمینر هوه.... بهی من ناتوانن هیچ بکهن." یوحنا ۱۵: ۴، ۵. تو به هه مان شیوه وابهستهی مسیحیت، بو نهوهی ژیانیکی پیروژ بژیت، هه روهک چون لقهکه له سه ر کوی دایک و باوک بو گشه کردن و بهر هه مهینان. جگه له نهو ژیانیت نییه. هیچ هیژیکت نییه بو بهر هنگار بوونهوهی تاقیکر دنهوه و گشه کردن له نیعمهت و پیروژیدا. مانهوهت له ناویدا، رهنگه گشه بکهنیت. ژیانیت لی وهر بگریت، نه وشک ده بییت و نه بی نهجام ده بییت. تو وهک داریک ده بییت که له لای روهبار هکانی ئاو چینراوه.

زوریک بیروکھیکیان ههیه که دهبیت بهشیک
 له کاره که به تهنیا ئهجام بدهن. ئهوان پشتیان به
 مهسیح بهستوه بو لیخوشبوونی گونا، بهلام
 ئیستا به ههولی خویان بهدوای ژیانیکی دروستدا
 دهگهرین. بهلام ههموو ههولیکی لهو جوره
 دهبیت شکست بهینیت. عیسا دهلایت: "بهبی من
 ناتوانن هیچ بکهن." گهشهکردنمان له نیعمهتدا،
 خۆشیمان، سوودمان، - ههموویان پهیهستن به
 پهکرتنمان لهگهڵ مهسیح. ئهوه به هاوبهشی
 لهگهڵ ئهودایه، رۆژانه، کاتژمیریک، - به
 مانهوه له ناویدا، - که ئیمه له نیعمهتدا گهشه
 دهکهن. ئهو تهنیا نووسهر نییه، بهلکو
 تهواوکهری ئیمانمانه. ئهوه مهسیحه پهکهم و
 دواهمین و ههمیشه. ئهو دهبیت لهگهڵمان بیت،
 نهک تهنیا له سهرهتاو کۆتایی خولهکهماندا،
 بهلکو له ههموو ههنگاویکی ریگاکهدا. داود

دهلّیت: «همیشه یهز دانم لهبصر دهمم داناوه،
چونکه له دهستی راستمه، ناجوولّیم.» زبور
۱۶:۸.

ئایا دهپرسن: “چۆن له مەسیحدا بمینمەوه؟” به
ههمان شیوهی سه رهتا وهر تگرتووه. «ههروهک
چۆن مەسیحی عیسا پهروهردگارتان
وهر تگرتووه، به ههمان شیوهش لهناو ئهودا
برۆن.» واته: دادپهروهه به باوهه دهژی.
کولوسیان ۲: ۶؛ عیبرانییهکان ۱۰: ۳۸. خۆت
بهخشی به خودا، بۆ ئهوهی به تهواوی هی ئهوه
بیت، بۆ خزمهتکردن و گوپرایهلی، و مەسیحت
وهک پزگار کهری خۆت وهر گرت. تۆ نهتوانی
خۆت کهفارهتی گوناوهکانت بکهپتهوه یان دلت
بگۆریت؛ بهلام دواي ئهوهی خۆت بهخشی به
خودا، باوههت وایه که ئهوه له پیناوه مەسیحدا

ھەموو ئەمانەى بۇ تۆ كر دووھ. بە باوهر بووېت
بە ھى مەسېح، بە باوهرېش دەبى لھ ناوېدا
گھورە ببېت- بە بەخشېن و وەرگرتن. تۆ دەبى
ھەموو شتېك بدەبېت،- دلت، ئېرادەت،
خزمەتھەت،- خۆت بدەبېتى بۇ ئەوھى
گوپرايەلى ھەموو داواكار يېھکانى بېت؛ و دەبېت
ھەموو شتېك وەر بگرېت،- مەسېح، پرى
ھەموو نېعمەتېك، بۇ ئەوھى لھ دلتدا بمېنېتھوھ،
بۇ ئەوھى ھېزت بېت، راستودر وستېت،
يارمەتېدەرى ھەمېشەبى خۆت،- بۇ ئەوھى
دەسەلاتت پېدات گوپرايەلى بېت.

بەيانىان خۆت بۇ خودا پېرۆز بکە؛ ئەمە بکە بە
يەكەم کارت. با دو عاکەت ئەوھ بېت، "ئەبى
پەر وەر دگار، من بە تھواوى وەك ھى خۆت
وەر بگرە. ھەموو پلانەکانم لھ پېى تۆ دادەنېم.

ئەمرو له خزمەتتدا بەکارم بهێنە. لەگەڵم
بمێنەرەو، با هەموو کارەکانم له تۆدا ئەنجام
بدریت. " ئەمە بابەتی رۆژانەیه. هەموو
بەیانیهک خۆت بو خودا پیرۆز بکە بو ئەو
رۆژە. هەموو پلانهکانت تەسلیمی ئەو بکە، بو
ئەو هی جیبه جی بکرین یان وازی لیبهین وەک
ئەو هی پەر وەر دگاری ئاماژە ی پێدەکات. بەم
شیوایه رەنگه رۆژ به رۆژ ژیانته بدهیته دەستی
خودا و بەم شیوایه ژیانته زیاتر و زیاتر دوا ی
ژیانی مەسیح له قالب دەدریت.

ژیانیک له مەسیحدا ژیانته پشوو درێژییه.
لەوانهیه ئیکستازی هەستکردن نهیته، بەلام
پێویسته متمانهیهکی بەردهوام و ئارام هەبیت.
هیوا ی تۆ له خۆتدا نییه؛ له مەسیحدا یه. لاوازی
تۆ لەگەڵ هیزی ئەودا یه کگرتوو، نهزانیت

لهگهله حيكمهته كهيدا، لاوازييت لهگهله هيزي
بهردهوامي ئهودا يهكگر تووه. كهواته توو نابييت
سهيري خووت بكهيت، نهك ريگه بدهيت عهقل
لهسهر خووت بمينيتهوه، بهلكو سهيري مهسيح
بكهيت. با عهقل لهسهر خوشهويستي ئهوه،
لهسهر جواني، كاملبوون، كارهكتيري ئهوه
نيشتهجي بييت. مهسيح له خووبهدهستهوه دانه كهيدا،
مهسيح له زهليلبوونيدا، مهسيح له پاكي و
پيروزيه كهيدا، مهسيح له خوشهويستيه
بيهاو تا كهيدا- ئههه بابتي تيرامان و روچه. ئهوه
به خوشويستي ئهوه، كو پيكر دني، پشتبهستن به
تهواوي لهسهري، كه توو دهگور درييت بو
هاوشيوهي ئهوه.

عيسا دهفر مويت: "له مندا بمينهروهه." "ئهم
وشانه بيروكي پشودان، سهقامگيري، متمانه

بهخوبون دهگهپهنن. ديسان بانگهپشت دهكات،
"وه ره بو لای من، ... منيش پشوتان پي
دهدم." مهتا ۲۸: ۱۱. قسهكاني زبور نووس
همان بير كر دنهوه دهر دهخن: «له يزدان
پشوو بدن و به سهبرهوه چاوهر پي بكن.» وه
ئيشايا دنيايي دهكات، "له بيدهنگي و له متمانهدا
هيزت دهبيت." زبور ۳۷: ۷؛ ئيشايا ۳۰: ۱۵.
ئهم پشوو له ناچالاكيدا نادوزر يتهوه؛ چونكه له
بانگهپشتي رزگار كهر دا بهليني پشودان له گهل
بانگهوازي كار كر دندا يه كده گر يتهوه: "يوروكهم
له سهر خوتان ههلبگرن: ... و پشوو يهكتان
دهسته كهويت." مهتا ۲۹: ۱۱. ئهو دلهي كه به
تهواوي له سهر مهسيح وهستاوه، زورترين
جددي و چالاك دهبيت له كار كردن بوي.

کاتیک عقل لسهر خود نیشتهجی دهبیت، له
 مەسیح که سەرچاوهی هیز و ژیانە، دور
 دهکەوێتەوه. لێرەوه هەولێ بەر دەوامی شەیتانە
 بۆ ئەوهی سەر نجهکان له پزگار کەر لابدات و
 بەم شیوهیه پزگاری له یهکگرتن و هاوبهشی
 رۆح لهگهڵ مەسیح بکات. چێژەکانی دونیا،
 خەمی ژیان و سەر لیشیواوی و خەمهکان،
 عەیبەکانی ئەوانی تر، یان عەیب و
 ناتەواوییهکانی خۆت- بۆ هەریهکیک یان هەموو
 ئەمانه هەولدهدات عقل لابدات. به نامیرەکانی
 چهواشه مەکن. زۆریک لهوانه‌ی که بهرستی
 ویزدانیان ههیه، و ئاره‌زووی ژیانیان بۆ خودا
 ههیه، ئەویش زۆر جار ده‌بیته هۆی ئەوهی که
 لسه‌ر هه‌له و لاوازییه‌کانی خۆیان دانیشتن و
 به‌مجۆره به جیاکردنه‌ویان له مەسیح هیواداره
 سەرکهوتن به‌ده‌ستبه‌یئیت. نابیت خۆمان بکهینه

ناوهند و خوومان به دلهر اوکئی و ترسهوه سهرقال
 بکهین که ئایا رزگارمان دهبیئت یان نا. ههموو
 ئەمانه روچ له سهرچاوهی هیزمان دوور
 دهخاتهوه. پاراستتی روحت پابهند بکه به خودا،
 و پشتی پی ببهسته. قسه بکه و بیر له عیسا
 بکه رهوه. با خود لهناو ئەودا ون بیئت. ههموو
 گومانییک دوور بخهرهوه؛ ترسهکانت رهت
 بکه رهوه. لهگهل پوؤسی نیردراوی خودا بلئی:
 «من دهژیم؛ بهلام من نا، بهلکو مهسیح له مندا
 دهژی، ئەو ژیانهی ئیستا له جهستهدا دهژیم، به
 باوهربوونی کوری خودا دهژیم، که منی
 خوشویست و خوئی له پیناومدا بهخشی.»
 گهلایهکان ۲:۲۰. له خودادا پشوو بده. ئەو
 توانای ئەوهی ههیه ئەو شتانه بیاریزیت که تو
 بیئت بهخشیوه. ئەگهر خووت له دهستی ئەودا

به جيبيھيٽ، ئهوا زياتر له فھتھکردن له ريگهه
ئھو ھوھ دھتباته دھر ھوھ كه خووشي ويستووي.

كاتيک مھسيح سروشتي مروفي گرتھ ئھستو،
مروفايھتي به خوئھوھ بهستھوھ به پھيوھنديھه
خوشھويستي كه ھھرگيز به ھيچ ھيزيک
ناتوانريٽ بشکينريٽ جگه له ھھلٻزاردني
مروفا خوئي. شھيتان بهردھوام
سھر نجر اکيشيھکان دھخاتھ روو بو ئھوھي
ھانمان بدات ئھم پھيوھنديھه بشکينين- بو ئھوھي
خومان له مھسيح جيا بکھينهوھ ھھلٻزيرين.
ليرھدايھ كه پئويستھ چاوديري بکھين،
ھھولبدھين، دوعا بکھين، تا ھيچ شتيک رامان
نھکيشيٽ بو ھھلٻزاردني وھستايھهكي تر؛ چونكه
ئيمھ ھھميشھ نازادين له ئھنجامداني ئھم کارھ.
بهلام با چاومان لھسھر مھسيح بيٽ، ئھويش

دهمانپاريزيت. به سهير كردنى عيسا، ئيمه
سهلامهتين. هيچ شتيك ناتوانيت ئيمه له دهستی
ئهو دهر بهيئيت. له بينيني بهردهوامدا، "له
شكۆمهنديهوه بو شكۆمهندی دهگوردريين بو
ههمان ويئه، وهك چۆن به رۆحى يهزدان. " ۲
كۆرنتيؤس ۳: ۱۸.

بهم شيوهيه بوو كه شاگردهكانى سهرهتايى
هاوشيوهى خويان به رزگار كهرى نازيهوه
بهدهستهينا. كاتيک ئهو شاگردانه گوڤيان له
قسهكانى عيسا بوو، ههستيان به پيوستى خويان
کرد. بهدوايدا دهگهران، دۆزيبانهوه، شوڤنيان
كهوت. له مالهوه، لهسهر ميژهكه، له
دۆشهكهكهدا، له كيلگهكهدا لهگهليدا بوون. ئهوان
وهك شاگرد لهگهله مامۆستايهكدا لهگهليدا بوون،
رۆژانه وانهى راستى پيروژ له ليوهكانى

وهر دهگرت. چاویان له ئهو بوو، وهک
خزمهتکاری ئاغا کهیان، بو ئهوهی فیڤری ئهرکی
خویان بن. ئهو شاگردانه پیاو بوون که "وهک
ئیمه ملکهچی خولیای دلخواز بوون." یاقوب
۱۷:۵. ئهوانیش ههمان شهریان له گهل گوناها
ههبوو بو ئهوهی شهر بکهن. پیوستیان به
ههمان نیعمهت بوو، بو ئهوهی ژیانیکی پیروژ
بژین.

تهنانهت یوحنا، شاگردی خوشهویست، ئهو
کسهی که به تهواوی رهنگدانهوهی هاوشیوهی
رزگار کهر بوو، به سروشتی خاوهنی ئهو
خوشهویستییهی کارهکتیری نهبوو. ئهو نهک
ههر خویرهست و خویرهست بوو بو شهرهف،
بهلکو پهلهقاژه بوو، و له ژیر برینهکاندا
نارهزایی ههبوو. بهلام وهک چون سیفهتی

خودایی بوی دهر کهوت، کهموکورتی خوی بینی
و به زانسته که زهلیل بوو. ئەو هیژ و سەبر و
هیژ و ناسکی و شکۆمەندی و نەرم و نیانییەیی
که له ژیانی رۆژانەیی کوری خودادا دەبینی،
رۆحی پر دەکرد له سەرسامی و خوشەوێستی.
رۆژ به رۆژ دلی بەرەو مەسیح رادەکێشرا، تا له
خوشەوێستیدا بۆ مامۆستاکی چاوی له خوی
لەدەستدا. تورەیی نارهزایی و خوشەستانەیی ئەو
ملکەچی هیژی قالبدانی مەسیح بوو. کاریگەری
دوو بارە دروستکەرەوی رۆحی پیروژ دلی
نوی کردەو. هیژی خوشەوێستی مەسیح
گۆرانکارییەکی له کارەکتەردا دروست کرد.
ئەمەش ئەنجامی دنیای یەکگرتنە لەگەڵ عیسا.
کاتیک مەسیح له دایا دەمیئیتەو، هەموو
سروشته که دەگۆریت. رۆحی مەسیح،
خوشەوێستی ئەو، دل نەرم دەکات و رۆح

ملکه چ دهکات و بیر کردنهوه و ئاره زوو هکان
بهره و خودا و ئاسمان بهرز دهکاتهوه.

کاتیک مهسیح بهره و ئاسمان بهرز بووهوه،
ههستی ئامادهبوونی هیشتا لهگهڵ
شوینکهوتوو انیدا بوو. ئامادهبوونیکی کهسی
بوو، پر له خو شهویستی و پرووناکی. عیسا،
رزگار کهر، که لهگهڵیان رویشتبوو و قسهی
دهکرد و نوێژی دهکرد، که هیوا و ئاسوودهیی به
دلیان گوتبوو، له کاتیکدا پهیمی ناشتی هیشتا
لهسهر لیوهکانی بوو، لیانیهوه بهرز کر ابووهوه بو
ئاسمان، و تونهکانی... دهنگی هاتبوووهوه بو
ئهوان، وهک چۆن ههوری فریشتهکان
پیشوازییان لیکردبوو - "ببینه، من ههمیشه
لهگهڵتانم، تا کۆتایی جیهان." مهتا ۲۰: ۲۸. له
شیوهی مروقاپهتیدا بهره و بهههشت

بهرز بوو بوو هوه. ئهوان دهیانزانی که ئه
لهبهردهم تهختی خودادایه، دوست و
رزگار کهریان هیشتا؛ که هوسوزیهکانی
نهگوراون؛ که هیشتا لهگهڵ مرۆقایهتی
ئازار چیشتوو دا دهناسریتهوه. ئه شایستههیهکانی
خوینی بهنرخه خوی دهخسته بهردهم خودا،
دهست و پی بریندارهکانی پیشان دها، وهک
یادکردنهوهی ئه باجهی که بو
رزگار کراوهکانی دابوو. ئهوان دهیانزانی که
بهره ئاسمان بهرز بوو هتهوه بو ئهوهی شوینیان
بو ئاماده بکات، جاریکی تر دیتهوه و دهیانباته
لای خوی.

لهکاتی که داوای بهرز بوو نهوه که پیکهوه
کو دهبوو نهوه به تامه زرویهوه داواکاریهکانیان
پیشکش به باوک دهکرد بهناوی عیسا. به

سەر سامبیهکی ریز لئاناهوه له نوێژدا کر نووشیان
 دا و دنیاییه کهیان دووباره کردهوه،
 "هەر چیهک به ناوی منهوه داوای له باوک
 بکهن، ئهویش پیتان ده بهخشیت. تا ئیستا به ناوی
 منهوه داوای هیچتان نه کردووه، داوای بکهن و
 وه ریده گرن، تا خوشیتان پر بیت." « یوحنا ۱۶ :
 ۲۳، ۲۴. ئهوان دهستی باوهریان بهرزتر و
 بهرزتر درێژ کردهوه بهو ئارگومینته به هیزه،
 "ئهوه مهسیحه که مرد، بهلکو زیندوو بووهوه،
 که تهناوت له دهستی راستی خودایه، که
 شهفاعت دهکات بو ئیمه". رومیان ۸: ۳۴. وه
 جهزنی پهنته کۆست ئاماده بوونی ئهوه
 دانهوا بیده ره ی بو هینا، که مهسیح له باره یهوه
 گوتهووی: "له ئیوه دا ده بیت." وه زیاتر
 گوتهووی: «باشه بو ئیوه که پرۆم، چونکه
 ئه گهر نه پرۆم، دانهوا بیده ره نایهت بو لاتان. به لام

ئەگەر برۆم، ئەو بۆتان دەنیرم". یۆحنا ۱۴ :
۱۷؛ 16:7. لەمەودوا لە رینگە ی رۆحەو،
مەسیح دەبوو بەردەوام لە دلی مندالەکانیدا
بمینیتهو. یەگرتتیاں لەگەلیدا نزیکتر بوو
لەو هی که ئەو بە شیوەیهکی شەخسی لەگەلیان
بوو. روناکی و خوشەویستی و هیزی مەسیحی
نیشتهجی لە رینگەیانەو درەوشایەو، بەجۆریک
مرۆقەکان، که بینیاں، "سەرسام بوون؛
ئەوانیش زانیان که لەگەل عیسا بوون.
کارەکانی پیغمبەران ۱۳: ۴.

هەموو ئەو هی مەسیح بۆ شاگردەکان بوو، ئەو
ئارەزووی ئەو دەکات که ئەمپرو بۆ مندالەکانی
بیت؛ چونکه لەو دوای کۆتاییدا، لەگەل ئەو
کۆمەلە بچووکه شاگردانە ی که لە دەوری
کۆبوونەتەو، وتی: "نە تەنها بۆ ئەمانە دوعا

ناکەم، بەلکو بو ئهوانهش که له رێگهی
قسەکانیانەوه باوەرم پێدههێنن. " یوحنا ۱۷:۲۰ .

عیسا دوای بو کردین، داوای کرد که ئیمەش
لهگه‌ئیدا یهک بین، ههروهک چون ئهوه لهگه‌ئ
باوکدا یهک بین. ئه‌مه چ یهک‌تییه‌که! رزگار کهر
له‌باره‌ی خۆیه‌وه فەر موویه‌تی: "کور ناتوانیت
هیچ له خۆیه‌وه بکات؛" «باوک که له مندا
نیشته‌جییه، ئهوه کاره‌کان ده‌کات.» یوحنا ۵:
۱۹؛ کاتر می‌ر ۱۰:۱۴. پاشان ئه‌گەر مه‌سیح له
د‌ماندا نیشته‌جی بیت، ئه‌وا له ئیمه‌دا کار ده‌کات
"هه‌م بو ئه‌وه‌ی به ئاره‌زووی خۆی و هه‌م بو
ئه‌وه‌ی به د‌لی خۆی بیکه‌ین." فیلیپیان ۱۳:۲.
ئیمەش وهک ئه‌وه کار ده‌که‌ین کار ده‌که‌ین؛
ئیمەش هه‌مان ر‌وح ده‌ره‌خه‌ین. و به‌م شیوه‌یه،
خ‌وشویستنی و مانه‌وه له ناویدا، "له هه‌موو

شتتیکدا گهوره دهبین بۆ ناو ئهو، که سهره،
تهنانهت مهسیح. "ئهفسیان ۴:۱۵.

بهشی نۆیهم- کار و ژیان

خودا سهرچاوهی ژیان و پرووناکی و شادییه بو
گهر دوون. وهک تیشکی پرووناکی له خوره وه،
وهک چهمی ئاو که له کانیهکی زیندوو وه وه
دهتهقیته وه، نیعمهتهکان له ئه وه وه دهپرژینه
دهر وه بو ههموو بوونه وه رهکانی. وه ژیانی
خودا له ههر شوینیک له دلی مرۆقهکاندا بیته،
به خو شهویستی و نیعمهته وه دهپرژیته دهر وه بو
ئهوانی تر.

خۆشی پرزگار کهرمان له بهرز کردنه وه و
پرزگار کردنی مرۆقه کهوتوو وهکاندا بوو. له بهر
ئهمهش ژیانی خۆی به ئازیز نهزانی بو خۆی،
به لکو بهرگهی خاچه کهی گرت و شهر مهزاری
سووکایهتی پیکرد. کهواته فریشتهکان ههمیشه

سەرقالی کارکردن بۆ خۆشبهختی ئەوانی تر.
ئەمە خۆشی ئەوانە. ئەوەی دلە خۆپەرستەکان بە
خزمەتییکی زەلیلکەر دەزانن، خزمەتکردنی
ئەوانەیی که بەدبەختن و لە هەموو ڕوویەکیوە
لە کارەکتەر و پلەدا کەمترن، کاری فریشتە بێ
گوناهەکانە. ڕۆحی خۆشەویستی خۆبەختی
مەسیح ئەو ڕۆحیە که ئاسمانی گرتۆتەو و
هەر جەوھەری بەختەو ڕیپەکیەتی. ئەمە ئەو
ڕۆحیە که شوینکەوتوانی مەسیح خاوەنی دەبن،
ئەو کارەیی که ئەنجامی دەدەن.

کاتیکی خۆشەویستی مەسیح لە دلدا چەسپاوە،
و هک بۆنی شیرین ناتوانریت بشاردریتەو.
کاریگەرییە پیرۆزەکی لەلایەن هەموو ئەو
کەسانەیی که بەرکەوتنیان لەگەڵدا دەبیت هەستی
پێدەکریت. ڕۆحی مەسیح لە دلدا و هک کانپیک

وايه له بيابان، دهر ژيټ بو تاز هكر دنهوى
ههمووان و وا دهكات ئهوانهوى ئامادهن بو
لهناوچوون، به تامهزرؤويهوه له ئاوى ژيان
بخونهوه.

خوشهويستى بو عيسا له ئارهزوى كار كردندا
دهر دهكهويټ وهك چون ئهوانهوى كار دهكات بو
نيعمهت و بهرز كردنهوى مروقايهتى. دهبيټه
هوى خوشهويستى و ناسكى و هاوسوزى
بهرامبهر به ههموو ئهوانهوه رانهوى كه
باوكى ئاسمانيمان له ژير چاودير دايه.

ژيانى رزگار كه لهسه زهوى ژيانىكى
ئاسانكارى و پهروشى نهبوو بو خوى، بهلكو به
ههولئيكى بهردهوام و جددى و ماندوو نهناسهوه
بو رزگار كردنى مروقه ونبوهكان زهحمهتى

کیشا. له گهنمهوه تا کالقاری ریگی
خوبهدهستهوه دانی گرتهبهر و ههولی دها له
نهرکه قورسهکان و گهشته نازار بهخشهکان و
چاودیری و کاری ماندووکردن پرزگاری نهبیت.
فهرمووی: کوری مروّف بو نوه نههاتوو
خزمهتی پی بکریت، بهلکو بو خزمهتکردن و
ژیانی خوی بداته فیدیهی زور کس. مهتا
۲۸:۲۰. نهمه بهک شته گهورهکهی ژیانی بوو.
ههموو شتیکی تر لاوهکی و ملکهچ بوو. گوشت
و خواردنهوهکهی بوو بو جیبهجیکردنی ویستی
خودا و تهواوکردنی کارهکانی. خود و
بهرژهوهندی خو هیچ بهشیکی له ماندوو بوونی
نهدا نهبوو.

کهواته نهوانهی که بهشدارن له نیعمهتی مهسیح
نأماده دهبن بو نهوهی هر قوربانیهک بدن، بو

ئهوهى ئهوانى ديكه كه ئهوه له پيناوياندا مردوو،
 بهشدارى بهخششى ئاسمانى بكن. ئهوان
 ههموو ههوليك دهن بو ئهوهى جيهان باشت
 بيت بو مانهوهيان تيدا. ئهم روچه دهرئهجامى
 دنياى روحيكه كه بهراستى گوراوه. ههر كه
 مروف دته لاي مهسيح، له ديدا ئارهزوى
 لهدايك دهبيت كه به كهسانى ديكه بزائيت كه چ
 هاوريهكى بهرخى له عيسادا دوزيوتهوه؛
 راستى رزگاركر و پيروزكر له ديدا
 داخراوه. ئهگر ئيمه به راستودروستى مهسيح
 لهبهر بكهين و پر بين له خوشى روحي
 نيستهجى ئهوه، ناتوانين بيدهنگ بين. ئهگر
 تاممان كرديت و بينيتمان كه پهروهردگار
 باشه شتيكمان دهبيت بو گيرانهوه. وهك فيليپ
 كاتيك رزگاركرى دوزيهوه، ئيمهش ئهوانى
 تر بانگهپشت دهكهين بو ئامادهبوونى. ئيمه

ههول ددهين سه نجر اگيشييه کاني مهسيح و
واقيعه نهينراوه کاني جيھاني داھاتوويان بو
بخهينهروو. چرييه کي ئارەزووي پھيرهوکردن
لهو ريگايه دا دهبيت که عيسا پيدا رويشتووہ.
تامه زروييه کي جدي دهبيت بو ئهوهي ئهوانهي
له دهورو بهرمانن "بهرخي خودا بينن که
گوناهي جيھان دهبات." يوحنا ۱: ۲۹.

وه ههولدان بو بهر هکتدار کردني ئهواني تر به
نيعمت کار دانهوهي دهبيت لهسهر خويمان. ئهمه
مه بهستي خودا بوو له پيداني بهشيك بو ئهوهي
له پلاني رزگار بووندا مامه له بکهين. ئهوه
ئيمتيازاتي به پياو بهخشيوه که بينه بهشدار له
سروشتي ئيلاهي و له نورهي ئهواندا نيعمه تهکان
بو هاو مرؤقه کانيان بلاوبکه نهوه. ئهمه
بهرزترين شهرفه، گهوره ترين خوشي، که

دەكرىت خودا بە مرۆڤەكان بېخىت. ئەوانەى
بەم شىۋەيە دەبنە بەشدار بووى ماندووبوونەكانى
خۆشەويستى، لە دروستكەرەكەيان نزيك
دەكرىنەو.

ئەوانەيە خودا پەيامى ئىنجىل و ھەموو كارەكانى
خزمەتكردى خۆشەويستى، رادەستى
فرىشتەكانى ئاسمانى كر دىت. ئەوانەيە ئامرازى
دىكەى بەكار ھىنايىت بۇ بەدئەينانى
مەبەستەكەى. بەلام لە خۆشەويستىيە
بىكۆتايىكەيدا ھەلىبۇر د ئىمە بكاتە ھاوكار
لەگەل خۆى، لەگەل مەسىح و فرىشتەكاندا، بۇ
ئەوھى ھاوبەشى نىعمەت، خۆشى،
بەرزكر دنەوھى رۆحى بىن، كە لە ئەنجامى ئەم
خزمەتە بى خۆپەرستىيەو دىتە ئاراو.

ئېمە لە رېگەي ھاوبەشى ئازار ھەکانىيەو دەھىنە
ناو ھاوسۆزى لەگەل مەسىح. ھەر کردەو ھەيەكى
خۆبەختکردن لە پېناو چاکەي ئەوانى تر دا
رۆحى خىرخوازي لە دلى بەخشەر ھەدا بەھيز
دەکات، ھاوپەيمانى زياترى دەکات لەگەل
رەزگار كەرى جىهان، كە "دەولەمەند بوو، بەلام
لە پېناو ئيوەدا ... ھەزار بوو، كە ئيوە لە
رېگەيانەو ھەنگە ھەزار پىيەكەي دەولەمەند
بىت". ۲ كۆرنتىۆس ۸: ۹. وە تەنھا كاتىكە كە
بەم شيوەيە مەبەستى خودايى لە دروستکردماندا
بەدى دىنين كە ژيان دەتوانىت بىتە نىعمەتتىك بۆ
ئېمە.

ئەگەر تۆ بچىتە سەر كار وەك ئەو ھى مەسىح
دىزايىنى کردوو ھە كە شاگردەکانى دەيەكن، و
رۆحەکانى بۆ بەدەستبەھىن، ھەست بە پىويستى

ئەزموننىكى قوولتر و زانىارىيەكى گەورەتر
دەكەيت لە شتە ئىلاھىيەكان، و برسى و تىنووى
راستودروستى دەبىت. تو داواى لىبور دن لە
خودا دەكەيت، ئىمانەكەت بەھىز دەبىت و
رۆحت لە پىرى رزگار پىدا رەشنووسى قوولتر
دەخواتەوہ. روبرو ووبوونەوہى دژايەتى و
تاقىكر دنەوہكان بەرەو كىبى پىرۆز و نوپۆرت
دەبات. لە نىعمەت و زانىنى مەسىحدا گەشە
دەكەيت، و ئەزموننىكى دەولەمەند پەرە
پىدەدەيت.

رۆحى كارى بى خۆپەرستانە بو ئەوانى تر
قوولايى و سەقامگىرى و خۆشەويستىيەكى
مەسىحى بە كارەكتەرەكە دەبەخشىت و ئارامى و
خۆشى بو خاوەنەكەى دەھىنەت. ئاواتەكان بەرز
دەبنەوہ. بوار بو تەمبەلى و خۆپەرستى نىيە.

ئەوانەى بەم شىۋەيە نىعمەتە مەسحىيەكان
بەكار دەھىنن گەشە دەكەن و بەھىز دەبن بۆ
كار كەردن بۆ خودا. تىروانىيەكى رۆحى پروونيان
دەبىت، باوەرپىكى جىگىر و گەشەسەندوو و
ھىزى زىادبوونى نوپۇزىيان دەبىت. رۆحى خودا
كە بەسەر رۆحەكەياندا دەجوولەيت،
ھاوئاهەنگىيە پىرۆزەكانى رۆح بانگ دەكات لە
وھلامى دەست لىدانى خوداىيى. ئەوانەى بەم
شىۋەيە خۆيان بۆ ھەولەى بى خۆپەرستانە
تەرخان دەكەن بۆ چاكەى ئەوانى تر، بە
دۇنيايىھو خەرىكى رزگار بوونى خۆيانن.

تاكە رىگە بۆ گەشەكەردن لە نىعمەتدا ئەوھىە كە
بى بەرژەوھەندىيە ئەو كارە بكەين كە مەسحى
فەرمانى پىكر دوين- بەشدارى بكەين، تارادەى
توانامان، لە يارمەتيدان و بەرەكەتدان بەو

کهسانه‌ی که پئویستیان بهو یار مه‌تییه هه‌یه که
ده‌توانین بیده‌ین. هیز له ریگه‌ی وهرزشه‌وه
دیت؛ چالاکی هه‌ر بارودوخی ژیانه. ئه‌وانه‌ی
هه‌ولده‌دن ژیان‌ی مه‌سیحی بیاریزن به
قبولکردنی پاسیف ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی که له ریگه‌ی
ئامرازه‌کانی نیعمه‌ته‌وه دین، و هه‌یچ بو مه‌سیح
ناکه‌ن، ته‌نها هه‌ولده‌دن به‌ خواردن به‌بی
کارکردن بژین. وه له رۆحیدا وه‌ک له جیهانی
سروش‌تیدا، ئه‌مه هه‌میشه ده‌بیته هۆی تی‌کچوون
و خراپوون. پیاویک که ره‌تی بکاته‌وه
وه‌رزشی ئه‌ندامه‌کانی بکات، زوری نه‌خایاند
هه‌موو ده‌سه‌لاتی به‌کار هینانیا‌ن له‌ده‌ست ده‌دات.
به‌م شیوه‌یه ئه‌و مه‌سیحیه‌ی که ده‌سه‌لاته
خودابه‌خشه‌کانی به‌کار ناهینیت نه‌ک هه‌ر
شکست ده‌هینیت له‌ گه‌وره‌بوون بو مه‌سیح،

بهلكو نهو هيزه لهدهست دهديات كه پيشتر
ههيبوو.

كلئيساي مهسيح دهز گايهكي ديار يكر اوي خودايه
بو رزگار كر دني مرؤقهكان. نهركي
گواستنهوهي ئينجيله بو جيهان. وه نهركهكesh
لهسهر ههموو مهسيحيهكانه. ههموو كهسيك،
تارادهي بههره و دهرفهتهكهي، بو
جييهجيكر دني نهركي رزگار كه ره. خو شهويستي
مهسيح كه بو مان ئاشكرا بو وه، ئيمه دهكاته
قهرزاري ههموو نهوانهني نايناسن. خودا
رووناكي مان پييهخشيوه، نهك تنها بو خو مان،
بهلكو بو نهوهي بهسهرياندا پرژينين.

نهگهر شوينكهوتواني مهسيح بهئاگا بوونايه له
نهركدا، هزاران كهس دهبوون لهو شوينانهي

که نهمرو کسئک ههیه که ئینجیل له خاکه
بئدینهکاندا رادهگهیهئیت. وه ههموو ئهوانه
نهیاندهتوانی به شیوهیهکی شهخسی بهشداری
کارهکه بکهن، هیشتا به ئامرازهکانیان و
هاوسۆزی خۆیان و دوعاکانیان بهردهوام
دهبوون. وه له ولاتانی مهسیحیدا کاری زور
جددیتر بو رۆحهکان دهبوو.

پئویست ناکات بچینه خاکه کافرهکان، یان
تهنانهت بازنهی تهسکی مالهکمش بهجیبهئیلین،
ئهگهر لهوی بئت که ئهرکی ئیمهیه، بو ئهوهی
کار بو مهسیح بکهن. دهتوانین ئهمه له بازنه
مالهوه، له کلئسا، لهنیو ئهوه کهسانهدا بکهن که
پهیهندییان پئوه دهکهن و بازارگانی لهگهلیان
دهکهن.

به‌شیکي زوری ژيانی رزگار کهرمان له‌سه‌ر
زهوی له زهمه‌ت‌کیشانی سه‌بردا له دوکانی
دارتاش له ناسره‌ت به‌سه‌ر بر د. فریشته
خزمه‌ت‌کاره‌کان ئاماده‌ی په‌روه‌ر دگاری ژیان
بوون کاتیک شانبه‌شانی جووتیاران و کریکاران
ده‌رۆیشت، نه‌ناسراو و بی‌ریزی. ئهو به
دلسۆزیه‌وه ئهر که‌ه‌ی به‌جیده‌هینا له‌کاتیکدا له
پیشه‌ز هلیله‌که‌یدا کار ده‌کات، وه‌ک کاتیک
نه‌خۆشه‌کانی چاک ده‌کرده‌وه یان به‌سه‌ر
شه‌پوله‌کانی جه‌لیلدا ده‌رۆیشت. که‌واته له
زه‌لیترین ئهرک و نزمترین پۆسته‌کانی ژياندا،
ره‌نگه له‌گه‌ل عيسادا برۆن و کار بکه‌ین.

په‌غه‌مبه‌ر ده‌فه‌ر مویت: با هه‌ر مرۆفیک که‌ تپیدا
بانگ کراوه، له‌گه‌ل خودادا به‌مینیته‌وه. یه‌که‌می
کۆرنیۆس ۷:۲۴. ره‌نگه بازارگانه‌که به‌هوی

دلسۆز ييه كه يه وه كار هكه ي به شيو هيهك
به ر يو هيبات كه گهور هكه ي شكومهند بكات.
ئه گهر شوينكه وتووي راسته قينه ي مه سيح بيت
ئهوا نايينه كه ي ده باته ناو هه موو ئه و كار انه ي
كه ده كر يت و ر وحي مه سيح بو مر و قه كان
ئاشكرا ده كات. ر هنگه ميكانيك نوينه ريكي
به ئه مهك و دلسوزي ئه و كه سه بيت كه له چينه
نزمه كانى ژيان له نيوان گرده كانى جه ليلدا
زه حمه تي كيشاوه. هه ر كه سيك ناوي مه سيح
ده هينييت، پيوسته به جور يك كار بكات كه
ئهوانى تر به بينينى كار ه باشه كانى، بينه هوى
شكومهندي دروستكه ر و فريادره سي خويان.

زور يك خويان له پيشكه شكر دنى
به خششه كانيان بو خزمه تگر دنى مه سيح بي به ري
كردو وه، چونكه ئهوانى ديكه خاوه نى وه قف و

سوودی بالآتر بوون. ئهو بۆچوونه زال بووه که
تهنیا ئهوانهی بههرهمهندن به تایبهتی پئویسته
تواناکانیان بۆ خزمهتی خودا پیرۆز بکهن. زۆر
کەس تیگه‌یشتوون که بههره‌کان ته‌نها به
چینیکی دیاریکراوی دلخواز دهرین به‌دهر
له‌وانی دیکه که بیگومان بانگه‌یشت ناکریت بۆ
ئهوهی به‌شداری له زه‌حمهت و پاداشته‌کاندا
بکهن. به‌لام له مه‌سه‌له‌که‌دا به‌و شیوه‌یه
نوینه‌رایه‌تی نه‌کراوه. کاتیکی خاوه‌ن ماله‌که
خزمه‌تکاره‌کانی بانگ کرد، کاره‌کانی خوی به
هه‌ر پیاویکی ده‌دا.

ره‌نگه به رۆحیکی پر له خۆشه‌ویستییه‌وه
زه‌لیترین ئه‌رکه‌کانی ژیان ئه‌نجام بده‌ین "وه‌ک
چۆن بۆ یه‌زدان. " کۆلۆسیان ۲۳:۳. ئه‌گه‌ر
خۆشه‌ویستی خودا له دلدا بی‌ت، ئه‌وا له ژیاندا

دهر دهكهوئيت. بوئي شيريني مهسيح دهور همان
دهدات و كاريگهريمان بهرز دهبيتهوه و
بههكهدار دهبيت.

تو نابيت چاوهرئي بونه گهورهكان بكهيت يان
چاوهرئي تواناي نائاسايي بكهيت پيش نهوهي
بچيته سهر كار بو خودا. پيوست ناكات بير
لهوه بكهيتهوه كه جيهان چيت لئدهزانيت. نهگهر
زياني روظانته شايهتخالي پاكي و دلسوزي
ئيمانهكت بيت و نهواني تریش قضاعتيان
ههبيت كه تو نارهزوي سووديان بو دهكهيت،
ههولكهانت به تهواوي لهدهست ناچن.

خوبهزلزانترين و ههزار ترين شاگردهكاني عيسا
دهتوانيت نيعمهتتيك بيت بو نهواني تر. لهوانهيه
نهوان درك بهوه نهكهن كه هيچ چاكهيهكي

تایبەت دەکەن، بەلام بە کاریگەری نائاگایی
خۆیان لەوانەیه دەست بە شەپۆلی نیعمەت بکەن
کە فراوانتر و قوولتر دەبنەوه، و ئەو ئەنجامە
بەختەوەرانیە کە پەنگە هەرگیز نەزانن تا
پۆژی پاداشتی کۆتایی. هەست ناکەن و نازانن
کە هیچ شتێکی گەورە دەکەن. مەرج نییه خۆیان
بە دڵپراوکی لەبارە ی سەرکەوتنەوه ماندوو
بکەن. تەنیا دەبی بە هێمنی بچنە پیشەوه، بە
دۆسۆزی ئەو کارە بکەن کە پەروەردگاری خودا
بۆی دیاری دەکات و ژیاانیان بپهۆدە ناییت.
پۆحی خۆیان زیاتر و زیاتر گەشه دەکات و
دەبیته هاوشیوهی مەسیح؛ ئەوان لەم ژیااندا
لەگەڵ خودادا کارکەرن و بەم شیوهیه گونجاون
بۆ کاری بالاتر و خۆشی بی سێبەری ژیاانی
داهاتوو.

بهشی ۱۰ - ناسینی خودا

زورن ئهو ریگیانهی که خودا بهدوایدا
دهگهریت خوی به ئیمه بناسینیت و بمانخاته
پهوهندی لهگهل خویدا. سروشت بهبی وهستان
لهگهل ههستهکانمان قسه دهکات. دلی کراوه
سهرسام دهبیت به خوشهویستی و شکومهندی
خودا وهک له ریگی کارهکانی دهستهکانیهوه
دهردهکهویت. گوئی گوئیگر دهتوانیت له ریگی
شتهکانی سروشتهوه گوئیستی پهوهندییهکانی
خودا بیت و لئی تیگات. کیلگه سهوزهکان، داره
بهرزهکان، گولهبهروژه و گولهکان، ههوری
تیپهرین، بارانبارین، کانیی زهق و زهق،
شکومهندی ئاسمانهکان، قسه لهگهل دلمان
دهکهن و بانگهیشتمان دهکهن بو ئاشنابوون بهو
کهسهی که ههموویان دروستکردوه.

رزگار کهرمان وانه بهنر خهکانی به شتهکانی
سروشتهوه بهستهوه. دار و بالنده و گولی دۆل و
گرد و دهریاچه و ئاسمانه جوانهکان و ههروهها
رووداو و دهوروبهری ژیانی روژانه،
ههموویان پهیههست بوون به وشهی راستیهوه،
بو ئهوهی وانهکانی بهم شیوهیه زورجار بن
تهنانهت لهناو خهمی سهرقالی ژیانی
زهحمهتکیشانی مروّفا، بیری هینایهوه.

خودا دهیویست مندالهکانی قهدری کارهکانی
بزائن و دلخۆش بن بهو جوانیه ساده و
بیدهنگانهی که ماله زهمینیهکهمانی پی
پرازاندووتهوه. ئهو عاشقی جوانهکانه و له
سهرووی ههموو ئهو شتانهی که له دهرهوه
سهرنجر اکیشن جوانی کارهکتهری خوْشدهوئیت؛

ئەو دەيوست پاكى و سادەيى، نىعمەتە
بىدەنگەكانى گولەكان بچىنين.

ئەگەر ئىمە تەنھا گوى بگرين، كارە
دروستكراوہكانى خودا وانەي بەنرخى
گوپرايەلى و متمانەمان پىدەبەخشن. لە
ئەستىرەكانەوہ كە لە رپرەوى بى شوينپياندا لە
بوئشايى ئاسماندا لە تەمەنىكەوہ بو تەمەنىكى تر
رپرەوى ديارىكراوى خوئيان پەپرەو دەكەن، تا
دەگاتە خولەكترين ئەتۆم، شتەكانى سروشت
گوپرايەلى ويستى دروستكەرن. وە خودا
گرنگى بە ھەموو شتىك دەدات و ھەموو ئەو
شتانەي كە دروستى كردووہ بەردەوام دەكات.
ئەو كەسەي بە دريژايى گەورەيى جىھانە بى
ژمارەكان بەرز دەكاتەوہ، لە ھەمان كاتدا
گرنگى بە پىداويستىيەكانى ئەو گوچكە قاوہىيە

بچو و که دهدات که بهی ترس گورانییه
زه لیله کهی دهلیت. کاتیک مروقه کان دهچنه
دهر هوه بو زحمهتی رورانهیان، وهک کاتیک
سهرقالی نویژن؛ کاتیک شهوانه پالده کهون و
بهیانیان ههستن؛ کاتیک دهوله مهند له
کوشکه کهی خویدا ئاهنگ دهگیریت، یان
کاتیک ههژار مندالهکانی له دهوری تهخته
کهمه که کوده کاتهوه، هه ریه کهیان به ناز هوه
له لایهن باوکی ئاسمانییه وه چاودیری دهکرین.
هیچ فرمیسکیک نارژیت که خودا ههستی پی
نهکات. هیچ زه دهخه نهیه که نهوه
نیشانهی نه دات.

ئه گهر ئیمه به تهواوی باوهرمان بهم شته
هه بییت، هه موو دلهر او کئییه نار هواکان رهت
دهکرینه وه. ژیانمان نهوهنده پر نه ده بوو له

نائومیدی وهک ئیستا؛ چونکه هه‌موو شتیک، چ
گه‌وره بیټ یان بچووک، له دهستی خودادا
ده‌مینیته‌وه، که به‌هۆی زۆری خهم و
په‌ژار هیه‌کانه‌وه سه‌ری لی شیوا نییه، یان به‌هۆی
قورساییه‌کانیانه‌وه سه‌ری سوپ نابیت. پاشان
پئویسته چیژ له پشوویه‌کی رۆح و ه‌ر بگرین که
زۆریک له میژه نامۆ بوون پئی.

وهک چۆن هه‌سته‌کانت له خو‌شه‌ویستییه
سه‌رنجر اکیشه‌کانی زه‌ویدا دلخۆش ده‌بن، بیر
له‌و جیهانه بکه‌ره‌وه که له داها‌تو‌ودا دیت، که
هه‌رگیز خراپه‌کاری گونا‌ه و مردن نازانیت؛ که
رووخساری سروشت چیت‌ر سیبهری نه‌فره‌ت
له‌بهر ناکات. با خه‌یالت وینه‌ی مالی
رزگار بو‌وه‌کان بیټ، و له‌بیرت بیټ که
شکو‌مه‌ندتر ده‌بیټ له‌وه‌ی گه‌شاوه‌ترین خه‌یالت

دهتوانیت وینا بکات. له بهخششه
جوړ او جوړه کانی خودا له سروشتدا دهینین بهلام
کالترین درهوشاوهی شکومندی نهو.
نووسراوه: «چاو نهیبینیوه و نه گوی نهیبیستوه
و نه چوه ناو دلی مرؤقهوه، نهو شتانهی که
خودا بو نهوانهی خوشیان دهویت نامادهی
کردوه.» یهکهمی کورنتیوس ۲: ۹.

شاعیر و سروشتناس زور شتیان ههیه لهسر
سروشت، بهلام نهوه مهسیحیه که به بهرترین
قدرزانی چیژ له جوانیهکانی زهوی
وهردهگریت، چونکه کاری دهستی باوکی
دهناسیتهوه و خوشهویستییهکهی له گول و
دارستان و درهختدا ههست پیدهکات. کس
ناتوانیت به تهواوی گرنگی گرد و دول،

رۈوبار و دەريا بزانىت، كە وەك دەربىرىنى
خۆشەويستى خودا بۇ مروڧ سەيرىيان ناكات.

خودا لە رېگەي كارە پەروەردگار يىهكانى و لە
رېگەي كارىگەرى رۇحى خۆي لەسەر دل
قسەمان لەگەل دەكات. لە بارودۇخ و
دەوروبەرمان، لەو گۆرانكار يانەي كە رۆژانە
لە دەوروبەرمان پروودەدەن، رەنگە وانە
بەنرخەكان بدۆزىنەو ئەگەر دلمان تەنھا كراوہ
بىت بۇ تىگەشتىيان. زبور نووسەكە بە
شوينكەوتتى كارەكانى پەروەردگارى خودادا
دەگەرپىت، دەلىت: "زەوى پرە لە چاكەي
يەزدان". واتە: ھەركەسىك دانا بىت و ئەم
شتانە بپاريزىت، ئەوا لە مېھربانى يەزدان
تېدەگات. زبور ۳۳: ۵؛ 107:43.

خودا به قسه‌ی خو‌ی قسه‌مان له‌گه‌ل ده‌کات.
لیرهدا به دیری پروونتر ئاشکرابوونی
کاره‌کتیری ئهو و مامه‌له‌کانی له‌گه‌ل مرۆقه‌کان
و کاری گهورهی رزگارکردنمان هه‌یه. لیرهدا
میژووی پیاوسالار و پیغمبهران و پیاوه
پیرۆزه‌کانی تری کۆن له‌بهرده‌ماندا کراوه‌یه.
ئهو‌ان پیاو بوون که "وه‌ک ئیمه‌ ملکه‌چی هه‌ز و
خولیا‌یه". یاقوب ۱۷: ۵. ده‌بینین چۆن له‌ ریگه‌ی
بیهیواییه‌کانی وه‌ک خو‌مانه‌وه‌ خه‌باتیان کردوه،
چۆن وه‌ک ئیمه‌ کهوتنه‌ ژیر تاقیکردنه‌وه‌ و
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جاریکی دیکه‌ دلیان گرته‌وه‌ و له
ریگه‌ی نیعمه‌تی خوداوه‌ سه‌رکهوتنیان
به‌ده‌سته‌ینا؛ ئیمه‌ش له‌ هه‌ولدانمان بو
راستودروستی هانده‌درین. له‌ کاتی‌کدا
ده‌خوینینه‌وه‌ ده‌رباره‌ی ئهو ئه‌زمونه
به‌نرخانه‌ی که پێیان دراوه‌، له‌و پرووناکی و

خۆشەوێستی و نێعمەتەتی که هی ئەوان بوو ه که
چیزیان لێ وەربگرن، و لەو کارانەتی که له
رێگەتی ئەو نێعمەتەتی که پێیان دراو ه ئەنجامی
دەدەن، ئەو رۆحەتی که ئیلامبەخش بوو ه بۆیان
بأیسهی هاوشیو هکردنی پیرۆز له دلماندا و...
ئارەزووی ئەو هتی له کارەکتەر دا و هک ئەوان
بیت- و هک ئەوان بۆ ئەو هتی له گەل خودادا
برۆن.

عیسا سەبارەت به کتیبه پیرۆز هکانی پهمانی
کۆن وتی، - و چەندە زیاتر راسته سەبارەت به
نوئ، - "ئەوانانەن که شایهتەحالی من دەدەن"،
رەزگار کەر، ئەو رەزگار کەر هتی که هیواکانمان بۆ
ژیانی هەتا هەتایی تیبدا سەنتەر ه. یۆحەنا ۵: ۳۹.
بهلئ، تەواوی کتیبی پیرۆز باسی مەسیح
دەکات. له یهکەم تۆماری دروستکردنەو ه-

چونکه "بهیئ نئو هیچ شتیک دروست نهبووه
که دروستکرا بیت" - تا بهلینی کوتایی،
"سهیرکه، من خیرا دیم"، ئیمه خهریکی
خویندنهوهی کارهکانین و گوئی له دهنگی نئو
دهگرین. یوحنا ۱:۳؛ پەخشانی ۲۲: ۱۲. ئەگەر
دهتهوئیت لهگهڵ رزگار کهر ئاشنا بیت، کتیبی
پیرۆز بخوینەر هوه.

ههموو دل پر بکه له قسهکانی خودا. ئەوان
ئاوی زیندوون، تینوئیتی سووتاوی تو
دهکوژیننهوه. ئەوان نانی زیندوون له ئاسمانهوه.
عیسا پرایدهگهیهنیت: «ئەگەر گوشتی کوری
مرۆف نهخۆن و خوینی نئو نهخۆنهوه، ژیانتان
له خۆتاندا نییه.» وه خۆی روون دهکاتهوه که
دهلئیت: «ئهو قسانهی که پیتان دهلیم، روحن و
ژیانن.» یوحنا ۶:۵۳، ۶۳. جهستهمان لهو

شتانه دروست دهبیت که دهیخوین و دهیخوینهوه؛
و وهک چۆن له ئابووری سروشتیدا، به ههمان
شیوه له ئابووری پړوچیدا: ئهوه ئهوهیه که ئیمه
بیری لیدهکهینهوه که تۆن و هیژ دهدات به
سروشتی پړوچیمان.

تهوهری رزگار بوون یهکیکه که فریشتهکان
ئاره زوی ئهوه دهکن سهیری بکن؛ زانست و
گۆرانی رزگار کراوهکان دهبیت به دریزایی
سهردهمه بیوچانهکانی ئهبدی. ئایا ئیستا شایهنی
بیرکردنهوه و لیکۆلینهوهی ورد نییه؟ رحمهتی
بیکۆتایی و خوشهویستی عیسا، ئهوه قوربانیهی
که بهناوی ئیمهوه دراوه، داوای جددیتترین و
ریزلینانهترین رهنگدانهوهی دهکات. پیویسته
لهسهر سیفتهی فریادرس و شهفاعةتکاری
ئازیمان بمینینهوه. پیویسته بیر له ئهرکی ئهوه

کەسە بکەینەوێه که هاتووێه بۆ رزگارکردنی
گەلەکەهێ له گوناهاهەکانیان. بەم شیوەیه بیر له
تەوهره ئاسمانیهکان دهکەینەوێه، ئیمان و
خۆشهویستیمان بههێزتر دهبێت، دوعاکانمان
زیاتر و زیاتر له لایهن خوداوێه قبول دهکریین،
چونکه زیاتر و زیاتر تێکەڵ به ئیمان و
خۆشهویستی دهبن. زیرهک و به پەرۆش دهبن.
متمانەهێ بهردهوامی زیاتر به عیسا دهبێت، و
ئەزموونیکی رۆژانه و زیندوو له هێزی ئەودا
بۆ رزگارکردنی تا کۆتایی هەموو ئەوانەهێ که
دینه لای خودا له لایهن ئەوهوه.

له کاتیگدا که ئیمه بیر له کاملییهکانی رزگارکەر
دهکەینەوێه، ئارهزووی ئەوه دهکەین که به
تەواوی له وینههێ پاکی ئەودا بگۆردریین و نوێ
ببینەوه. برسیتی و تینویتی رۆح دهبێت بۆ ئەوهی

وهك ئهو كسه بين كه ئيمه دهپهرستين. تا
بیرکردنهو هکانمان زیاتر لهسهر مهسیح بیټ،
زیاتر باسی دهکهین بو ئهوانی تر و نوینهرایهتی
ئهو دهکهین بو جیهان.

ئینجیل تهنیا بو زانا نهووسراوه؛ به پیچهوانهوه
بو خهلكی ئاسایی دارپژراوه. راستیه
گهورهکانی پیویست بو رزگار بوون وهك
نیوهروو پروون دهکرینهوه؛ و کس ههله ناکات و
ریگهی خوی لهدهست نادات جگه لهوانهی که
لهبری ویستی خودا که به پروونی دهرکهوتوو،
شوین حوکی خویان دهکهون.

نابیت شایهتالی هیچ پیاویک وهر بگرین که
کتیبی پیروو فیوری چی دهکات، بهلکو پیویسته
بو خومان قسهکانی خودا بخوینینهوه. نهگهر

رئگه به کسانى دىکه بدهىن بىر کردنه و هکانمان
ئهنجام بدهن، ئهوا وزهى پهککهوته و توانای
گرئدر اومان دهبئت. پههنگه هئزه بهرز هکانى
عهقل بههوى نهبوونى مهشکردن لهسه
بابهتگه لئیک که شایهنى چربوونه و هیان بئت
ئهوهنده بچووک ببهوه که توانای تئگهئشتن له
مانای قوولى وشهى خودا لهدهست بدهن. عهقل
گهوره دهبئت ئهگهر له بهدواداچوونى پهوهندى
بابهتهکانى کتئبى پىروژدا بهکار بهئىرئت،
بهراوردکردنى کتئبى پىروژ لهگهل کتئبى پىروژ
و شته روحيهکان لهگهل روحيهکان.

هئچ شتئیک له خوئندنهوهى کتئبى پىروژ
حيسابکراوتر نييه بو بههئزکردنى عهقل. هئچ
کتئبئىكى تر ئهوهنده بههئز نييه که
بىرکردنه و هکان بهرز بکاتهوه، هئز بدات به

تواناکان، وەک ر استییه فراوان و
بەرزکەرەو هکانی کتیبی پیروژ. ئەگەر قسە
خودا بەو شیوەیەکی که پێویست بوو بخوینرایە،
مروڤهکان فراوانی عەقڵی و ئاڤییهکی
کارەکتەری و سەقامگیری ئامانجیکی دەبوو که
لەم سەر دەمانەدا بە دەگمەن دەبینریت.

بەلام سوودیکی کهم لە خویندنهوی بەپهلهی
کتیبی پیروژدا بە دەست دیت. ر هنگه مروڤ
تەواوی کتیبی پیروژ بخوینیتەوه و لەگەڵ
ئەو هەشدا جوانییەکی نەبینیت یان لە مانای قوول
و شاراوەکی تینەگات. بڕگهیهک که لیکۆلینەوهی
لەسەر دەکریت تا گرنگیههکی بو میشک پروون
دەبیتەوه و پهوهندییهکی به پلانی رزگار یهوه
دیار دەبیت، بەههیهکی زیاتری ههیه له
خویندنهوی زوریک له بابتهکان که هیچ

ئامانچىكى ديار يىكر او يان لىبەر چاۋ نەگرتوۋە و
ھېچ رېنمايىپھەكى ئەر ئىنى بەدەست نەھىنراۋە.
ئىنجىلەكەت لەگەل خۆتدا ھەلبىگرە. وەك چۆن
دەر فەتت بۆ پرەخساۋە بىخوئىنەر ھو؛ دەقەكان لە
بىر ھو ەرى خۆتدا چاك بىكە. تەنانەت لەكاتىكدا
بە شەقامەكاندا دەر پۆيت لەوانەپە پرگەپەك
بىخوئىنەتھو ە و بىرى لى بىكەپتھو ە، بەم شىۋەپە لە
مىشكدا جىگىر بىت.

ئىمە ناتوانىن حىكمەت بەدەست بەھىنن بەبى
گرنگىدانىكى جددى و خوئىدنىھو ەى دو عاكر دن.
بەر استى ھەندىك بەش لە كىتپى پىرۆز زۆر
پروون بۆ ئەھو ەى بە ھەلە تىيگەن، بەلام
ھەندىكى تر ھەن كە ماناكانيان لەسەر پرووكەش
نىپە بۆ ئەھو ەى بە چاۋىك بىپىر ئىن. كىتپى پىرۆز
دەبىت بەراورد بىكرىت لەگەل كىتپى پىرۆز.

پئوښته لیکو لینه و هی ورد و بیر کر دنه و هیه کی
دو عا کر دن هه بیټ. وه نهو جوړه لیکو لینه و هیه به
دهوله مهندي دهر یته وه. وهک چوڼ کانگهر
دهمار هکاني کانزای بهنرخ دهور یته وه که له
ژیر پرووی زه ویدا شار او هن، به ههمان شیوه
نهو کهسهی که به کو لنده ان له قسهی خودادا
دهگهر یت وهک گهنجینهی شار او ه، راستیه کان
به گهوره ترین بهها دهور یته وه، که له روانگهی
گهرانی بیباکانه شار او هن. وشهکانی نیلهامبهخش
که له دلدا بیریان لیده کر یته وه، وهکو چه میک
دهبن که له کانیای ژیانه وه دهر ژین.

هرگیز نابیت کتیبی پیروژ بهبی نویژ
بخوینر یت. پیش نهو هی لاپهر هکانی بکهینه وه
پئوښته داوای رو شنگری رو حی پیروژ
بکهین، و دهر یت. کاتیک نه تانایل هاته لای

عیسا، رزگار کهر هاوار یکی کرد: «ئهو هتا
بهراستی ئیسرا ئیلییه که، که فیلیکی تیدا نییه!»
ناتانائیل وتی: تو له کوپوه من دهناسیت؟ عیسا
وهلامی دایهوه: «پیش ئهوهی فیلیپ بانگت
بکات، کاتیک له ژیر دار ههنجیردا بوویت، تو
بینی.» یوحنا ۱: ۴۷، ۴۸. وه عیسا ئیمهش له
شوینه نهینییهکانی نوژدا دهینیت ئهگهر
بهدوایدا بگهرین بو پروناکی تا بزانی پراستی
چییه. فریشتهکانی جیهانی پروناکی لهگهل ئهو
کسانه دهن که به خوبهزلزانی دلهوه بهدوای
رینمای نیلاهدا دهگهرین.

رۆحی پیروژ رزگار کهر بهرز دهکاتهوه و
شکومندی دهکات. ئهوه ئهرکی ئهوه که مهسیح
پیشکش بکات، پاکی پراستودر وستیه کهی و
ئهو رزگار بوونه گهورهیهی که له ریگی

ئەو ھو ھەمانە. عیسا دەفەر مویت: «ئەو لە من
و ەردەگریت و پیشانان دەدات.» یوحنا ۱۶:
۱۴. پوچی راستی تاکە مامۆستای کاریگەرە بو
راستی ئیلاھی. چون دەبیت خودا ریز لە
رەگەزی مروڤ بگریت، لە کاتیکدا کورەکی
بەخشیو ە بو ئەو ە لە پیناویاندا بمریت و پوچی
خوی دیاری دەکات بو ئەو ە بیته مامۆستای
مروڤ و ریبری بەردەوام!

بهشی ۱۱ - ئیمتيازاتی نوڤژ

له رښگه‌ی سروشت و وه‌حیه‌وه، له رښگه‌ی
په‌روه‌ر دگار ه‌که‌یه‌وه و به‌کار ی‌گه‌ری ر‌و‌حی
خ‌وی، خودا قسه‌مان له‌گه‌ل ده‌کات. به‌لام ئەمانه
به‌س نین؛ هه‌روه‌ها پ‌ی‌ویسته د‌لمان ب‌وی بر‌ی‌ژین.
ب‌و ئەوه‌ی ژیان و وزه‌ی ر‌و‌حیمان هه‌ب‌یت،
پ‌ی‌ویسته په‌یوه‌ندی ر‌استه‌قینه‌مان له‌گه‌ل باوکی
ئاسمانیمان هه‌ب‌یت. ر‌ه‌نگه‌ م‌یشکمان به‌ره‌و ئەو
ر‌اب‌ک‌یش‌ر‌یت؛ ر‌ه‌نگه‌ ب‌یر له‌کاره‌کانی ب‌که‌ینه‌وه،
م‌یهره‌بانیه‌کانی، ن‌یعمه‌ته‌کانی؛ به‌لام ئەمه‌ به
مانا ته‌واوه‌که‌ی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئەودا ن‌یه‌ه. ب‌و
ئ‌وه‌ی له‌گه‌ل خودادا په‌یوه‌ندیمان هه‌ب‌یت، ده‌ب‌یت
شت‌یکمان هه‌ب‌یت ب‌وی ب‌ل‌یین سه‌باره‌ت به‌ژیان
ر‌استه‌قینه‌مان.

نوئڙ كردنهوہی دلہ بؤ خودا وەك بؤ
هاورئيهك. نهك ئهوهی كه پئويسته بؤ ئهوهی به
خودا بزانی كه ئیمه چین، بهلكو بؤ ئهوهی
بتوانین وهریگرین. نوئڙ خودا ناخاته خوارهوه
بؤ لای ئیمه، بهلكو دهمانباته سهرهوه بؤ لای
خوی.

كاتیک عیسا لهسهر زهوی بوو، فیڤری
شاگردهکانی کرد كه چون نوئڙ بکن. ئاراسته
کردوون كه پئداویستییه رۆژانهکانیان لهبهردهم
خودادا بخهنه پروو، و ههموو خهمی خویان
بخهنه سهری. وه ئهو دلنیایهی كه پئی بهخشیون
كه داواکارییهکانیان دهبیستریت، دلنیایه بؤ
ئیمهش.

عیسا خوی له کاتیځدا له نیو مروځهکاندا
 نیشتهجی بوو، زورجار له نویژدا بوو.
 رزگار کهرمان خوی لهگهل پیداویستی و
 لاوازییهکانمان ناساند، بهو پییهی بوو به
 داواکهر، داواکار، بهدوای پیداویستییه نوییهکانی
 هیژدا له باوکی دهگهرا، تا به ئامادهکار پیهوه بیته
 دهرهوه بو ئهرک و تاقیکردنهوه. ئهو له ههموو
 شتیځدا نمونهی ئیمهیه. ئهو برایهکه له
 لاوازییهکانماندا، "له ههموو خالیځدا وهک ئیمه
 تاقی دهکریتهوه؛" بهلام وهک بی گوناهاهکه
 سروشتی ئهو له خراپه پاشهکشهی کرد؛
 بهرگهی ململانی و ئهشکهنجهی رۆحی گرت له
 دونیای گوناها. مروځایهتییهکهی نویژی کرده
 پیویستی و ئیمتیازیک. ئاسودهیی و خووشی له
 هاوبهشی لهگهل باوکیدا دوزیهوه. وه ئهگهر
 رزگار کهری مروځهکان، کوری خودا، ههستی

به پښوېستې نوښتو كړد، چهنده زياتر مروقه فانيه
لاواز و گوناهارهكان ههست به پښوېستې نوښتو
پر له گهرمي و بهر دهوام بكهن.

باوكي ئاسمانيمان چاوهرپي ئهوه دهكات كه
پري نيعمهتهكهيمان پي ببهخشيت. ئيمتيازپي
ئيميه كه تارادهپهكي زور له كانياوي
خوشهويستې بي سنووردا بخوينهوه. چ
سهرسور هينره كه ئيمه ئهوهنده كه نوښتو
دهكهين! خودا ئاماده و ئامادهپه گوي له دعاي
دلسوزي خوبهزلزانتريين مندالهكاني بگريت،
لهگهل ئهوهشدا دوودليپهكي زور ئاشكرا له
لايبن ئيمهوه ههپه بو ئهوهي خواستهكانمان به
خودا بناسينين. فرشتهكاني ئاسمان چي بير له
مروقه بيدهسه لاتهكاني ههزار دهكهنهوه، كه
ملكهچي تاقيردنهوهن، له كاتيكدا دلي خوداي

خۆشهويستی بېكوتايى تامه زروى ئهوانه،
ئامادهيه زياتر لهوى كه دهتوانن داواى بكن
يان بيري لئيكه نهوه، پييان بدات و له گهڻ
ئوهشدا ئوهنده كه نويز دهكن و واين ههيه
ئيماني كه؟ فرشتهكان زور حهز به كرنوش
بردن له بهر دهم خودادا؛ ئهوان زور يان
خوشدهوييت له نزيك ئهو بن. ئهوان هاوبهشى
له گهڻ خودا به بهر ترين خوشى خويان دهزانن؛
و له گهڻ ئوهشدا مندا لاني زهوى كه ئوهنده
پيوستيان بهو يارمهتويه ههيه كه تنها خودا
دهتوانيت بيدات، پيدهچييت رازى بن له روپشتن
به بى پرووناكى روحي ئهو، هاو ريهتى
ئاماده بوونى.

تاريكى خراپهكار ئهوانه دهگرپتهوه كه
كه متهر خهمن له نويز كردن. وهسوهسه

چرپه چرپه کانی دوژمن بو گوناھیان
رادە کیشیت؛ و ھەمووی لەبەر ئەو ھێبە کە ئەوان
سوود لەو ئیمتیازاتانە وەرناگرن کە خودا لە
دانانی خودایی نوێژدا پێی بەخشیون. بوچی کور
و کچانی خودا دوودل بن لە نوێژکردن، لە
کاتی کدا نوێژ کلیلی دەستی ئیمانە بو کردنەو ھی
کوگی ئاسمان، کە سەرچاوە بێسنوورە کانی
ھەموو تواناکان لە کویدا بە خەزن دەکرین؟
بەبێ دوای بێوچان و سەیرکردنی بە پەرۆش
مەترسی ئەو ھەمان لەسەرە کە بێباکانە بین و لە
پریگای راست لابدەین. نەیار بەردەوام
ھەوڵدەدات پریگای کورسی میھرەبانی بەر بەست
بکات، بو ئەو ھی بە پارانەو و باوەر پێکی
زۆر ھوہ نیعمەت و ھێز بە دەست نەھینین بو
بەرھنگار بوونەو ھی تاقیکردنەو ھ.

هه‌ندیک مهرج هه‌یه که ره‌نگه چاوهری ئه‌وه
بین که خودا گوئیستی دو عاکانمان بیٚت و
وه‌لامی بداته‌وه. یه‌کیک له‌یه‌که‌م له‌وانه ئه‌وه‌یه
که هه‌ست به‌پئوئیستی خو‌مان ده‌که‌ین به
یارمه‌تی له‌لایهن ئه‌وه‌وه. به‌ئینی داوه: «ئاو
به‌سه‌ر ئه‌و تینوو یه‌دا ده‌رژم، لافاویش به‌سه‌ر
زه‌وی وشکدا ده‌رژم». ئیشایا ۴۴:۳. ئه‌وانه‌ی
برسی و تینووی راستودروستی و تامه‌زرۆی
خودان، ره‌نگه‌ دانیابن له‌وه‌ی که تیر ده‌بن. دل
ده‌بیٚت کراوه بیٚت بو کار یگه‌ری رۆح، یان
نیعه‌تی خودا وه‌ر ناگیریت.

پئوئیستی به‌گه‌وره‌که‌مان خوی ئارگومینتیکه و به
قه‌سه‌خۆشترین شیوه به‌ناوی ئیمه‌وه داوای
لئبور دن ده‌کات. به‌لام یه‌زدان ده‌بیٚت به‌دوایدا
بگه‌رین بو ئه‌وه‌ی ئه‌م کارانه‌مان بو بکات.

دهفر مویت داوای بکه، پیت دهریت. وه «ئهو
کسهی بهزی به کورهکی خوی نهدا، بهلکو
له پیناو ههمو ماندا رادهستی کرد، چون لهگهل
خویدا به نازادی ههمو شتیکمان پی نادات؟»
مهتا ۷:۷؛ رومیان ۸:۳۲.

ئهگهر له دلماندا سهیری خراپهکاری بکهین،
ئهگهر به هر گوناھیکی ناسراو وه بچهسپینین،
یهزدان گویمان لیناگریت؛ بهلام دوعای رۆحی
توبهکار و پشیمان ههمیشه قبول دهریت.
کاتیک ههمو هله ناسراو هکان راست
دهکرینهوه، لهوانهیه باوهرمان بهوه ههویت که
خودا وهلامی داواکارییهکانمان دهداتهوه.
شایستهیی خومان هرگیز دستخوشیمان لی
ناکات بو نیعمهتی خودا؛ ئهوه شایستهیی عیسایه
که رزگارمان دهکات، خوینی ئهو که پاکمان

دهكاتوه؛ بهلام ئيمه كاريمان ههيه له
پابهنبوون به مهرجهكاني وهرگرتن.

توخمىكى ترى نويزى زال ئيمان. واته: (ئهو
كسهى دپته لاي خودا دهبيت باوهرى بهوه
ههبيت كه ئهو بوونى ههيه و پاداشتدهرى ئهو
كسانهيه كه به پهر وشهوه بهدوايدا دهگهرين).
عيرانبيهكان ۱۱: ۶. عيسا به شاگردهكاني
گوت: «ههر شتيك كه ئارهزوى دهكهن،
كاتيك نويز دهكهن، باوهر بكهن كه
وهر يدهگرن، ئينجا بهدهستتان دههينن.» مارك
۱۱: ۲۴. ئايا ئيمه به قسهى ئهو دهيگرين؟

دنيايي فراوان و بى سنوره، ئهو وهفاده كه
بهئيني داوه. كاتيك ئيمه ئهو شتانه وهر ناگرين
كه داواى دهكهن، لهو كاتهى كه داواى دهكهن،

هېشتا دهبیت باوهرمان بهوه ههبیت که
پهروهردگار گوئی لیدهگریت و وهلامی
دو عاکانمان ده داتهوه. ئیمه ئهوهنده ههله و
کور تبیین که هه ندیک جار داوای شتیک
دهکهین که نیعمهتیک نهبن بو ئیمه و باوکی
ئاسمانیمان به خوشهویستییهوه وهلامی
دو عاکانمان ده داتهوه به پیدانی ئهوهی که بو
بهرزترین چاکه مان دهبیت- ئهوهی ئیمه خو مان
ئاره زوی دهکهین ئهگر به بینینی روشنگری
خودایی بتوانین هه موو شتهکان وهک خو یان
ببینین. کاتیک وا دیاره دو عاکانمان وهلام
نهدراونه تهوه، دهبیت به بهلینه کهوه بچه سپینین؛
چونکه به دنیاییهوه کاتی وهلامدانهوه دیت و
ئهو نیعمهته و هرده گرین که زور پیوستمانه.
بهلام بانگه شهی ئهوه بکهین که نوپژ هه میسه
بهو شیوهیه و بو ئهو شته تایبه تهی که ئیمه

ئارەزوی دەکەین وەلام دەدریتهوه، گریمانەیه.
خودا زۆر دانایە بۆ ئەوهی هەڵە بکات، زۆر
باشە بۆ ئەوهی هەر شتیکی چاکە لەو کەسانە
رەبگریت کە راست دەروڤن. پاشان مەترسە لە
متمانەکردن پێی، هەرچەندە وەلامی دەستبەجیی
دو عاکانت نابینیت. پشت بە بەلینی دانیای ئەو
بەستە کە دەلێت: "داوا بکە، پیت دەدریت".

ئەگەر بە گومان و ترسەکانمانەوه ئامۆژگاری
بکەین، یان هەولێ چارەسەرکردنی هەموو
شتیک بەهین کە ناتوانین بە پروونی ببینین، پێش
ئەوهی ئیمانمان هەبیت، سەرلێشیواویەکان تەنها
زیاد و قوولتر دەبنەوه. بەلام ئەگەر بێینە لای
خودا، هەست بە بێدەسەلاتی و وابەستەیی
بکەین، وەک چۆن بەراستیین، و بە ئیمانێکی
خۆبەززان و متمانەپێکراو هوه خواستەکانمان

بهو کسه بناسینین که ز انستهکهی بی سنوره و
هموو شتیک له دروستکراوهکاندا دهبینیت و به
ئیراده و قسهی خوئی هموو شتیک
بهریوهدهبات، دهتوانیت و ئاگاداری هاوارمان
دهبیت، و ریگه به پرووناکی دهوات له دلماندا
بدرهوشیتهوه. له ریگهی دو عای دلسوزانهوه
دهگینه پهیهندی لهگهل عهقلی بیکوتاییدا.
لهوانیه لهو کاتهدا هیچ بهلگهیهکی
سهرنجر اکیشمان نهبیت که پرووخساری
رزگار کهر هکمان له بهزهیی و خوشهویستیدا
بهسهرماندا بچهمیتهوه، بهلام ئهمه تهنانهت
ههروایه. لهوانیه ههست به دهست لیدانی
بینراوی ئهونهکین، بهلام دهستی ئهوله
خوشهویستی و ناسکییهکی بهزهپیداردا
لهسهرمانه.

كاتېك دېين داواي رَحْمَت و نِعمَت له خودا
 بكهين پيوسته رُوحي خَوْشهوښتې و لېبور دن
 له دلي خوماندا هبېت. چوَن دهتوانين دوعا
 بكهين و بلېين: "له قهرزهكانمان خَوْشبه، وهك
 چوَن ئيمه له قهرزدارهكانمان خَوْش دهبين"، و
 لهگهل ئهوهشدا رُوحيكي لېنهبور دنمان بهسردا
 بسهپېنين؟ مهتا ۶:۱۲. ئهگهر چاوهړي
 گوږگرتن له دوعاكانې خومان دهكهين دهبېت به
 ههمان شيوه و به ههمان راده له كهساني تر
 خَوْش بين كه هيوادارين لېخوَشبوونمان هبېت.
 كوَلنهان له نوږدا كراوه به مهرجي وهرگرتن.
 دهبېت ههميشه نوږت بكهين ئهگهر له ئيمان و
 ئهزموندا گهشه بكهين. ئيمه دهبي "له نوږدا
 خيرا بين"، "بهردهوام بين له نوږدا، و به
 سوپاسهوه له ههمان شتدا چاودېري بين."

رۆمیان ۱۲: ۱۲؛ کۆلۆسیان ۲: ۴. پەترۆس
ئامۆژگاری باوەرداران دەکات کە "ئاگادار بن و
ئاگادار بن تا نوێژ". یەكەمی پەترۆس ۷: ۴.
پۆلس ئاراستە دەکات، "له ههموو شتیکدا به
نوێژ و پارانەوه لهگهڵ سوپاسگوزاری
داواکار یهکانتان به خودا بناسینن." فیلیپیان ۶: ۴.
یه هودا ده‌ئیت: «به‌لام ئیوهی خوشه‌ویست، به
رۆحی پیروژ نوێژ بکهن، خۆتان له
خوشه‌ویستی خودادا بپاریزن.» یه هودا ۲۰،
۲۱. نوێژی بی و هستان یه‌کگرتنی نه‌شکاوی
رۆحه له‌گهڵ خودا، به‌جۆریک ژیان له خوداوه
ده‌رژیته ناو ژیانمانه‌وه؛ و له ژیانمانه‌وه پاکی و
پیروزی ده‌رژیته‌وه بۆ لای خودا.

پێویستی به کۆششکردن ههیه له نوێژدا؛ با هیچ
شتیک ریگرت لێ نه‌کات. ههموو هه‌ولێک بده

بۆ ئەوەی هاوبەشی نیوان عیسا و رۆحی خۆت
به کراوهی بمیڤیتتهوه. بهدوای ههموو
دەرفهتیکدا بگهڕی بۆ ئەوەی بچیتە ئەو شوینە
که نوێژکردن خوی پیکراوه. ئەوانە
بهراستی بهدوای هاوبەشی لهگهڵ خودادا
دهگهڕین له کۆبوونهوهی نوێژدا دهبینین،
داسۆز بۆ جیههچیکردنی ئهرکی خویان و به
جددی و دلهراوکی بۆ دروینەکردنی ههموو ئەو
سوودانە که دهتوانن بهدهستی بهین. ههموو
دەرفهتیک باشتر دهکهن بۆ دانانی خویان له
شوینە که بتوانن تیشکی پرووناکی له
ئاسمانهوه وهر بگرن.

پۆیسته له باز نهی بنهمالهدا نوێژ بکهین، له
سهرووی ههمووشیانهوه نابیت نوێژی نهینی
پشتگویی بکهین، چونکه ئەمه ژیاڤی رۆحه.

مه حاله رۆح گهشه بکات له کاتی کدا نوێژ
 پشتگویی خراوه. تهنها نوێژی خیزان یان گشتی
 بهس نییه. له تهنیایدا با رۆح بهرووی چاوی
 پشکنینی خودادا کراوه بێت. نوێژی نهینی تهنها
 له لایهن خودای گوئیستی نوێژهوه گوئی لی
 بگریت. هیچ گوچکهیهکی کنجکاو نییه که
 باری ئهو جووره داواکاریانه وهر بگریت. له
 نوێژی نهینیدا رۆح ئازاده له کاریگهرییهکانی
 دهووروبهر، دووره له وروژاندن. به ئارامییهوه،
 بهلام به گهرمی، دهستی بو دواي خودا درێژ
 دهکات. شیرین و بهردهوام دهبیت ئهو
 کاریگهرییهی که لهو کهسهوه سهرچاوه دهگریت
 که به نهینی دهبینیت، گوئی کراوهیه بو
 گوئیگرتن لهو دوعايهی له دلهوه سهر ههلهدات.
 به باوهریکی ئارام و ساده رۆح هاوبهشی لهگهڵ
 خودادا دهگریت و تیشکی رووناکی خودایی بو

خوی کۆدهکاتهوه بۆ بههیزکردن و
بهردهوامبوونی له مملانی لهگهڵ شهیتاندا. خودا
تاوهری هیزمانه.

لهناو دۆشهکهکهتدا نوێژ بکه، لهکاتیگدا به کاری
رۆژانهتدا دهرویت با دلت زورجار بهرز بێتهوه
بۆ لای خودا. بهم شیوهیه بوو که ههتوخ لهگهڵ
خودادا رویشت. ئهم دوعا بێدهنگانه وهک
بخوریکی بهنرخ لهبهردهم تهختی نیعمهتدا
ههلهستن. شهیتان ناتوانیت بهسهر ئهو کهسهدا
زال بێت که دلی بهم شیوهیه لهسهر خودا
دهمیڤیتهوه.

هیچ کات و شوینیکی نییه که تێیدا نهگونجاو بێت
داواکارییهک پیشکesh به خودا بکریت. هیچ
شتیک نییه ریگریمان لی بکات که دلمان بهرز

بکھینہوہ بہ رۆحی نوژی جددی. لہناو
قہرہبالغی شہقامہکھدا، لہ ناوہراستی خہریکی
بازرگانیدا، رہنگہ داواکاریہک بۆ خودا بنیرین
و داوای پینمایى خودایی بکھین، وہک چۆن
نہحمیای کرد کاتیک داواکاریہکھی لہبہردہم
پاشا ئہرتہشہقہسدا کرد. رہنگہ لہ ہہر شوینیک
بین دۆشہکیکی کۆمۆنۆس بدۆز ریتہوہ. پیویستہ
دہرگای دلمان بہردہوام کراوہ بیت و
بانگہیشتناہکمان بہرز بیتہوہ بۆ ئہوہی عیسا
بیت و وہک میوانیکی ئاسمانی لہ رۆحدا
بمینیتہوہ.

ہہرچہندہ رہنگہ کھشیکی پیس و گہندہل لہ
دہور و بہرمان ہہبیت، بہلام پیویست ناکات
میاسماکھی ہہناسہ بدہین، بہلکو رہنگہ لہ
ہہوای پاکی ئاسماندا بژین. رہنگہ ہہموو

دەر گایهک بهر ووی خه یالی ناپاک و بیر کردنه وه
ناپیرۆزهکاندا دابخهین به بهرز کردنه وهی رۆح
بۆ ئاماده بوونی خودا له ریگهی دوعای
دلسۆزانه وه. ئهوانه ی دلایان کرا وهیه بۆ
وهر گرتی پشتیوانی و نیعمهتی خودا، له
کەشیکه پیرۆز تر له کهشوه هه وای زه ویدا دهرۆن
و هاوبهشی بهردهوامیان له گهله ئاسماندا ده بیته.

پێویسته دیدگای جیاواز ترمان هه بیته بۆ عیسا و
تێگهشتنیکه تهواوترمان له به های واقیعه
ئه بهدی ههکان هه بیته. جوانی پیرۆزی
پر کردنه وهی دلی مندالهکانی خودایه؛ و بۆ
ئه وهی ئه مه بهدی بهینریت، پێویسته به وای
ئاشکرا کردنی خودایی شته ئاسمانیهکاندا
بگه رین.

با رُوح بکیشریته دهر هوه و بهر هو سهر هوه، تا
خودا ههناسهیهک له کهشو ههواى ئاسمانیمان پئی
ببهخشیت. لهوانهیه ئهوهنده له خودا نزیك بین
که له ههموو تاقیکردنهوهیهکی
چاوهرواننهکراودا بیرکردنهوهکانمان به
شیوهیهکی سروشتی روو له خودا بکهن وهک
چۆن گولهکه روو له خۆر دهکات.

خواستهکانت، خۆشییهکانت، خهمهکانت،
خهمهکانت و ترسهکانت لهبهردهم خودادا
بهیلهروهه. ناتوانیت بارگرانی لهسهر بکهیت؛
ناتوانیت ئهومانوو بکهیت. ئهوهکهسهی مووی
سهرت ژماره دهکات، بیباک نییه له خواستی
مندالهکانی. واته: یهزدان زۆر بهزهیه و
میهرهبانی ناسکه. یاقوب ۱۱: ۵. دلی
خۆشهویستی ئهوه به خهمهکانمان و تهناهت به

گوتنه کانمان له سهر يان دهست لیده دات. ههموو
شتیک که عقل سهر لیشیو او دهکات بیه بو لای
خوی. هیچ شتیک زور گوره نییه بو نهوهی
بهر گهی بگریت، چونکه جیهانه کان بهرز
دهکاتوه، فسرمانر هوایی ههموو کاروباری
گهر دوون دهکات. هیچ شتیک که به هیچ
شیوه یهک په یوهندی به ناشتیمانوه هه بیته، زور
بچووک نییه بو نهوهی نهو تیبینی بکات. هیچ
بابه تیک له نهز مونه که ماندا نییه که زور
تاریک بیت بو نهوهی بتوانیت بیخوینیتوه؛ هیچ
سهر لیشیو او ییهک نییه که زور قورس بیت بو
نهوهی هه لیکاتوه. هیچ به لایهک ناتوانیت
به سهر که مترین منداله کانیدا بیت، هیچ
دلهر او کییهک ناتوانیت روح هه راسان بکات،
هیچ دلخوشیهک، هیچ نویژیکی دلسوزانه له
لیوه کان رزگاری بیت، که باوکی ناسمانیمان

چاودیری ناکات، یان هیچ گرنگیه کی
دهستبه جیی پینادات. واته: دلشکاو هکان چاک
دهکاته وه و برینه کانیان ده بهستته وه. زبور
۱۴۷:۳. په یوه ندیه کانی نیوان خودا و هر
رؤحیک ئه وهنده جیاواز و پرن وهک ئه وهی
رؤحیکی دیکه له سهر زهوی نه بیته که هاوبه شی
چاودیریکردنی ئه وه بیته، نهک رؤحیکی دیکه
که کوره خوشه ویسته که هی له پیناویدا به خشی بیته.

عیسا فهر مووی: «به ناوی منه وه داوای دهکن،
منیش پیتان نالیم که له باوکتان بو بیاریمه وه،
چونکه باوک خوی خوشی دهوین.» «من ئیوه م
هه لبراردووه: ... بو ئه وهی هر چیه که به ناوی
منه وه داوای له باوک بکن، بیداتی.» یوحنا
۱۶: ۲۶، ۲۷؛ 15:16. به لام نوپژکردن به
ناوی عیسا شتیک زیاتره له تنها باسکردنی

ئەو ناوہ لە سەرەتاو کۆتایی نوێژیکدا. بریتییه لە
نوێژکردن لە مێشک و رۆحی عیسادا، لە
کاتیکیدا ئێمە باوەرمان بە بەلێنەکانی ھەبە و
پشت بە نێعمەتەکی دەبەستین و کارەکانی
بکەین.

خودا مەبەستی ئەوہ نییە کە ھیچ کام لە ئێمە ببە
دەر ویش یان دەر ویش و خانەنشین بین لە دنیا
بۆ ئەوہی خۆمان بۆ عیبادەتەکان تەرخان
بکەین. ژیان دەبێ وەک ژیاکی مەسیح بێت. لە
نیوان شاخ و جەماوەردا. ئەوہی جگە لە نوێژ
ھیچی تر نەکات، بەم زوووانە واز لە نوێژ
دەھێنیت، یان نوێژەکانی دەبێتە رۆتینیکی
فەرمی. کاتیک پیاوان خۆیان لە ژیاکی
کۆمەلایەتی دەر دەھێنن، دوور لە کایەکی ئەرکی
مەسیحی و ھەلگرتنی خاچ؛ کاتیک واز لە

کارکردنی جددی بۆ مامۆستا دههینیت، که بهجدی کاریان بۆ کردوو، بابەتی نوێژ لهدهست دهدهن و هیچ هاندهریکیان نییه بۆ په‌رستن. دو‌عاکانیان ده‌بیته‌ که‌سی و‌ خۆپه‌رستانه‌. ناتوانن سه‌باره‌ت به‌ خواستی مرۆ‌قاییه‌تی یان بنیاتیانی شانشینی مه‌سیح نوێژ بکه‌ن، داوای هێژ بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی کاریان پێیکه‌ن.

ئێمه‌ خساره‌تیک به‌دهست دههینین کاتیک که ئیمتیازاتی یه‌کتر کۆبوونه‌وه‌ بۆ به‌هێژکردن و هاندانی یه‌کتر له‌ خزمه‌تکردنی خودادا پشتگۆی ده‌خه‌ین. راستیه‌کانی قسه‌که‌ی له‌ می‌شکماندا زیندوویی و گ‌رنگی خۆیان له‌دهست ده‌ده‌ن. د‌لمان واز له‌ پرۆشنگه‌ری و وروژاندن دههینیت به‌هۆی کاریگه‌رییه‌ پیرۆزکه‌ره‌کانیانه‌وه‌ و له‌ رۆحانیه‌تدا دابه‌زین ده‌بین. له‌ په‌یوه‌ندیمان وه‌ک

مەسحییەکان زۆر لە دەست دەدەین بە هۆی
نەبوونی هاوسۆزی لە گەل یەکتر. ئەو کەسە
خۆی لە بەرامبەر خۆیدا دادەخات، ئەو پۆسته
پێ ناکاتەوێت کە خۆی دایر شتووێت کە پێویستە.
چاندنی دروستی توخمە کۆمەڵایەتیەکان لە
سروشتی خۆماندا، دەمانباتە ناو هاوسۆزی
لە گەل ئەوانی تردا و ئامرازێ گەشەکردن و
بەهێزکردنە بۆ ئێمە لە خزمەتی خودادا.

ئەگەر مەسحییەکان پێکەوێت کۆببنەوێت، لە گەل
یەکتر باسی خۆشەویستی خودا و راستییە
بەرخەکانی پزگاربوون بکەن، دلی خۆیان تازە
دەبوونەوێت و یەکتر تازە دەبوونەوێت. لەوانەش ئێمە
پۆزانی زیاتر لە باوکی ئاسمانیمان فێر بین،
ئەزموونیکی تازە لە نێمەتە کەمە بە دەست
بەینین؛ پاشان ئارەزووی ئەوێت دەکەین باسی

خۆشەويستى ئەو بىكەين؛ و لەگەل ئەنجامدانى
ئەم كارەدا دلى خۆمان گەرم دەبیتەو و
ھاندەدریٹ. ئەگەر زیاتر بیرمان لە عیسا
دەکردەو و باسى بىكەين، و كەمتر لە خۆمان،
دەبوو زۆر زیاتر لە ئامادەبوونى ئەومان
ھەبیت.

ئەگەر ئیمە بمانەویٹ تەنھا بیر لە خودا بىكەینەو
ھەر ئەو ھەندەى بەلگەمان ھەپە لەسەر
چاودیرىکردنى بۆمان، پىويستە ھەمیشە لە
بیرکردنەو ھەنماندا بىھیلینەو و خۆشحال بىن بە
قەسەکردن لەسەرى و ستایشکردنى. باسى شتە
كاتیھەكان دەكەين چونكە بەرژەو ھەندیمان پىيان
ھەپە. باسى ھاورپىكانمان دەكەين چونكە
خۆشمان دەوین؛ خۆشى و ناخۆشیھەكانمان
بەوانەو بەستر او ھتەو. بەلام ئیمە ھۆكارى بى

سنوور گهوره ترمان ههيه بو خوشويستنى خودا
له خوشويستنى هاوړى زه مينيه كانمان؛ پيوسته
سروشتتيرين شت بيت له جيهاندا كه له ههموو
بیر كړدنه و كانماندا نهو بكهينه په كهه، باسى
چاكه ي نهو بكهين و باسى هيزى نهو بكهين.
نهو به خششه دهوله مهندانه ي كه به خشيوين به
مه به ستى نهو نه بوون بير كړدنه و
خوشه ويستيمان نهو هنده هه لېمژن كه هيجمان
نه بيت بيهين به خودا؛ نهوان به دهوام بو نهون
كه نهومان بير بخه نه و به په يوه ندى
خوشه ويستى و سوپاسگوزار ييه و به
خير خوازي ئاسمانيه مانه و به مان به ستنه و. ئيمه
زور له نزيك ناوچه نزمه كانى زهوى ده ژين. با
چاوه كانمان بهرز بكهينه و بو ده رگاي كراوه ي
پيرو زگاكه له سه ره وه، كه رووناكى شكومهندي
خودا له رووخسارى مه سيحدا ده ره وشيته وه،

له كوڤنهوه يهزدان فهرمانى به ئيسراييل كرد،
كاتيک بو خزمهتکردنى کوڤهبوونهوه، «ئيوه
لهبهردهم يهزدانى پهروهردگار تان نان بخون و
دلخوش دهبن به ههموو ئهوشتانهى که دهستان
پندهدهن، ئيوه و مالهکانتان، که يهزدانى
پهروهردگار تان بهرکهتى پيپهخشيون.”
دووبارهکردنهوهى دووباره ۱۲ : ۷. ئهوهى بو
شکوهمندى خودا دهکريت، به دلخوشى، به
گورانى ستايش و سوپاسگوزارى، نهک به خهم
و تاريكى.

خوداى ئيمه باوکيى ناسک و ميهرهبانه. نابيت
خزمهتهکهى وهک راهينانيكى دلتهزين و
دلتهنگهر سهير بکريت. پيوسته جيگهى
خوشحالى بيت که پهروهردگار بپهرستين و

به‌شداری له کاره‌کانیدا بکه‌یت. خودا نه‌یده‌ویست
 منداله‌کانی که رزگار ییه‌کی زور گهوره‌یان بو
 دابین کراوه، وهک نه‌وه‌ی سه‌ر په‌ر شتیار ی
 نه‌ر کیکی سه‌خت و زحمه‌ت‌کیش بی‌ت، مامه‌له
 بکه‌ن. نه‌و باشت‌رین هاو‌ر پیانه؛ و کاتیک
 ده‌په‌رستن، چاو‌ه‌ری نه‌وه‌ ده‌کات له‌گه‌لیان بی‌ت،
 به‌ر هکه‌ت و دلنه‌وا بییان بدات، دلیان پر بکات له
 خو‌شی و خو‌شه‌ویستی. په‌روه‌ر دگار نار ه‌زوی
 نه‌وه‌ ده‌کات منداله‌کانی دلنه‌وا بی له
 خزمه‌ت‌کردنیدا وه‌ر بگرن و چیژ زیاتر له
 سه‌ختی له کاره‌کانیدا بدوز نه‌وه. نه‌و نار ه‌زوی
 نه‌وه‌ ده‌کات نه‌وانه‌ی دین بو په‌رستنی،
 بیر کردنه‌وه به‌ر خه‌کانی خه‌مخوری و
 خو‌شه‌ویستی نه‌و له‌گه‌ل خو‌یانداه‌بگرن، بو
 نه‌وه‌ی له هم‌وو کاره‌کانی ژپانی روژانهدا

دلخوش بن، تا نيعمه تيان ههبيت بو مامه له كردن
به راستگويي و دلسوزانه له هه موو شتيكدا.

دهبيت له باره ي خاچه وه كو ببينه وه. مهسيح و
ئهو ي له خاچ دراو دهبي تهوهر ي تير امان و
گفتوگو و خوشترين ههستمان بيت. پيوسته
هه موو نيعمه تيك كه له خودا وه وه ريده گر ين له
بیر كردنه وه كانماندا بهيلينه وه، كاتيكيش درك به
خوشهويستيه گهوره كه ي دهكهين، پيوسته
ئاماده بين متمانه به هه موو شتيك بكهين بهو
دهسته ي كه بو ئيمه به بزمار له خاچدا
بهستر او هته وه.

رهنگه روچ به باله كاني ستايشه وه بهر هو
ئاسماني نزيكتر بهر زبيته وه. خودا له دادگا كاني
سه ره وه به گوراني و موسيqa دهپه رستر يت و

لهگهل دهر برینی سوپاسگوزاری خو مان نریک
دهبینهوه له پهرستنی سوپای ئاسمانی. "ئوهی
ستایش بکات، شکومهندی دهکات" خودا. زبور
۵۰:۲۳. با به شادییهکی ریزدارهوه بیینه بهردهم
دروستکه رمان، به "سوپاسگوزاری و دهنگی
ئاواز". ئیشایا ۵۱:۳.

بهشی دوازدهههم- چی بکهین لهگهل گومان

زوریک، به تایبته ئهوانه ی که له ژیانی
مهسیحیدا گهنجن، ههندیگ جار به پیشنیارهکانی
گوماناوییهوه تووشی کیشه دهبن. له کتیبی
پیرۆزدا زور شت ههیه که ناتوانن پرونی
بکهنهوه، یان تهناهت تیبگهن، شهیتان ئهمانه
بهکار دههینیت بو ئهوه ی باوهریان به کتیبی
پیرۆز وهک وهحیهک لهلایهن خوداوه
ههلبشیوینیت. دهپرسن: چون ریگی راست
بز انم؟ ئهگهر بهراستی کتیبی پیرۆز قسه ی
خودایه، چون دهتوانم لهم گومان و
سه رلیشیواویانه رزگارم بیت؟”

خودا ههرگیز داوای باوهرمان لیناکات، بهبی
ئهوه ی بهلگهی پیویست بدات که باوهرمان
لهسه ر بنیات بنیین. بوونی ئهوه، کارهکتیری

ئەو، راستى و راستى قسەكەي، ھەموويان بە
شايەتھالېيەك جىگىر دەبن كە سەرنجى عەقلمان
رادەكېشېت؛ و ئەم شايەتھالېيە زۆرە. لەگەل
ئەوھشدا خودا ھەرگىز ئەگەرى گومانى
لابردووە. ئيمانمان دەبېت لەسەر بەلگە بېت
نەك خۆپېشانمان. ئەوانەي ئارەزووى گومان
دەكەن دەرفەتېان دەبېت؛ لە كاتېكدا ئەوانەي
بەر راستى ئارەزووى زانىنى راستىيەكان دەكەن
بەلگەي زۆر دەدۆزنەو كە باوەرىان لەسەر
دابىن.

مەھالە عەقلى سنووردار بە تەواوى لە
كارەكتەر يان كارەكانى بىكۆتايى تىيگەن. بۆ
تېزترين عەقل، بەرزترين عەقلى خويندەوار،
ئەو بوونە پىرۆزە ھەرگىز دەبېت بە پۆشېنى
نەيىنى بمىنېتەو. «ئايا بە گەران دەتوانى خودا

بدۆزیتەوہ؟ ئایا دەتوانی تا تەواوەتی خودای
گەورە بدۆزیتەوہ؟ بەقەد ئاسمان بەرزە؛ چی
بکەیت؟ قوولتر لە دۆزەخ؛ چی بزانی؟”
ئەیوب ۱۱: ۷، ۸.

پۆلۆسی نێردراوی خودا ھاوار دەکات: «ئەه
قوولایی دەولەمەندی ھەم لە حیکمەت و ھەم لە
زانینی خودا! حوکمەکانی چەندە لێی
ناکوڵریتەوہ، رینگاکانیشی تێپەریون بۆ ئەوہی
بزانی!” رۆمیان ۱۱: ۳۳. بەلام ھەرچەندە
”ھەور و تاریکی دەوری ئەون”،
”راستو دروستی و دادگاییکردن بناغەہی
تەختەکەہیتی.” زبور ۲: ۹۷، ر.ق. تا ئیستا
دەتوانین لە مامەلەکانی لەگەڵ ئیمە تێگەین، و
ئەو پالەنەرانی کہ بەھۆیانەوہ کار دەکات، بۆ
ئەوہی خۆشەویستی و میھرەبانی بیسنوور کہ

یه‌گرتوون له‌گه‌ل هیزیکی بی‌کو‌تاییدا، تی‌گه‌ین.
ئی‌مه ده‌توانین ئه‌ه‌نده له مه‌به‌سته‌کانی تی‌گه‌ین،
ئه‌ه‌نده‌ش بو چاکه‌مانه بزاین؛ و له‌ه‌ش زی‌اتر
ده‌بیت هیشتا متمانه‌مان به‌ه‌سته هه‌بیت که
هه‌موو شتیکی به‌هیزه، ئه‌ه‌ده‌ی که پره له
خۆ‌شه‌یستی.

وشه‌ی خودا وه‌ک سیفه‌تی نووسه‌ری ئیلاهی
خۆی، نه‌ینییه‌کان ده‌خاته‌روو که هه‌رگیز
ناتوانریت به‌ته‌واوی له‌لایه‌ن بوونه‌وه‌ره
سنوورداره‌کانه‌وه تی‌گه‌ن. هاتنه‌ناوه‌وه‌ی گوناوه
بو‌ناو جیهان، جه‌سته‌بوونی مه‌سیح، دووباره
دروسته‌بوونه‌وه، زیندوو‌بوونه‌وه و چه‌ندین بابه‌تی
دی‌که که له‌کتی‌بی پیرۆزدا خراوه‌ته‌روو،
نه‌ینییه‌کی زۆر قوولن بو ئه‌وه‌ی عه‌ق‌لی مرۆف
روونی بکاته‌وه، یان ته‌نانه‌ت به‌ته‌واوی لێی

تییگات. به لام هیچ هوکار یکمان نییه بو
گومان کردن له قسهی خودا چونکه ناتوانین له
نهینییهکانی پهر و هر دگاری نهو تییگهین. له
جیهانی سر و شتیدا بهر دهوام به نهینییهکان دهوره
در اوین که ناتوانین لی تییگهین. زور
خوبهزلزانتترین فورمهکانی ژیان کیشیهک
دهخنه روو که ژیرترین فهیلهسوفهکان
بیدهسه لاتن بو روونکردنهوهی. له ههموو
شوینیک سهر سور هینهر له دهرهوهی کهن
ئییمیه. ئایا پیویسته سهرمان سور میت که بزانی
له جیهانی رو حیدا نهینییهکان همن که ناتوانین
لییان تییگهین؟ سهختی تهنیا له لاوازی و
تهسکی عهقلی مروقدایه. خودا له کتیی
پیرو زدا بهلگهی پیویستی پیبهخشیوین لهسهر
سیفهتی خودایی نهوان و نابیت گومانمان له

قسهكهی ههبیٲ چونكه ناتوانین له ههموو
نهینییهكانی پهروهردگاری تیځهین.

پهترۆسی نیردراوی خودا دهلیٲ له کتیبی
پیروژدا "شتگهلک ههن که تیځهیشتیان
سهخته، که ئهوانهی فیرنهبوو و ناجیځیرن
دهیکهن ... بو لهناوبردنی خوینان." ٢ پهترۆس
١٦:٣. سهختیهکانی کتیبی پیروژ لهلایهن
گومانلیکر او هکانهوه وهک ئارگیومینتیک دژی
کتیبی پیروژ هان دراون؛ بهلام تا ئیستا لهمهوه
دوورن، بهلځهیهکی بههیزی ئیلهامبهخشی
خودایی پیکدههینن. ئهگهر هیچ باسیکی خودای
تیدا نهبوو بیٲ جگه لهوهی که به ئاسانی لی
تیځهین؛ ئهگهر گهورهی و شکۆمهندی ئهو
لهلایهن عقلی سنووردارهوه دهستی پی بگات،
ئهوا کتیبی پیروژ ههلگری پروانامه بی

ههلهکانی دهسه لاتی خودایی نه ده بوو. هه
گه رهیی و نهیئی ئه و بابه تانهی که
ده خرینه روو، ده بی ئیلهام به خش بیت بو
باوهر کردن پیی و هک و شهی خودا.

ئینجیل به سادهیی و گونجاندنیکی ته و او له گهل
پیداویستی و حهسه تهکانی دلی مرؤفدا
راستییهکان ده خاته روو، که بهر زترین عهقلی
چینراوی سه سه سام کردووه و سه سه سام کردووه،
له کاتیکیدا ریگه به خو بهر زانترین و بی
کولتور هکان ده دات ریگهی رزگار بوون بزائن.
و له گهل ئه وهشدا ئه م راستیانهی که به سادهیی
باسکراون ده ستیان به سه سه بابه ته گهل کیکیدا گرتووه
که ئه وهنده بهر زن، ئه وهنده دوور مه و داون،
ئه وهنده بی سنوور له ده ره وهی هیزی تیگه یشتنی
مرؤفن، که ده توانین ته نها له بهر ئه وهی خودا

رایانگه‌یاندووہ قبولیان بکھین. بہم شیوہیہ پلانی
 رزگار بوونمان بو دہکریتہوہ، بو ئہوہی ہموو
 رۆحیک ئہو ہنگاوانہ بینیت کہ دہبیت
 بیگریتہبہر لہ تہوبہکردن بہرہو خودا و
 باوہربوون بہرامبہر بہ پہروہردگارمان عیسا
 مہسیح، بو ئہوہی بہ ریگہی دیاریکراوی خودا
 رزگاری بیت؛ بہلام لہ ژیر ئہم راستیانہدا، کہ
 زور بہ ئاسانی تیدہگن، نہینیہکان ہن کہ
 شاردنہوہی شکومہندی ئہون۔ نہینیہکان کہ لہ
 لیکولینہوہکانیدا زالن بہسہر عہقدا، بہلام
 لہگہل ئہوہشدا ئیلہامبہخشن بو گہرانی دلسوز
 بو راستی بہ ریز و باوہرہوہ. تا زیاتر لہ کتیبی
 پیروژدا بگہریت، قضاعتہکہی قوولتر دہبیتہوہ
 کہ قسہی خودای زیندووہ و عہقلی مروّف
 لہبہر دہم شکومہندی و ہعی خودایی کرنوش
 دہبات.

داننان بهوی که ناتوانین به تهوای له راستیه
گورهکانی کتییی پیروژ تیگهین، تهنیا
دانپیدانانه بهوی که عقلی سنووردار بهس نییه
بو دستگرتن به بیکوتایی؛ نهو مرؤقه به
زانیاریه سنووردار و مرؤییهکانییهوه، ناتوانیت
له ئامانجهکانی هموو زانست تیگات.

چونکه ناتوانن له هموو نهینییهکانی تیگن،
گومانای و کافر قسهی خودا رهتدهکنهوه؛ و
هموو نهوانهی بانگهشهی نهوه دهکن که
باوهریان به کتییی پیروژ ههیه لهم خالهدا له
مهترسی دوور نین. پیغمبهر دهفهر مویت:
برایان، ئاگاداربن، نهک دلکی خراب و
بیباوهری له هیچ کام له ئیوهدا ههپیت، که له
خودای زیندوو دوور بکهونهوه. عیبرانییهکان

۳: ۱۲. دروسته له نزيكهوه فير كار بيه كاني
 كتیبي پيرو ز بخوینینهوه و له "قولاییه كاني
 خودا" دا بگهړین تا ئه و جیگایه ی كه له كتیبي
 پيرو ز دا دهر كهوتوون. يه كه می كور نتيوس
 ۱۰: ۲. له كاتيكا "شته نهينيه كان هي يه ز دانی
 په روه ر دگار مانن"، "ئه و شتانه ی كه ئاشكرا
 دهن هي ئیمهن." دووبار هكر دنهوه ی دووباره
 ۲۹: ۲۹. به لام كاری شهيتان بو چه واشه كردنی
 هیزه ليكولینهوه كاني عه قله. شاناز بيه کی
 دیار يكر او له گه ل ره چا و كردنی راستيه كاني
 كتیبي پيرو ز تیکه ل ده بیت، به جور يك كه پیاوان
 هه ست به بی تاقه تی و شكستی ده كهن ئه گهر
 نه توانن هه موو به شيکی كتیبي پيرو ز به
 شیوه يه کی ره ز امه ندی خو یان روون بكه نهوه.
 زور زه لیلیه بو ئه وان دان به وه دا بنین كه له
 وشه ئیله امبه خشه كان تیناگهن. ئه وان ئاماده نین

به سهبره وه چاوه رى بكن تا خودا به گونجاو
دهز انيت راستيه كانيان بو ئاشكرا بكات. ههست
دهكن كه حكيمته مرويه بى يار مهتبه كانيان
بهسه بو نهوهى بتوانن له كتيبي پيروژ تيبگن و
به شكستهينان لهم كار هدا، به شيوهيهكى
مهجازى ئينكارى دهسه لاتهكهى دهكن. راسته
زوريك لهو تيورى و عهقيدانهى كه به
شيوهيهكى گشتى برياره له كتيبي پيروژه وه
وهرگيراون، هيچ بنهمايهكيان له فيركاريه كانيدا
نييه و له راستيدا پيچهوانهى تهواوى بنهماى
ئيلهامبهخشين. ئهم شتانه بوونهته هوكارى
گومان و سهرايشيواوى زوريك له ميشك.
بهلام نهوان توهمتبار نين به قسهى خودا، بهلكو
توهمتبارن به شيواندنى مروف بوى.

ئەگەر بتوانریت بوونەوەرە دروستکر او هکان
 بگەنە تیگەشتنیکی تەواو لە خودا و کارەکانی،
 ئەوا دوای ئەو هی گەشتنە ئەم خالە، بو ئەوان
 هیچ دۆزینەو هیەکی زیاتری حەقیقەت و
 گەشەکردنی زیاتر لە زانین و گەشەسەندنی
 زیاتری دەروون و دلدا نەدەبوو. خودا چیتەر
 بالادەست نەدەبوو؛ و مرۆف کە گەشتبوو
 سنووری زانین و گەشتن، لە پیشکەوتنی
 وەستابوو. با سوپاسی خودا بکەین کە وای نیه.
 خودا بێ سنوورە؛ لەناو ئەودا «هەموو
 گەنجینەیی حیکمەت و زانین» هەیه. کۆلۆسیان
 ۲:۳. وە تا هەموو ئەبەدی مرۆفەکان پەنگە
 هەمیشە بەدوایدا بگەرین، هەمیشە فیربن و
 لەگەڵ ئەو هەشدا هەرگیز گەنجینەکانی حیکمەت و
 چاکەیی و هیزی ئەو تەواو نەکەن.

خودا مهبستیتهی تهنانت لهم ژیانهدا
راستییهکانی قسهکی همیشه بو گلهکی
ئاشکرا بکرین. تهنایهک ریگا هیه که ئهم
زانسته بدهست بهینریت. ئیمه دهتوانین بگهینه
تیگهیشن له قسهی خودا تهنایه ریگی
رووناکردنوهی ئهو رووحهی که وشهکه
بهوویه در او ه. «شتهکانی خودا کس نانسیت،
تهنایه رووحی خودا نه بیت.» «چونکه رووح
هموو شتیک دهکوئیتهوه، بهلی، شته قوولهکانی
خودا.» یهکهمی کورنتیوس ۲: ۱۱، ۱۰. وه
بهلینی رزگار کهر بو شوینکهوتوانی ئهوه بوو،
«کاتیک ئهو رووحی راستی هات، رینماییتان
دهکات بو هموو راستیهک... چونکه له
راستی من وه دهگریت و نیشان دهوات بو
ئیوه.» یوحنا ۱۶: ۱۳، ۱۴.

خودا ئارەزووی ئەو دەکات مەرف دەسەلاتە
ئێستد لالهکانی خۆی بەکار بهینیت؛ و
خویندنهوی کتیبی پیروژ دەبیتە هۆی
بەهیزکردن و بەرزکردنهوی دەروون وەک
ئەو هیچ لیکۆلینهوهیهکی تر ناتوانیت. بەلام
لهگەڵ ئەو هەشدا دەبیت ئاگادار بین له خودا کردنی
عەقل، که ملکهچی لاوازی و لاوازی
مەرفایهتییه. ئەگەر نەمانوێستبیت کتیبه
پیروژەکان هەور بکەن بۆ تیگەشتنمان، بۆ
ئەو هی رۆونترین راستیهکان تینهگەین، دەبیت
سادهیی و ئیمانی مندالیکی بچوو کمان هەبیت،
ئامادهبیت بۆ فیروون و داوای یارمەتی رۆحی
پیروژ بکات. هەستکردن بە هیز و حیکمەتی
خودا، و بیتواناییمان له تیگەشتن له گهورهیی
ئەو، پیوێسته ئیلهامان پێدات بە خۆبەزلزانی
و پیوێسته قسهکهی بکهینهوه، وەک چۆن دهچینه

ناو ئاماده بونى ئو هو ه، به سهر سامييه كى
پيرو ز هو ه. كاتيك ديينه سهر كتيبي پيرو ز،
عقل دهبيت دان به دهسه لاتيكي بالتر له خويدا
بنيت و دل و عقليش دهبيت كرنوش بو ئو
گوره يه بيات كه منم.

زور شت هه يه به روالهت سهخت يان ناروون،
كه خودا روون و ساده بو ئو كه سانه دهكات كه
بهم شيوه يه به دواي تيگه يشتن لئياندا ده گهرين.
به لام به بي رينمايي روحي پيرو ز بهر دهوام
بهر پرسيار ده بين له ده سته سهر داگر تنى كتيبي
پيرو ز يان ليكدانه وهى هه له. خويندنه وهى زور
هه يه بو كتيبي پيرو ز كه بي قازانج و له زور
حاله تدا برينيكي ئه ريني. كاتيك كه قسه ي خودا
به بي ريز و بي دوعا ده كر يته وه؛ كاتيك
بهر كردنه وه و سوزه كان له سهر خودا جيگير

نەبن، يان لەگەڵ ويستی ئەودا هاوئاھەنگ نەبن،
عەقڵ بە گومانەوہ هەور دەکریت؛ و هەر لە
خویندەوہی کتیبی پیرۆزدا، گومان بەھێزتر
دەبیت. دۆژمن کۆنترۆلی بیرکردنەوہکان دەکات
و ئەو لیکدانەوہیەک پێشنیار دەکات کہ راست
نەبن. هەر کاتیک مەوقەکان لە قسە و کرداردا
بەدوای هاوئاھەنگبوون لەگەڵ خودادا نەبن،
ئەوا هەرچەندە فیربووبن، ئەگەری هەلەکردنیان
هەبە لە تێگەشتنیان لە کتیبی پیرۆز، و
سەلامەت نییە متمانە بە روونکردنەوہکانیان
بکریت. ئەوانەى سەیری کتیبی پیرۆز دەکەن بۆ
دۆزینەوہى ناتەباییەکان، تێروانینیکی رۆحییان
نییە. لەگەڵ بینینی شیواودا چەندین ھۆکاری
گومان و بێباوەری بە شتگەلێک دەبینن کہ
بەراستی سادە و سادەن.

ھەر چۆنئیک بیئیت بییۆشن، ھۆکاری راستهقینهی
گومان و گومان، له زۆربهی حالتهکاندا،
خۆشهویستی گوناھه. فیرکاری و
سنووردارکردنی قسهی خودا بۆ دلی سهر بهرز
و گوناھ دۆست پیشوازی لئناکریت و ئەوانهی
ئاماده نین پابهندی مهرجهکانی بن، ئامادهن
گومان له دهسهلاتهکهی بکهن. بۆ ئەوهی بگهینه
حهقیقت، دهبیئت ئارهزوی دلسۆزانهمان
ههبیئت بۆ زانیی حهقیقت و ئامادهیی دلمان
ههبیئت بۆ گویرایهلی. ههموو ئەوانهی بهم رۆحه
دینه خویندنهوهی کتییی پیرۆز بهلگهی زۆر
دهدۆزنهوه که قسهی خودایه، و لهوانهیه
تیگهیشتنیک له راستیهکانی بهدهست بهینن که
ژیریان بکات بۆ رزگار بوون.

مهسيح فہرموويہتی: "ئہگەر کەسێک بیهوئیت
ويستی خوێ جیبهجي بکات، ئهوا فيرکار بيهکه
دهزانیت." یوحنا ۱۷: ۷، ر.ق. لهبری ئهوهی
پرسیار و قسه لهسهر ئهو شتانه بکهیت که
تیناگهیت، گرنگی بهو پرووناکییه بده که پیشتر
بهسهرتدا دهدهوشیتهوه و پرووناکی زیاترت
دهست دهکهوئیت. به نیعمهتی مهسيح ههموو
ئهركێک ئههجام بده که بۆ تیگهیشتنهکەت پروون
کراوهتهوه، توانای تیگهیشتن و ئههجامدانی ئهو
ئهركانهت دهبییت که ئیستا گومانته لێ ههیه.

بهلگهیهک ههیه که کراوهیه بۆ ههمووان،-
خویندهوارترین، و نهخویندهوارترین،- بهلگهیه
ئهزموون. خودا بانگهیشتمان دهکات بۆ ئهوهی
بۆ خوومان واقیعی قسهکهی سهلمینین، راستی
بهلینهکانی. ئهو فهرمانمان پیدهکات "تام بکهین

و بزائن که یەزدان چاکە. " زبور ۳۴ : ۸ .
لەبری ئەوەی پشت بە قسەى کەسێکی تر
بەستین، دەبێت تام بو خۆمان بکەین.
رایدەگەیهنیت: "داوا بکەن، وەریدەگرن."
یوحنا ۲۴ : ۱۶ . بەلێنەکانی جێبەجێ دەبن.
هەرگیز شکستیان نەهێناوە؛ هەرگیز ناتوانن
شکست بهێنن. وە لەگەڵ نزیکبوونەومان لە
عیسا، و شادبوون بە پیری خۆشەویستییەکەى،
گومان و تاریکیمان لە ژیر روونایی
ئامادەبوونیدا نامینیت.

پۆلسی نێردراوی خودا دەلێت کە خودا "لە
دەسه‌لاتی تاریکی ڕزگاری کردین و
وەریگێرایەووە بو شانشینی کورە ئازیزەکەى."
کۆلۆسیان ۱ : ۱۳ . وە هەرکەسێک لە مردنەووە
بو ژیان تیپەرپووە، توانای ئەوەى هەیه

“مۆرهكهی دابنیت كه خودا راسته”. یوحنا
۳:۳۳. دهتوانیت شایهتعالی ئهوه بدات،
“پئویستم به یارمهتی بوو، و له عیسادا
دۆزیمهتوه. ههموو پیداو یستییهك دابین کرا،
برسیتی رۆحم تیر بوو؛ ئیستاش کتیبی پیروژ بو
من وهی عیسا مهسیحه. ئایا دهپرسن بوچی
باوهرم به عیسا ههیه؟ چونکه ئهوه بو من
رزگار کهریکی خوداییه. بوچی باوهرم به کتیبی
پیروژ ههیه؟ چونکه بۆم دهر کهوتوو ه که دهنگی
خودایه بو رۆحم”. لهوانهیه ئیمه شایهتعالی
ئهوهمان له خۆماندا ههپیت که کتیبی پیروژ
راسته، که مهسیح کوری خودایه. ئیمه دهزانین
که ئیمه شوین ئهفسانهی فیلبازانه دارپژراو
ناکهین.

پهترؤس ئاموژگاری براكانى دهكات كه "له
نيعمهتدا گهشه بكن و له ناسيني پهروه دگار و
رزگار كه رمان عيسا مهسيحدا. " ۲ پهترؤس ۳:
۱۸. كاتيك خهلكى خودا له نيعمهتدا گهشه
دهكن، بهردهوام تيگهپشتتيكى روونتر له
قسهكهى بهدهست دهينن. رووناكى و جوانى
نوئ له راستيه پيروزهكانيدا دستنیشان دهكن.
ئهمه له ميژووى كليسادا له هموو
سهردهمهكاندا راست بووه و بهم شيوهيهش تا
كوټايى بهردهوام دهبيت. واته: ريگاي
چاكهكاران وهك رووناكى بهياني وايه، كه
زياتر و زياتر دهرهوشيتهوه تا روژى تهواو.
پهندهكانى ۱۸: ۴، ر.ق.، پهراويز.

رهنگه به ئيمان چاومان له قيامت بيت و بهليني
خودا بگريين بو گهشهكردى عقل، پهكرتنى

تواناکانی مروّف له گهل خودایی و ههموو
هیزیکی رّوح که راسته و خو له گهل سهر چاوهی
رووناکیدا بخریته بهر کهوتن. رهنگه ئیمه
دلخوش بین که ههموو ئهوانهی له
پهروهر دگارییهکانی خودادا سهریان لی شیوااین،
ئهو کاته روون دهکرینهوه، شتگهلپیک که
تیگهیشتنیان سهخته، دواتر روونکردنهوهیهک
دهدۆزنهوه؛ و لهو شوینانهی که عهقلی
سنووردارمان تهنیا سهر لیشیواوی و مه بهستی
شکاوی دۆزیهوه، تهواوترین و جوانترین
هاوئا ههنگی دهبینین. - ئیستا له شووشهیه کهوه
دهبینین، به تاریکی؛ به لام دواتر رووبهروو:
ئیستا بهشیکی دهزانم؛ به لام ئهو کاته دهزانم
وهک چون ناسراوم. ”یهکه می کۆرنتیۆس ۱۳:
۱۲.

بهشی ۱۳ - شادبوون به یەزدان

مندالانی خودا بانگ کراون بو ئهوهی نوینهری
مهسیح بن، چاکه و میهره بانی یەزدان نیشان
بدەن. وهک چون عیسا سیفتهی راسته قینهی
باوکی بو ئاشکرا کردوین، به ههمان شیوهش
دهبیت مهسیح بو جیهانیک ئاشکرا بکهین که
خۆشهویستی ناسک و بهزهیدارهکهی نانسیت.
عیسا وتی: "وهک چون تو منت نارد بو جیهان،
به ههمان شیوه منیش ئهوانم نارد بو جیهان."
«من له ئهواندا، تۆش له مندا؛ ... بو ئهوهی
جیهان بزانییت که تو منت ناردووه.» "یوحنا
۱۷: ۱۸، ۲۳. پۆلۆسی نیردرای خودا به
شاگردهکانی عیسا دهلیت: "ئیه به ئاشکرا وهک
نامهی مهسیح راگهیهندراون"، "له لای ههموو
مروقهکان دهناسرین و دهخویندرینهوه." " ۲
کورنتیوس ۳: ۳، ۲. له هر یهکیک له

مندالەکانیدا، عیسا نامەیهک بو جیهان دەنیریت.
ئەگەر تۆ شوینکەوتووی مەسیح بیت، ئەوا
نامەیهکت بو دەنیریت بو ئەو خیزانە، گوندەکە،
شەقامەکە، کە تێیدا دەژیت. عیسا کە لەناو تۆدا
نیشتهجێیە، ئارەزووی ئەو دەکات لەگەڵ دلی
ئەو کەساندا قسە بکات کە پێی ئاشنا نین.
رەنگە کتیبی پیرۆز نەخویننەو، یان گوێیان لەو
دەنگە نەبیت کە لە لاپەرەکانیدا قسەیان لەگەڵ
دەکات؛ خو شەویستی خودا لە رێگە
کارەکانیەو نابینن. بەلام ئەگەر تۆ نوینەری
راستەقینە عیسا بیت، لەوانەیە لە رێگە تۆو
بەرەو ئەو ببری کە شتیک لە چاکە ی ئەو
تێگەن و سەربکەون بو خو شوستن و
خزمەتکردنی.

مەسیحییه‌کان وەک ڕووناکی هەلگر لە ڕیگای
بەهشتدا دانراون. ئەوان دەبێ ئەو ڕووناکیە
کە لە مەسیحەو بەسەریاندا دەدرەوشیتەو، بۆ
جیهان ڕەنگ بدەنەو. ژیان و کارەکتەری
ئەوان بە جۆریک بێت کە لە ڕیگەیی ئەوانەو
کەسانی دیکە تێروانینیکی دروست لەبارە
مەسیح و لە خزمەتکردنی ئەو بەدەست بهێنن.

ئەگەر ئێمە نوینەرایەتی مەسیح بکەین، ئەوا
خزمەتەکەیی بە سەر نجر اکیش دەردەکەوین،
وەک ئەوەیی لە ڕاستیدا هەیه. ئەو مەسیحیانە
کە تاریکی و خەم و پەژارە بۆ ڕۆحیان
کوێدەکەنەو، و مور مور و گلەیی دەکەن،
نوینەرایەتیەکی درۆینەیی خودا و ژیان
مەسیحی بە کەسانی دیکە دەدەن. ئەوان ئەو
بروایە دەدەن کە خودا دلخۆش نییە بە

دلخوشکردنی مندالەکانی و لەمەشدا شایەتەحالی
درو دەدەن دژی باوکی ئاسمانیمان.

شەیتان کاتیک دلخۆشە که دەتوانیت مندالانی
خودا بەرەو بیاوەری و بیهیوایی بیات. دلخۆشە
که دەبینیت متمانەمان بە خودا نییە، گومانمان لە
ئامادەیی و هیزی ئەو هەیه بوو رزگارکردنمان.
ئەو زۆری خۆشەوێت هەست بکەین که
پەروەردگار بە پەروەردگارەکانی زیانمان
پێدەگەینیت. کاری شەیتان ئەو هیه که
نوینەرایەتی پەروەردگار بکات وەک کەسیکی
کەم بەزەیی و بەزەیی. ئەو راستییەکان لەبارە
ئەو هیه بە هەلە دەخاتە روو. خەیاڵ پر دەکات لە
بیرۆکەیی درۆینە سەبارەت بە خودا؛ و لەبری
ئەو هیه لەسەر راستییەکان سەبارەت بە باوکی
ئاسمانیمان بمیننەوه، ئیمەش زۆر جار مێشکمان

لهسەر چهواشهكار بيهكانى شهيتان جيگير
دهكهين و به بيمتمانهدردن پي و
مور مور بيهکردن له خودا بپريزي دهكهين.
شهيتان ههرگيز ههولدهدات ژيانى نايينى بكاته
ژيانى تاريكى. ئارهزووى ئهوه دهكات كه به
زهحمهت و سهخت دهر كهويت؛ و كاتيك
مهسيحى له ژيانى خويدا ئهم تپروانينه بو نايين
دهخاته روو، له ريگه بيباوهر بيهكهيهوه،
پشتگيري له دروى شهيتان دهكات.

زوريك كه به دريژاي ريگاي ژياندا دهرؤن،
لهسەر ههله و شكست و نائوميديهكانيان دهژين
و دليان پر دهبيت له خهم و بيهيوايي. له كاتيكدا
له ئهوروپا بووم، خوشكيك كه ئهم كارهى
دهکرد، و له نارحهتبيهكى قوولدا بوو، بوى
نووسيم و داواى ههنديك وشهى هاندانى كرد.

شهووی دواي ئهوهی نامهکهیم خویندهوه له خودا
بینیم له باخچهیهکدام و کهسیک که وا دیار بوو
خاوهنی باخچهکه بوو، به ریگاکانیدا دهلمات.
گولهکانم کوودهکردهوه و چیژم له بونهکانیان
دهبینی، ئهم خوشکه که له تهنیشتمهوه
دهرؤیشت، سهرنجی راکیشام بو ههنديک گولی
ناشرین که ریگرییان له ریگاکه دهکرد. لهویدا
ماتهمینى و خهبارى بوو. ئهو به ریگاکهدا
نهرؤیشتبوو، بهدواي ریبهرهکهدا دهرؤیشت،
بهلکو له نیوان درک و درکهکاندا دهرؤیشت.
ماتهمینى گوتى: "ئوه، ئایا بهداخهوه نییه که ئهم
باخچه جوانه به درک تیکچوه؟" پاشان
ریبهرهکه وتى: واز له درکهکان بیینه، چونکه
تهنها بریندارت دهکهن. گولهبهپرۆژه و سوسن و
پهमेیى کووبکهروه.".

ئايا ھەندىك خالى گەش لە ئەزموونەكتەدا
نەبوو؟ ئايا ھەندىك وەرزى بەنرخت نەبوو
كە دلت لە خوڭشيدا لئيداييت لە وەلامى رۆحى
خودادا؟ كاتىك ئاورىك لە بابەتەكانى
ئەزموونى زىانت دەدەيتەوہ ئايا كۆمەلەك
لاپەرەى دلخۆشكەر نادۆزيتەوہ؟ ئايا بەلئىنەكانى
خودا وەك گولە بۆنخۆشەكان لە تەنىشت
رئىگاكتەوہ لە ھەموو دەستىكدا گەشە ناكەن؟
ئايا ناھىلى جوانى و شىرىنيان دلت پىر بكات لە
خۆشى؟

درك و دركەكان تەنھا برىندار و خەمبارت
دەكەن؛ و ئەگەر تەنھا ئەم شتانە كۆبكتەوہ، و
پيشكەشى كەسانى تر بكتەيت، ئايا جگە لەوہى
خۆت سووكايەتى بە چاكەى خودا دەكتەيت،

رئگری له دهو روبرت ناکهیت له رئگای ژیاندا
برؤن؟

ژیرانه نییه ههموو بیر هه ریه ناخۆشهکانی
ژیانئیکی رابر دوو، - ناپاکی و نائومئیدییهکانی، -
کۆبکهینهوه و قسه لهسه ریان بکهین و ماته مینی
بۆ بکهین تاوهکو بیهیوایی بهسه ماندا زال
دهبین. رۆحئیکی بیهیوا پره له تاریکی، روناکی
خودا له رۆحی خۆی دادهخات و سیبهرئیک
دهخاته سه رپر هوی ئهوانی تر.

سو پاس بۆ خودا بۆ ئه و وینه گهشاوهی که
پیشکهشی کردوین. با دنیاییه بهختهوه رهکانی
خۆشهویستی ئه و پیکهوه کۆبکهینهوه، تا
به ردهوام سه ریان بکهین: کوری خودا تهختی
باوکی بهجیده هیئت و خوداییبونی خۆی به

کاتیک و ا دیاره گومانمان له خوشهویستی خودا
ههیه و بیتمانه به بهلینهکانی دهکهن بیریزی
پیدهکهن و رۆحی پیروزی خهمبار دهکهن.
دایکیک ههستی چون دهبیت ئهگهر مندالهکانی
بهردهوام گلهیی لیکهن، ههروهک چون
مههستی باشیان نهبیت، لهکاتیکدا ههموو ههولی
ژیانی بو پیشخستنی بهر ژهوهندییهکانیان بووه و
ئاسوودهییان پیدات؟ گریمان گومانیان له
خوشهویستییهکهی ههبیت؛ دلی دهشکاند. هه
دایک و باوکیک ههست به چی دهکات که
مندالهکانی بهم شیوهیه مامهلهیان لهگهلا
بکریت؟ وه چون باوکی ئاسمانیمان دهتوانیت
سهیرمان بکات کاتیک ئیمه بیتمانهمان به
خوشهویستی ئهوه نییه، که وای لیکردوووه کوره
تاقانهکهی بدات تا ژیانمان ههبیت؟ پیغمبه
دهنوسیت: «ئهو کهسهی بهزهیی به کورهکهی

خۆی نەدا، بەلکو له پیناو ههموو ماندا رادهستی
کرد، چون لهگهڵ خۆیدا به ئازادی ههموو
شتیکمان پینادات؟» رۆمیان ۸:۳۲. و لهگهڵ
ئهو هاشدا چهند کەس، به کردار هکانیان، ئهگەر به
وشه نهییت، دهلین، "یهزدان مهبهستی ئهمه نییه
بو من. رهنگه ئهو کەسانی دیکه ی خوش بویت،
به لام منی خوش نهویت".

ههموو ئەمانه زیان به رۆحی خۆت دهگهیهنن؛
چونکه ههر وشهیهکی گومان که دهیاییت،
بانگهیشتی تاقیکردنهوهکانی شهیتان دهکات؛
ئهو مهیلی گومانکردن له ئیوهدا بههیز دهکات،
له ئیوهی فریشته خزمهتکار هکانهوه خهمبار
دهکات. کاتیک شهیتان وهسو هسهت بو دهکات،
ههناسهیهک مههینه به گومان و تاریکی. ئهگەر
ههلبژیریت ده رگا بهرووی پینیار هکانیدا

بکەیتەو، مێشکت پر دەبێت لە بێمتەمانەیی و
پرسیاری یاخیگەرانه. ئەگەر هەستەکانت
بخەیتەر وو، هەر گومانێک که دەری دەبریت نەک
هەر کار دانەوێ لەسەر خۆت دەبێت، بەلکو
توویکە لە ژیاڵی ئەوانی تر دا دەرویت و بەر هەم
دەهێنیت و ڕەنگە بەر پەر چدانەوێ کاریگەری
قەسەکانت مەحال بێت. ڕەنگە تو خۆت بتوانیت
لە وەرزی وەسووسە و لە تەلەبی شەهیتان چاک
ببیتەو، بەلام ئەوانی تر که بەهۆی کاریگەری
تووێ کەوتوونەتە ژێر کاریگەرییەو، لەوانە
نەتوانن لەو بێباوەرییە ڕزگاریان بێت که
پێشنیارت کردووێ. چەند گەرنگە تەنها ئەو شتانه
قەسە بکەین که هێز و ژیاڵی ڕووی دەبەخشن!

فریشتەکان گوی دەگرن بو ئەوێ بزانی تو چ
جۆرە ڕاپۆرتیک بو جیهان هەلەگرت

سەبارەت بە مامۆستای ئاسمانی خۆت. با
گفتوگۆتان لەسەر ئەو کەسە بێت کە دەژی بۆ
ئەو هی لەبەر دەم باوکدا شەفاعەتتان بۆ بکات.
کاتیەک دەستی ھاور پێھەک دەگریت با ستایش بۆ
خودا لەسەر ئیو و لە دڵتدا بێت. ئەمەش
بیرکردنەوھکانی بۆ لای عیسا رادەکێشیت.

ھەموویان تاقیکردنەوھیان ھەبە؛ خەمەکان
سەختە بەرگەھێ بگرن، و ھەسوسە سەختەکان
بەرھەنگاری دەبنەوھ. ناپەھتەکانت بە ھاو
مروڤە فانیەکانت مەلێ، بەلکو ھەموو شتێک بە
نوێژەوھ بۆ لای خودا ھەلبگرە. ئەوھ بکە بە یاسا
ھەرگیز یەک وشەھێ گومان یان بێھێوایی
نەلێیت. دەتوانیت زۆر شت بکەیت بۆ
گەشاوھکردنی ژیاھێ ئێوانی تر و بەھێزکردنی
ھەولەکانیان، بە قسەھێ ھیوا و دڵخۆشی پیرۆز.

زۆرن پړوحيكى ئازا كه به توندى له لايهن
و هسوه سه فشاريان له سره، نزيكه له
ئاماده باشيدا له مملاني له گڼل خود و له گڼل
هيزه كاني خراپه دا بيهوش بيت. كه سيكي له
جوړه له خهباته سهخته كهيدا بيهوا مه كهن. به
قسه ئازا و هيواخوا زانه هاني بدن كه له
رېگادا هاني بدن. بهم شيوه يه پرووناكي مه سيح
له ئيوه بدره وشيته وه. واته: هيچ كام له ئيمه بو
خوى نازى. روميان ۱۴: ۷. به هوى كاريگري
نااگامانه وه رهنه ئهوانى تر هان بدرين و
به هيز بكرين، يان بيهوا بكرين، و له مه سيح و
راستى دوور بخرينه وه.

زۆرن ئهوانه ي بپروكه يه كى هه لايان هه يه
له سره ژيان و سيفه تى مه سيح. ئهوان پييان وايه

که ئەو بئیبەش بوو له گەرمی و خۆرگیری، که
توند و توند و بئ شادی بوو. له زۆر حالەتدا
تەواوی ئەزموونی ئایینی بەم بۆچوونە تاریکانه
رەنگ دەکریت.

زۆر جار دەوتریت عیسا گریاو، بەلام هەرگیز
بە زەر دەخەنە نەناسراوە. رزگار کەرمان
بەرستی پیاویکی خەمگین بوو، و ئاشنای خەم
بوو، چونکە دلی خۆی کردووە بۆ هەموو
ئازارەکانی مەوقەکان. بەلام هەرچەندە ژیاڵی
خۆبەدەستەوهان بوو و سیبەری ئازار و
چاودیری بوو، بەلام رۆحی نەچەقیندرا.
رەووخساری دەرپرینی خەم و پەژارەیی نەبوو،
بەلکو هەمیشە دەرپرینی ئارامیی ئارام بوو. دلی
کانیپەکی ژیاڵ بوو و بۆ هەر شوینیک دەچوو
پشوو و ئارامی و شادی و خۆشی هەلەدەگرت.

رزگار کهرمان به قوولی جدی و به چری له
جدیدا بوو، به لام هەرگیز تاریک و خهمناک
نهبوو. ژیانی ئهوانه‌ی لاسایی ئه‌و ده‌کهن پر
ده‌بیت له مه‌بهستی جددی؛ هه‌ستیکی قوولی
به‌رپرسیاریتی که‌سییان ده‌بیت. لئقییه‌ت
سه‌رکوت ده‌کریت؛ هه‌چ خۆشیه‌کی جه‌نجال و
گالته‌جاری بی ئه‌ده‌بی نابیت؛ به‌لام ئایینی عیسا
وه‌ک پرووباریک ئارامی ده‌به‌خشیت. پرووناکی
شادی نا‌کوژینیته‌وه؛ نه‌ دلخۆشی راده‌گریت و نه
پرووخساری خۆرگیر و زه‌رده‌خه‌نه هه‌ور
ده‌کات. مه‌سیح نه‌هاتووه بو ئه‌وه‌ی خزمه‌ت
بکریت به‌لکو بو خزمه‌تکردن؛ و کاتیک
خۆشه‌ویستی ئه‌و له دادا حوکم ده‌کات، ئیمه‌ش
نموونه‌ی ئه‌و ده‌بین.

ئەگەر ئىمە لە سەر ووی مېشکمانەوہ کردەوہ
نادادپەر وەر و نارەواکانی ئەوانی تر بەئاینەوہ،
بۆمان دەر دەکەوئیت کە مەحالە خۆشمان بوین
وہک چۆن مەسیح ئیمەى خۆشویستووہ؛ بەلام
ئەگەر بىر کردنەوہکانمان لەسەر خۆشەویستی و
بەزەبى سەر سۆرەئىنەرى مەسیح بۆ ئىمە بن،
هەمان رۆح بۆ ئەوانى دیکە دەر ژئیتە دەرەوہ.
پىوئستە يەکترمان خۆشبوئیت و ریزمان
لئىگرين، سەرەراى ئەو هەلە و ناتەوايانەى کە
ناتوانين خۆمان لە بينينى بياريزين. خۆنەویستی
و بيمتمانەبى بەخۆ دەبى بچينرئیت، و ناسکيبەکى
سەبردار لەگەل هەلەکانى ئەوانى تر دا. ئەمەش
هەموو خۆپەرستيبە تەسکبووہکان دەکوژئیت و
دلگەرە و بەخشن دەمان دەکات.

زبور نووس دهلیت: پشت به یزدان ببسته و
 چاکه بکه. بهم شیوهیه له خاکه کهدا نیشتهجی
 ده بیت و بهراستی خوړاکت پیدهدریت". زبور
 ۳۷:۳. واته: پشت به یزدان ببسته. ههر
 روژیک بارگرانی و خهمخوری و
 سهر لیشیو او ییهکانی خوئی ههیه؛ و کاتیک یهکتر
 دهبینین که چهنده ئامادهین باسی سهختی و
 تاقیکردنه وهکانمان بکهین. زوړیک له کیشه
 قهر زکراوهکان دهستوهر دان دهکن، ئهوهنده
 ترسهکان دهخرینه ناوهوه، هینده قورسایي
 دلهر اوکی دهر بردراوه، که مروڤ وا بیر
 بکاتهوه که ئیمه هیچ رزگار کهریکی بهزه بیدار
 و خو شهویستمان نهبووه که ئامادهیه گوئی له
 ههموو داواکار ییهکانمان بیت و له ههموو
 کاتیکي پیویستدا یار مهتیدهریکی ئیستانمان بیت.

هه‌ندیکیان هه‌میشه ترسن، و قهرز ده‌کهن له
کیشه. هه‌موو رۆژیک به نیشانه‌کانی
خۆشه‌ویستی خودا ده‌وره دراون؛ هه‌موو
رۆژیک چیژ له به‌خششه‌کانی په‌روه‌ردگاری
ئهو وه‌رده‌گرن؛ به‌لام چاوپۆشی له‌م نيعمه‌تانه‌ی
ئێستا ده‌کهن. مێشکیان به‌رده‌وام له‌سه‌ر شتیکی
ناکوکی دانیشتوو ه که ترسیان هه‌یه بیته پێشه‌وه؛
یان ره‌نگه به‌راستی هه‌ندیک سه‌ختی هه‌بیت که
هه‌ر چه‌نده بچووک بیت، چاویان کویر ده‌کات
له‌و شته زۆرانه‌ی که داوای سوپاسگوزاری
ده‌کهن. ئهو سه‌ختییانه‌ی که رووبه‌روویان
ده‌بیته‌وه، له‌بری ئه‌وه‌ی بیانباته لای خودا که
تا که سه‌رچاوه‌ی یارمه‌تییه‌که‌یانه، لێی جیا‌یان
ده‌که‌نه‌وه، چونکه نائارامی و په‌له‌قاژه به‌ئاگا
دیننه‌وه.

ئایا باشه ئیْمه بهم شیوهیه بیباوهر بین؟ بوچی بی
منهت و بیمتمانه بین؟ عیسا هاورئی ئیْمهیه؛
هموو بههشتهکان گرنگی به خوشگوزهرانی
ئیْمه ددهن. نابیت ریگه بدهین سهر لیشیواوی و
نیگهرانییهکانی ژیانی رۆژانه دهر وون دلتهنگ
بکات و برۆ ههور بکات. ئهگهر ئهوه بکهین
همیشه شتیکیمان دهبیّت بو بیزارکردن و
بیزارکردن. نابیت خوْمان به داواکارییهکهوه
سهرقال بکهین که تهنیا دلتهنگ و ماندوو مان
بکات، بهلام یارمهتیده رمان نهبیّت بو
بهرگهگرتتی تاقیکردنهوهکان.

لهوانهیه له بازارگانیدا سهرت لی شیوا؛ لهوانهیه
ئاسۆکانت تاریکتر و تاریکتر بن، و لهوانهیه
ههره شهی لهدهستدانتان لهسهر بیّت؛ بهلام بی
هیوا مهبن؛ خهمی خۆت بخهره سهر خودا، و

ئارام و دلخۆش به. دو عای حیكمت بکه بو
ئوهی به وریایهوه کاروبار هکانت
به ریوه بهیت، و بهم شیوهیه ریگری له زیان و
کارهسات بکهیت. له لایهن خۆتهوه ههموو
ههوایک بده بو ئوهی ئهنجامیکی لهبار
بهدهست بهینیت. عیسا بهلینی یارمهتیدانی خوی
داوه، بهلام جگه له ههولهکانمان نییه. کاتیکی به
پشت بهستن به یارمهتیده رهکهمان، ههموو
شتیکتان کردوو، ئهنجامهکه به دلخۆشیهوه
قبول بکهن.

ئوه ویستی خودا نییه که گهلهکهی به وریایهوه
قورسایییان لهسهر بییت. بهلام پهروهردگارمان
فریومان نادات. پیمان نالییت: مهترسن؛ هیچ
مهترسییهک له ریگاکهتدا نییه". دهزاننیت
تاقیکردنهوه و مهترسی ههیه و بهروونی

مامهله مان له گهله دهکات. پېشنيار ناکات
 گهله کهى له جيهانئىکى گوناوه و خراپه
 دهر بهيئيت، بهلکو ئاماژه يان بو دهکات بو
 په ناگهپه کى ههر گيز له دهسته چوو. دوعاى بو
 شاگرد دهکانى ئه وه بوو: «من دوعا ناکه م له دونيا
 دهر يان بهيئيت، بهلکو له خراپه بيان پاريزيت».
 دهليت: «له جيهاندا، تووشى تهنگانه دهبن، بهلام
 دلخوش بن. من زال بووم به سهر جيهاندا».
 يوحننا ۱۷: ۱۵؛ 16:33.

مهسيح له وتارى سهر شاخدا وانه بهنرخهکانى
 فيرى شاگرد دهکانى کرد سهارهت به پيوستى
 متمانه کردن به خودا. ئهم وانانه بو هاندانى
 مندالانى خودا له همموو تهمنئىکدا دارپژراون،
 وهاتوونهته خوار هوه بو سهردهمى ئيمه پر له
 ريئمايى و ئاسوودهيى. رزگار کهر ئاماژه ي به

شوينكهوتووانى خوى كرد بو بالندهكانى ئاسمان
 كاتيك گورانى ستايشهكانيان دهژهند، بئى
 بارگرانى بيركردنهوه له چاوديريكردن، چونكه
 "ئهوان ناچين و ناچين." و لهگهڵ ئهوهشدا
 باوكى گهوره پيداويستيهكانيان دابين دهكات.
 رزگار كهر دهپرسيت: «ئايا ئيوه زور لهوان
 باشتر نين؟» مهتا ۲۶:۶. رزقينهري گهوره بو
 مروّف و درنده دهستى دهكاتوه و ههموو
 دروستكراوهكانى دابين دهكات. بالندهكانى
 ئاسمان له ژير چاوديري ئهودا نين. خوار دنهكه
 ناخاته ناو فسلهكانيانهوه، بهلكو رزق و رۆزى
 پيوستيهكانيان بو دابين دهكات. دهبيت ئهوه
 دانهويّله كو بكهنهوه كه ئهوه بويان بلاوكر دوتهوه.
 دهبيت مادهكه بو هيلانه بچوو كهكانيان ئاماده
 بكن. دهبيت خوراك به بهچكهكانيان بدن.
 ئهوان به گورانى دهچنه دهرهوه بو

ماندوو بوونيان، چونكه “باوكى ئاسمانيتان
خوراكيان پيدهدات.” وه «ئايا ئيوه زور لهوان
باشتر نين؟» ئايا ئيوه وهك زيرهك و
پهرستر اوئىكى روحى، له بالندهى ئاسمانى
به هايهكى زياترتان نيه؟ ئايا نوسهرى
بوونمان، پاريزهرى ژيانمان، ئهو كهسهى كه
ئيمهى به وينهى خودايى خوى پيكهئناوه،
پيداويستيهكانمان دابين ناكات ئهگهر تهنيا
متمانهمان پيى ههبيت؟

مهسيح ئاماژهى به شاگردهكانى كرد بو
گولهكانى كيگهكه، كه به زورى دهولهمهند
گهشهيان دهکرد و لهو جوانيه ساديهدا
دهدرهوشايهوه كه باوكى ئاسمانى پيى بهخشيون،
وهك دهربرينى خوشهويستى خوى بو مرؤف.
وتى: سوسنهكانى كيگهكان لهبهرچاو بگرن،

چۆن گەشە دەکەن. جوانی و سادەیی ئەم گۆلە
 سروشتیانە زۆر لە شکۆمەندی سلیمان زیاترە.
 نایابترین جلوبەرگ که به هۆی لیھاتووی
 هونەرەو بەرھەم دێت، بەرگەیی بەر اور دکردن
 لەگەڵ نێعمەتی سروشتی و جوانی درەوشاوەی
 گۆلەکانی دروستکراوی خودا ناگریت. عیسا
 دەپرسیت: «ئەگەر خودا چیمەنی کێلگەکان بەو
 شیوەیە لەبەر بکات که ئەمڕۆ هەبە و سبەیی
 فری دەدریتە ناو فرنەو، ئایا زۆر زیاتر جلتان
 ناپۆشیت، ئەی ئیوەی کەم باوەر؟» مەتا ۶: ۲۸،
 ۳۰. ئەگەر خودا، هونەر مەندی ئیلاھی، پەنگی
 ناسک و جوړاوجۆری خۆی بەدات بەو گۆلە
 سادانەیی که لە پوژیکدا لەناو دەچن، چەندە
 زیاتر گەرنگی بەو کەسانە دەدات که بە وینەیی
 خۆی دروستکراون؟ ئەم وانەیی مەسیح

سەرزەنشتکر دنیگە بو بیری دلەر اوکی،
سەر لیشیواوی و گومان، دلی بی باوهر.

پەر وەر دگار هەموو کور و کچەکانی بەختەوهر
و ئارام و گوپرایهلی دەبوو. عیسا دەلیت:
"ئاشتی منتان پیدە دەم، نەک وەک ئەو هی جیهان
دەبەخشیت، منیش پیتان دە دەم. با دلت شلەژیت
و نەتر سییت." واته: ئەم شتانەم پیتان وتوو، تا
خۆشی من لە ئیوهدا بمینیتەو و خۆشیتان پر
بیت. یوحنا ۱۴: ۲۷؛ 15:11.

ئەو بەختەوهر بییهی که لە پالنه ره
خۆپەرستهکانهوه، له دهرهوهی ریگای نهرکهوه،
به دوایدا دهگهریت، هاوسهنگییهکی ناتهندر وست
و جیگیر و راگوزهره؛ تیدهپهریت و روح پر
دهبیت له تهنیایی و خهم؛ به لام خۆشی و

رہز امہندی لہ خزمہت خودادا ھہیہ؛ مہسیحی
بہجینا ھیلریت کہ بہ ریگا نادیار ھکاندا بروات؛
بہ پھشیمانی و نائومیڈی بیھودہ ناھیلریتھوہ.
ئہگہر چیژھکانی ئہم ژیانہمان نہییت پرہنگہ
ھیشتا دلخوش بین لہ سہیرکردنی ژیانی ئھودیو.

بہلام تہنانت لیرھشدا پرہنگہ مہسیحیہکان
خوشی ھاوبہشی لہگہل مہسیحیان ھہییت؛
لہوانہیہ پرووناکی خوشھویستی ئھویان ھہییت،
ئاسوودہیی ھہمیشہیی بوونی ئھو. پرہنگہ ھہر
ھہنگاویک لہ ژیاندا لہ عیسا نزیکمان بکاتھوہ،
ئہزموونیکی قوولتری خوشھویستی ئھومان
پیدات و ھہنگاویک لہ مالہ پیروژھکی ئاشتی
نزیکمان بکاتھوہ. پاشان با متمانہمان فری
نہدہین، بہلکو دلنیاییکی پتھومان ھہییت، لہ
جاران پتھوتر. "تا ئیستا یہزدان یارمہتی ئیمہی

داوه" و تا کۆتایی یارمهتیدهرمان دهبیّت. 1
ساموئیل 7:12. با چاومان له ستوونه
مۆنۆمێنتالهکان بیّت، بیر هینانهوهی ئهوهی که
پهروهردگار چی کردوه بو ئهوهی دانهوااییمان
بدات و له دهستی تیکدهر پرزگارمان بکات. با له
یادهوهریماندا ههموو ئهوه میهرهبانیه ناسکانهی
که خودا نیشانی داوین، به تازهیی بهیئینهوه،-
ئهوه فرمیسکانهی که سړیوونهتهوه، ئهوه
ئازارانهی که ئارامیان کردوهتهوه، ئهوه
دلهر اوکیانهی که لابر اون، ئهوه ترسانهیی که
لابر اون، ئهوه خواستانهی که دابینکر اون، ئهوه
نیعمهتانهی که بهخشر اون، - بهم شیوهیه
بههیزکردن خوومان بو ههموو ئهوه شتانهی که
لهبهر دهماندان له ریگهی پاشماوهی
زیارتهکهمانهوه.

ناتوانین له ململانیی داهاتوودا چاوهروانی
سه‌ر لیشیواوی نوی نه‌بین، به‌لام ره‌نگه سه‌یری
ئه‌وه‌ی رابر دوو بکه‌ین و هه‌روه‌ها سه‌یری ئه‌و
شتانه‌ی که له داهاتوودا ده‌کن، و بل‌یین: "تا
ئیستا په‌روه‌ر دگار یار مه‌تی ئی‌مه‌ی داوه." واته:
وه‌ک چۆن رۆژه‌کانت هیزت ده‌بی‌ت.
دووبار ه‌کردنه‌وه‌ی یاساکان ۳۳:۲۵.
تاقی‌کردنه‌وه‌که له‌و هیزه‌ تیناپه‌ریت که پیمان
ده‌دریت بو ئه‌وه‌ی به‌رگه‌ی بگرین. پاشان با
کاره‌کانمان ته‌نها له‌و شوینه‌دا ده‌ست پی بکه‌ین
که ده‌یدۆزینه‌وه، باوه‌رمان وایه که هه‌رچی‌یه‌ک
بی‌ت، هیزیکی ریزه‌یی له‌گه‌ل تاقی‌کردنه‌وه‌که‌دا
ده‌دریت.

وه‌ ورده‌ ورده‌ ده‌روازه‌کانی ئاسمان ده‌کریته‌وه
بو ئه‌وه‌ی منداله‌کانی خودا وه‌ر بگرین و له‌

لیوی پاشای شکۆمەندیەو وەک دەولەمەندترین
مۆسیقا دەکەوێتە سەر گوێیان، "وەرن، ئیوێ
پیرۆزی باوکم، شانشینى ئامادەکر او بە میرات
بگرن بو ئیوێ هەر لە بنچینەى جیهانەو". مەتا
٢٥:٣٤.

پاشان رزگار کر او هەکان پیشواز بیان لێدەکریت بو
ئەو مالهى که عیسا بویان ئامادە دەکات. لەو
هاو لەکانیان نابنە خراپەکارى زەوى و درۆزن
و بتپەرست و ناپاک و بیباوەر؛ بەلام لەگەڵ ئەو
کەسانەدا هاوبەش دەبن که بەسەر شەیتاندا زال
بوون و لە رێگەى نیعمەتى خودایىەو
کارەکتەرى تەواویان پیکهیناوە. هەموو مەیلێکی
گوناهبار، هەموو ناتەواویەک که لێرەدا
تووشیان دەکات، بە خوێنى مەسیح لابران و
نایابى و درەوشاوەیى شکۆمەندى ئەو که زۆر

له در هوشانهوهی خور زیاتره، پنیان
دهبهخشریت. وه جوانی ئهخلاقى، کاملبوونی
کارهکتیری ئهو، له ریگهیانوه دهدرهوشیتهوه،
به بههای زور لهم شکومهنديیه دهرهکییه. ئهوان
لهبهردهم تهخته سپییه گهورهکهدا بی تاوانن،
هاوبهشی کهرامهت و ئیمتيازاتی فریشتهکانن.

به لهبهرچاوگرتنی ئهو میراته شکومهندهی که
رهنگه هی ئهو بییت، "مرؤف له بهرامبهر گیانی
خویدا چی بدات؟" مهتا ۲۶:۱۶. لهوانهیه ههزار
بییت، بهلام لهگهل ئهوهشدا له خویدا خاوهنی
سامان و کهرامهتیکه که جیهان ههرگیز
نهیتوانیوه بیبهخشیت. رؤحی رزگارکراو و
پاککراوه له گوناوه، به ههموو هیزه بهرزهکانیهوه
که تهرخانکراوه بو خزمهتکردنی خودا،
بههایهکی زوری ههیه؛ و له ئاسماندا له

ئامادەبۈۋى خۇدا و فرىشتە پىرۋزەكاندا خۇشى
ھەپە لەسەر يەك رۇحى رزگار كراو،
خۇشىپەك كە لە گۇرانى سەر كەوتتى پىرۋزدا
دەر دەكەوئىت.